

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 4. juli 2013
Sagsnr.: 99

- ./ Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013

1. Formandskabets arbejdsprogram for andet halvår af 2013
- *Præsentation*
KOM-dokument foreligger ikke
Side 3

2. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
- *Statusredegørelse*
KOM (2011) 625, KOM (2012) 552 og KOM (2013) 226
Side 6

3. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ("den horisontale forordning")
- *Statusredegørelse*
KOM (2011) 628, KOM (2012) 551 og KOM (2013) 226
Side 29

4. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) og om forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning om landbrugsprodukter
- *Statusredegørelse*
KOM (2011) 626, KOM(2011) 629, KOM (2012) 535 og KOM (2013) 226
Side 43

5. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af

landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

- *Statusredegørelse*

KOM (2011) 627, KOM (2012) 553 og KOM (2013) 226

Side 58

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. xxx/2011 om integreret havpolitik]

- *Generel indstilling*

KOM (2011) 804 og KOM (2013) 245

Side 77

7. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet vedrørende høring om fiskerimulighederne for 2014

- *Præsentation*

KOM (2013) 319

Side 87

8. Henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Cookøerne

- *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 406

Side 92

9. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter,

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og

Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter

- *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 466, KOM (2013) 465 og KOM (2013) 464

Side 95

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 15. juli 2013

1. Formandskabets arbejdsprogram for andet halvår af 2013 KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Hovedprioriteten for det litauiske formandskab bliver forhandlinger i Rådet om kontrolpakken samt den videre udmøntning af landbrugsreformen og fiskerireformen. Præsentationen af formandskabets arbejdsprogram forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller finansielle konsekvenser.

Baggrund

Litauen har den 1. juli 2013 overtaget formandskabet for Rådet. Litauen indgår i trio-formandskab med Irland (første halvår 2013) og Grækenland (første halvår 2014).

Programmet er sat på dagsordenen med henblik på præsentation på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til konkrete forslag.

Formål og indhold

Landbrug

Efter indgåelsen af en politisk aftale om landbrugsreformen under irsk formandskab er hovedprioriteterne for det litauiske formandskab arbejdet med en formel vedtagelse af landbrugsreformen. Derudover skal der arbejdes frem mod en vedtagelse af overgangsforslaget for 2014.

Forslaget om salgsfremme forventes præsenteret i september 2013. Forslaget forventes, gennem igangsættelse af frivillige markedsføringskampagner, at have fokus på at give forbrugeren mere information om produkter, og der forventes også større fokus på tredjelandsmarkeder.

En rapport med eventuelt efterfølgende forslag om en revision af frugt og grønt forordningen forventes derudover fremsat i slutningen af 2013. Denne forventes at have fokus på at styrke producentorganisationernes arbejde.

I forbindelse med rådsmødet i september forventes afholdt en højniveaunkonference om mælk og situationen efter afviklingen af mælkekvoterne i 2015.

Fiskeri

Det litauiske formandskab vil fortsætte arbejdet med udmøntningen af fiskerireformen. Ifølge planen vedtager Rådet en generel indstilling om den nye hav- og fiskerifond (EHFF) på rådsmødet (landbrug

og fiskeri) den 15. juli 2013. Herefter forventes Europa-Parlamentet at vedtage sine ændringsforslag til forslaget på plenar i september 2013.

De fremsatte forslag til flerårige forvaltningsplaner for ansjos i Biscayabugten og Atlantisk hestema-krel samt to forslag for henholdsvis laks i Østersøen og pelagiske arter i Østersøen udestår fortsat. Det forventes, at det litauiske formandskab vil genoptage arbejdet med Østersølags.

Det forventes, at det generelle forslag om fiskerimuligheder for 2014 vil være ét samlet forslag. Forslaget forventes fremsat i oktober med vedtagelse på december rådsmødet. Forslaget om fiskerimuligheder for Østersøen 2013 vil sandsynligvis blive fremsat i september med henblik på vedtagelse på rådsmødet i oktober 2013, og fiskerimulighederne for Sortehavet ventes vedtaget på rådsmødet i december 2013.

Endelig forventes der som vanligt at være to orienterende debatter om forhandlingerne med Norge på rådsmøderne i oktober og igen i november 2013.

Vedrørende udsmidningsforbuddet i Skagerrak er der usikkerhed om, hvorvidt dette når at være på plads til 1. januar 2014.

Det litauiske formandskab forventes, afhængigt af Europa-Parlamentets forhandlingsvillighed, at genoptage arbejdet med fiskeripartnersaftaler med Marokko og Mauritanien.

Fødevarer, dyresundhed og plantesundhed

Kommissionen forventer at fremsætte en fuld omskrivning af hygiejnepakken i september 2013. Pakken vil blandt andet indeholde forslag til modernisering af kødkontrollen.

Under det litauiske formandskab vil Rådets forhandlinger om kontrolpakken være væsentlige. Kontrolpakken er en lovpakke med fem forslag, der indeholder:

- a) Forordning om dyresundhed
- b) Forordning om plantesundhed
- c) Forordning om frø og formeringsmateriale
- d) Forordning om offentlig kontrol
- e) Forslag om finansiering.

Forhandlingerne om finansieringsforslaget forventes adskilt fra de øvrige forslag, da vedtagelse af finansieringsforslaget skal ske inden udgangen af 2013.

Kommissionen vil eventuelt fremsætte to separate forslag om henholdsvis nye fødevarer (novel food) og kloning i slutningen af 2013. Hvis tidsplanen holder, vil det litauiske formandskab kunne præsentere forslagene under sidste del af sit formandskab.

Det litauiske formandskab forventes at præsentere revision af direktivet om foderlægemidler i andet halvår 2013 sammen med revision af direktivet om veterinærlægemidler, som er Sundhedsministeriets ressort. Begge forslag forventes at adressere spørgsmålet om udvikling af antibiotikaresistens.

Desuden forventes et forslag om zooteknik præsenteret i andet halvår af 2013.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om formandskabsprogrammet.

Konsekvenser

Præsentationen af formandskabets program forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller finansielle konsekvenser.

Høring

Sagen er sendt i høring i Det Rådgivende Fødevarerudvalgs EU-underudvalg, § 2-udvalget (landbrug), § 5-udvalget (fiskeri) og Den Nationale Komité for Landbrugsdyr. Der er indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer noterer sig det litauiske formandskabs arbejdsprogram for andet halvår 2013. Landbrug & Fødevarer har ikke særskilte bemærkninger til programmet, men vil løbende kommentere på de specifikke forslag.

Det Dyreetiske Råd finder det særdeles beklageligt, at der tilsyneladende ikke under det litauiske formandskab er ambitioner om at løfte de mindstekrav, som stilles til dyrevelfærden inden for EU, hverken ved at gennemføre tiltrængte stramninger inden for områder, hvor der allerede er fælles EU-regler, eller inden for områder, hvor der endnu ikke er sådanne regler.

De Samvirkende Købmænd (DSK) ser frem til, at der tages fat på vigtige emner under det litauiske formandskab. DSK bemærker, at der vedrørende forslaget om salgsfremme står, at det forventes at have fokus på at give forbrugerne mere information om produkter. Som DSK forstår det, er den omtalte salgsfremme ment som for eksempel informationskampagner om økologi, kvalitetsordninger og lignende, hvilket kan være nyttigt. DSK kunne dog også ønske sig oplysningskampagner, som gør forbrugerne mere opmærksomme på de nyttige oplysninger, der allerede i dag findes på færdigpakkeede fødevarer, så disse rent faktisk kommer forbrugerne til gavn.

Dyreværns-Organisationernes Samarbejds-Organisation (DOSO) ønsker, at det litauiske formandskab tager initiativ til at ændre og forbedre dyrs status ved at kontrollere og sikre, at samtlige medlemsstater implementerer og især håndhæver direktiver til beskyttelse af dyrene i landbruget. DOSO fremhæver, at kontrollens dyrevelfærdsaspekt med fordel kan prioriteres langt højere.

Dyrenes Beskyttelse har ingen bemærkninger til arbejdsprogrammet, men skal opfordre til, at der så vidt muligt gives længere høringsfrister, end den her anvendte.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side vil man tage formandskabets prioriteter til efterretning.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at Rådet vil tage præsentationen af formandskabsprogrammet til efterretning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

KOM (2011) 625, KOM (2012) 552 og KOM (2013) 226

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2013. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 sit forslag til en forordning om direkte støtte til landbrugere for perioden 2014-2020. Forordningen skal afløse Rådets forordning (EF) nr. 73/2009. Den væsentligste nyskabelse er et øget fokus på miljø- og klimaaspekter ("greening"), hvor udbetaling af en del af den direkte støtte forudsætter overholdelse af EU-fastsatte landbrugsmetoder. Forslaget indebærer endvidere, at en del af den direkte landbrugsstøtte anvendes til særlige ordninger som støtte til områder med naturlige begrænsninger, støtte til mindre landbrugere, støtte til nyetablerede unge landbrugere samt muligheder for at anvende målrettede koblede støtteordninger. Endelig indeholder forslaget finansielle nationale lofter for direkte landbrugsstøtte, bestemmelser om delvis udligning af den direkte støtte mellem medlemsstater og overgang til ens støtte pr. hektar inden for medlemsstater/regioner, mulighed for fleksibilitet mellem den direkte støtte (søjle I) og landdistriktsudvikling (søjle II), udbetalingslofter for større bedrifter samt bestemmelser om, at støtte kun kan gives til aktive landbrugere. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse til EU, der er planlagt til den 1. juli 2013. Kommissionen har endvidere fremlagt et yderligere forslag om overgangsbestemmelser, således at en række elementer først gennemføres fra 2015. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18.-19. marts 2013 blev der opnået generel indstilling om forslaget. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013 blev der med enstemmighed opnået politisk enighed om et revideret mandat på forslaget om direkte støtte. På grundlag af det reviderede mandat indgik Rådet efterfølgende en politisk aftale med Europa-Parlamentet og Kommissionen om forslaget. Den formelle vedtagelse af forslaget forventes at ske i løbet af efteråret 2013. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 625 af 12. oktober 2011 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 20. oktober 2011. Kommissionen har fremsat revideret forslag ved KOM (2012) 552 af 25. september 2012. Det reviderede forslag er modtaget i dansk sprogudgave den 1. oktober 2012. Kommissionen har endvidere fremsat et overgangsforslag KOM (2013) 226 af 18. april 2013. Overgangsforslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 19. april 2013.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget om direkte støtte følger linjerne fra Kommissionens meddelelse KOM (2010) 672 af 18. november 2010 om reformkursen for den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020. Heraf fremgik det, at den fremtidige fælles landbrugspolitik skal understøtte et bæredygtigt landbrug, som tager hensyn til klimaforandringer og miljø samt understøtter den gensidige solidaritet mellem medlemsstaterne.

Finansielle forhold

Reformen af den fælles landbrugspolitik skal ses i sammenhæng med den igangværende forhandling om EU's flerårige finansielle ramme for 2014 til 2020. Overordnet set fastholdes strukturen af den fælles landbrugspolitik, således at den direkte landbrugsstøtte samt de forskellige markedsinstrumenter hører under den første søjle (søjle I), mens landdistriktspolitikken hører under den anden søjle (søjle II).

Kommissionens forslag til direkte støtte fastsætter fremtidige nationale lofter for den direkte støtte i de enkelte medlemsstater samt de finansielle principper for fordelingen af den fremtidige direkte støtte. Danmarks nationale loft for direkte støtte i søjle I foreslås fastsat til ca. 943 mio. € (ca. 7,0 mia. kr.) i 2014, hvor den i dag udgør ca. 964 mio. € (fratrullet modulation til søjle II). Fra 2017 og frem udgør loftet 909 mio. € (ca. 6,8 mia. kr.).

Kommissionen foreslår en gradvis udjævning af den direkte støtte blandt landbrugerne i en region eller en medlemsstat, således at der opnås en ensartet støtte pr. hektar inden for regionen/medlemsstaten senest i 2019.

Endvidere skal der i perioden 2014-2017 ske en delvis udjævning af den direkte støtte blandt medlemsstaterne, således at der fra medlemsstater, der har direkte støtteudbetalinger over EU-gennemsnittet pr. hektar, overføres en andel af deres nationale loft for direkte støtte til medlemsstater, som har en gennemsnitlig støtte pr. hektar, der ligger under 90 % af EU-gennemsnittet.

Der foreslås en vis fleksibilitet mellem søjlerne, således at en række medlemsstater én gang for alle i 2013 kan vælge at overføre op til 10 % af deres nationale loft fra direkte støtte (søjle I) til landdistriktspolitikken (søjle II) med krav om national medfinansiering. Denne overførsel påvirker ikke de private investorers egenfinansiering i forbindelse med projekter under søjle II. Visse medlemsstater (med en direkte støtte p.t. under 90 % af gennemsnittet) vil kunne vælge at overføre op til 5 % af deres midler fra søjle II til I.

Kommissionen foreslår endvidere etablering af en ny grundbetalingsordning, hvor landbrugerne kan modtage direkte støtte, såfremt de er i besiddelse af støtteberettigede arealer og betalingsrettigheder, ligesom de er underlagt krav om krydsoverensstemmelse. Budgettet til denne grundordning udgør op til ca. 50-70 % af det nationale loft. De eksisterende betalingsrettigheder, som blev fordelt med introduktionen af enkeltbetalingsordningen i 2005, skal afskaffes, og nye rettigheder skal uddeles i 2014.

Aktive landbrugere

Kommissionen foreslår, at støtteudbetalinger kun kan ydes til aktive landbrugere. Dette indebærer ifølge forslaget, at der ikke ydes direkte støtte, hvis den direkte støtte udgør mindre end 5 % af de samlede indtægter fra ikke-landbrugsaktiviteter, eller hvis landbrugsarealerne naturligt holdes i en stand, der gør dem egnede til græsning eller dyrkning, og landbrugerne ikke overholder nogle minimumsaktiviteter på arealerne, som fastsat af medlemsstaterne. Landbrugere, der modtager under 5.000 € i direkte støtte, er fritaget for disse bestemmelser.

Gradvis reduktion og nedsættelse af støtteudbetalinger

Det foreslås, at der gennemføres en gradvis reduktion og nedsættelse af de største direkte støtteudbetalinger til de enkelte bedrifter i form af støtteloft (capping). Før reduktionen beregnes foretages fradrag svarende til de 30 % af den direkte støtte, som udgør grønningen samt udgifter til løn i det foregående år. Resultatet af nedsættelserne stilles til rådighed for innovation under landdistriktsprogrammet (søjle II). Reduktion gennemføres efter følgende skala:

- 20 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 150.000 – 200.000 €
- 40 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 200.000 – 250.000 €
- 70 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 250.000 – 300.000 €
- 100 % reduktion af støtteudbetalinger over 300.000 €

Betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet (greening)

Kommissionen foreslår, at landbrugere, som er berettiget til grundbetalingen, skal overholde visse klima- og miljøvenlige dyrkningsmetoder. Der skal afsættes 30 % af det nationale loft til betaling af denne grønning. Økologiske landbrugere vil automatisk modtage denne supplerende betaling.

Der foreslås følgende obligatoriske dyrkningsmetoder:

- Afgrødediversificering. Landbrug over 3 hektar skal hvert år dyrke mindst 3 forskellige afgrøder. Ingen af disse 3 afgrøder må dække mindre end 5 % af arealet, og hovedafgrøden må ikke dække mere end 70 % af arealet.
- Permanente græsarealer. Landbrugere skal bevare de permanente græsarealer på deres bedrifter, som de angiver i deres støtteansøgning for 2014 i årene fremover.
- Miljømæssigt fokusområde. Landbrugere skal afsætte mindst 7 % af deres landbrugsareal undtagen permanent græsareal til miljømæssigt fokusområde, herunder brakarealer, landskabstræk og bræmmer mv.

Arealer med naturlige begrænsninger for landbrugsproduktion

Det foreslås, at medlemsstaterne kan etablere en frivillig støtteordning for arealer med naturlige begrænsninger for landbrugsproduktion. Den nye støtteordning omfatter arealer, som allerede under

landdistriktspolitikken er udpeget som arealer med naturlige handicaps, de såkaldt ugunstigt stillede områder eller LFA-områder (Less Favoured Areas). Der kan anvendes op til 5 % af det nationale loft til denne støtteordning. Støtten udbetales årligt som supplement til grundbetalingen til den enkelte landbruger.

Støtteordning for unge landbrugere

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal etablere en obligatorisk støtteordning for unge førstegangsetablerede landbrugere under 40 år. Der kan anvendes op til 2 % af det nationale loft til denne støtteordning. Støtten udbetales årligt i en periode på højst 5 år som supplement til grundbetalingen. Supplementet kan udgøre op til 25 % af gennemsnitsværdien af den pågældende landbrugers betalingsrettigheder. I Danmark vil der højst kunne udbetales støtte til op til 60 hektar.

Koblede støtteordninger

Det foreslås, at medlemsstaterne kan vælge at afsætte op til 5 % og i visse tilfælde op til 10 % eller mere af det nationale loft til at etablere koblede støtteordninger inden for en række områder (kvæg, får, sukkerroer mv.). Den koblede støtte kan ydes til sektorer eller regioner i en medlemsstat, hvor særlige typer af landbrug eller landbrugsproduktioner har visse problemer, og som er vigtige af økonomisk og/eller sociale og/eller miljømæssige grunde.

Støtteordning for mindre landbrugere

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal indføre en ny obligatorisk støtteordning for mindre landbrugere. Landbrugerne kan vælge at ansøge om at deltage i den nye ordning, såfremt de har fået tildelt betalingsrettigheder i 2014. Deltagerne i ordningen modtager en årlig betaling, som erstatter alle andre direkte betalinger. Der kan anvendes op til 10 % af det nationale loft til denne ordning. Den årlige betaling fastsættes mellem 500 og 1.000 € pr landbruger. Landbrugerne, der deltager i denne ordning, fritages for bestemmelserne om krydsoverensstemmelse og for de obligatoriske grønne dyrkningsmetoder.

Støtteordning for bomuld

Den eksisterende støtteordning vedrørende bomuld videreføres, således at landbrugere som producerer bomuld vil modtage en afgrødespecifik betaling pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Denne støtteordning omfatter kun Bulgarien, Grækenland, Spanien og Portugal.

Kommissionens reviderede forslag

Den 25. september 2012 fremlagde Kommissionen et revideret forslag, der tager højde for Kroatiens indtrædelse i EU. Her tages højde for en gradvis indfasning af den direkte støtte i Kroatien og mulighed for at give supplerende national direkte støtte. Derudover foreslås gennemførelse af en særlig minerydningsreserve i Kroatien. Denne reserve er beregnet til arealer, som efter at være blevet ryddet for miner igen kan anvendes som landbrugsarealer.

Resultatet af aftalen på Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

Der blev opnået enighed om en aftale om den flerårige finansielle ramme i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013. Aftalen indeholder en række bestemmelser om direkte støtte. Den eksterne omfordeling af den direkte støtte indfases over 6 år fra budgetåret 2015 til 2020. Alle medlemsstater, der i dag modtager under 90 % af EU-gennemsnittet per hektar, kompenseres. De vil således i 2020 mod-

tage en 1/3 af forskellen mellem deres nuværende støtte og 90 % af den gennemsnitlige EU-støtte, og der fastlægges endvidere en minimumsstøtte på 196 € per hektar i 2020. Omfordelingen finansieres ved at reducere støtten progressivt blandt de medlemsstater, der modtager over 100 % af den gennemsnitlige støtte.

Det fremgår endvidere, at 30 % af den direkte støtte skal knyttes til de grønne krav, og det understreges, at det ikke må forhindre produktion i de såkaldte miljøfokusområder. Der gives mulighed for, at der kan overføres op til 15 % fra den direkte støtte (søjle I) til landdistriktspolitikken (søjle II), hvor der ikke stilles krav om national medfinansiering. Der kan ligeledes overføres op til 15 % fra landdistriktspolitikken (søjle II) til den direkte støtte (søjle I), hvor medlemsstater, der modtager under 90 % af gennemsnittet per hektar i direkte støtte kan overføre op til yderligere 10 % fra søjle II til søjle I. Støtteloftet (capping) for den direkte støtte til de største støttemodtagere gøres endvidere frivillig for medlemsstaterne.

Den 27. juni 2013 indgik Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen en aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Den reviderede aftale blev efterfølgende godkendt af regeringscheferne på Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013. På baggrund af den indgåede aftale forventes Kommissionen at fremsætte et endeligt forslag, der skal godkendes i Det Europæiske Råd (med enstemmighed) samt i Europa-Parlamentet. Dette forventes at finde sted i løbet af efteråret 2013.

Kommissionens overgangsforslag

Kommissionen fremlagde den 18. april 2013 et overgangsforslag, som tager hensyn til, at forhandlingerne om den samlede landbrugsreform er forsinkede. De vigtigste ændringer i forhold til forslaget om direkte støtte er, at de overordnede bestemmelser som de grønne krav, etablering af den nye grundbetalingsordning og intern omfordeling udskydes med et år til ikrafttræden den 1. januar 2015. I kalenderåret 2014 vil de nugældende regler for direkte støtte finde anvendelse, dog vil den delvise udjævning af støtte mellem medlemsstaterne, som aftalt på det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013, finde anvendelse fra og med kalenderåret 2014. Da konvolutten for den direkte støtte i flere medlemsstater reduceres/øges vil betalingsrettighedernes værdi og/eller den nationale reserve skulle tilpasses gennem lineære reduktioner/stigninger. Medlemsstaterne vil dog skulle træffe beslutning om model for intern omfordeling af den direkte støtte og overførsel mellem søjlerne senest 7 dage efter, at overgangsforordningen er trådt i kraft. Det vil reelt sige 14 dage efter, at overgangsforslaget er vedtaget og offentliggjort.

Overgangsforslaget forventes vedtaget under litauisk formandskab i anden halvdel af 2013, for så vidt angår den del, som ikke indarbejdes i reformen.

Rådets generelle indstilling

Rådet opnåede den 18.-19. marts 2013 en generel indstilling. Følgende ændringer kan særligt fremhæves:

- De nye medlemsstater får på lige fod med de gamle medlemsstater mulighed for at lempe udligningen af værdien af deres betalingsrettigheder i overgangen mod ensartede værdier for betalingsrettighederne samt at differentiere værdien af betalingsrettigheder. De nye medlemsstater får

mulighed for at beholde deres eksisterende støttesystem uden betalingsrettigheder (SAPS) indtil 2020, men får samtidig nogle fordele ved at skifte til den nye grundbetalingsordning.

- Forslaget om intern omfordeling af den direkte støtte udbygges med et yderligere alternativ, der giver medlemsstaterne mulighed for at begrænse den interne omfordeling (den såkaldt irske model). Således kan betalingsrettigheder med en værdi, som ligger under 90 % af det nationale gennemsnit forøges med 33 % af forskellen mellem den pågældende betalingsrettigheds værdi og 90 % af det totale nationale gennemsnit. Endvidere bliver der mulighed for medlemsstaterne til at fastsætte en øvre og nedre grænse for betalingsrettighedernes værdi samt ikke at tildele betalingsrettigheder til vinarealer. Derudover får medlemsstaterne mulighed for at udbetale den grønne støtte som en procentandel af landmandens basisbetaling.
- Såfremt udgiftsloftet for markedsordningen og den direkte støtte skønnes at blive overskredet, skal der iværksættes en reduktion af den direkte støtte ved finansiell disciplin. Den generelle indstilling fritager direkte støtte under 2.000 € fra reduktion, men det skal undersøges om en beløbsgrænse er i overensstemmelse med beslutningen om det flerårige finansielle ramme. Kommissionen havde foreslået en grænse på 5.000 €
- Muligheden for fleksibilitet mellem søjlerne indebærer, at medlemsstaterne kan overføre op til 15 % af midlerne i søjle I til anvendelse i søjle II, og med mulighed for at justere beslutningen i 2017 med effekt fra 2018 og frem. Medlemsstaterne, som ikke anvender førstnævnte mulighed, kan overføre 15 % af midlerne fra søjle II til anvendelse i søjle I, dog øges muligheden til 25 % for de medlemsstater, som har den laveste gennemsnitlige direkte støtte. Capping af den direkte støtte er frivillig for medlemsstaterne at anvende.
- I relation til forslaget om aktive landbrugere fjernes det obligatoriske indkomstkriterium samt grænsen på 5.000 €, således at fokus bliver på, at arealet anvendes eller kan anvendes til landbrugsproduktion. Dertil kommer at medlemsstaterne får mulighed for, at udelukke ansøgere på baggrund af en negativliste eller objektive og ikke-diskriminerende kriterier.
- I forhold til betalingsrettigheder får medlemsstater med en regional eller regional hybrid støtte-model mulighed for at vælge, om de vil fortsætte med de eksisterende betalingsrettigheder. Alternativt kan de, som foreslået af Kommissionen, foretage en ny uddeling af disse i 2014. Medlemsstaterne får ligeledes mulighed for at begrænse antallet af betalingsrettigheder i forhold til indlemmelsen af nye arealer under grundbetalingsordningen, for at undgå en uforholdsmæssig stor reduktion i de eksisterende betalingsrettigheders værdi. Tilsvarende gives der mulighed for at anvende en reduktionskoefficient for at undgå uforholdsmæssigt høje betalinger til permanente græsarealer i særlige områder.
- Medlemsstaterne gives mulighed for at anvende uudnyttede midler fra den direkte støtte under grundbetalingsordningen. Medlemsstaterne gives ligeledes fleksibilitet til at bestemme anvendelsen af den nationale reserve.

- Medlemsstaterne får mulighed for at indføre en supplerende støtte til de første hektar på hver bedrift. Medlemsstaterne vil kunne anvende op til 30 % af den nationale konvolut for direkte støtte til denne nye ordning.
- Vedrørende ordningen for unge landbrugere gøres den frivillig for medlemsstaterne at anvende. Det vil være frivilligt for medlemsstaten at fastsætte øvre arealgrænser. Ligeledes bliver ordningen for mindre landbrugere frivillig for medlemsstaterne at anvende. Medlemsstaterne kan vælge automatisk at inkludere landbrugere i ordningen. Endvidere ændres beregningen af støttebeløbet, således at dette kan udgøres af det beløb som den mindre landbruger ville have modtaget under grundbetalingsordningen, de grønne krav, og eventuelt under støtteordningerne for unge landmænd og koblet støtte.
- I relation til definition af permanente græsarealer ændres denne, så flere arealer kan falde ind under definitionen.
- Det fastholdes, at landbrugere som modtager direkte støtte skal leve op til de grønne krav, idet det tilføjes, at dette også kan ske ved ækvivalente tiltag eller en kombination heraf. Medlemsstaterne kan vælge hvorvidt landbrugerne skal leve op til de grønne krav, ækvivalente tiltag eller en kombination af disse. Ækvivalente tiltag kan omfatte forpligtigelser vedrørende miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger under landdistriktsforordningen og/eller nationale miljøcertificeringsordninger, herunder også certificering af nationale miljølovkrav, som går videre end krydsoverensstemmelseskravene. Kommissionen skal godkende disse ækvivalente ordninger.
- For så vidt angår afgrødediversificering sker der en differentiering af kravet, således at der skal være mindst 2 afgrøder, når arealet udgør mellem 10 og 30 hektar og 3 afgrøder ved arealer over 30 hektar. Bedrifter med en høj andel af græs eller afgrøder under vand samt bedrifter med brak eller kvælstoffikserende afgrøder undtages kravet om afgrødediversificering og kravet om miljøfokusområder. Definitionen af afgrøder fastsættes i forhold til den botaniske klassifikation, hvortil også medtages vinter- og vårafgrøder samt brak. Endvidere gøres bestemmelsen mere fleksibel, således at for eksempel afgrøder som udgør mindre end 5 % også kan indgå.
- For så vidt angår andelen af permanente græsarealer, som har været ude af omdriften i 5 år, skal opretholdes på regionalt niveau og ikke, som Kommissionen foreslår, på markniveau.
- Miljøfokusområder skal udgøre 5 %, og Kommissionen skal senest den 31. marts 2017 evaluere ordningen, og eventuelt fremsætte forslag om at øge andelen til 7 % fra 2018. Medlemsstaterne kan ud fra en fælles liste vælge hvilke arealer og elementer, der kan indgå i miljøfokusområder. Listen omfatter blandt andet landskabstræk, brakarealer, terrasser, bræmmer – herunder også med permanent græs - hvor, der ikke anvendes gødning og sprøjtemidler, arealer langs skovkanter, arealer med pil, arealer med kvælstoffikserende planter samt arealer med efterafgrøder. Der fastsættes en omregningsfaktor mellem forskellige typer miljøfokusområder for at afspejle forskelle i områdernes miljøværdi. Arealer under miljø- og klimavenlige jordbrugsforanstaltninger under søjle II, som anses for ækvivalente til miljøfokusområderne, kan indgå. Medlemsstaterne vil kunne implementere halvdelen af miljøfokusområderne gennem regionale eller kollektive foranstaltninger med henblik på at opnå sammenhængende områder. Områder udpeget som om-

råder med naturlige begrænsninger i søjle II og som tillige er meget skovrige kan undtages fra kravet om miljøfokusarealer.

- Medlemsstaternes mulighed for at yde koblet støtte blev øget med 2 procentpoint til henholdsvis 7 % og 12 % af det nationale loft, men ikke til flere sektorer.
- Som led i tilpasning til Lissabon-traktatens bestemmelser foreslås det, at Kommissionen tildeles beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i en periode på 7 år i stedet for som i det oprindelige forslag i en ubegrænset periode. Perioden på de 7 år hænger sammen med den flerårige finansielle ramme.

Rådets politiske enighed af den 24.-25. juni 2013

På rådsmødet den 24.-25. juni 2013 blev der med enstemmighed opnået politisk enighed om forslaget om direkte støtte. Dermed kunne det irske formandskab på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet og Kommissionen den 26. juni 2013. På det tidspunkt udestod aftalen om den flerårige finansielle ramme stadig, hvorfor der blev taget et forbehold for elementer relateret hertil.

For definitionen af aktive landmænd blev der fastlagt en obligatorisk kort negativliste over virksomheder, der udelukkes fra at modtage direkte støtte, herunder lufthavne, jernbaneselskaber, vandværker, ejendomsfirmaer samt permanente sports- og fritidsanlæg. Capping forblev frivillig, men der var accept af en specifik model for progressiv reduktion på 5 % af direkte støtte over 150.000 € (ca. 1.225.000 kr.) pr. bedrift.

Der blev sikret øget fleksibilitet i beslutningen om overførsel af midler fra søjle I til søjle II, hvorved beslutningen kan træffes senere i december 2013 (med virkning for 2014) eller august 2014 (med virkning for 2015). Samtidig kan satsen opjusteres pr. 1. august 2017 fra kalenderåret 2018 og frem. Rådet fastholdt niveauerne for overførsler mellem søjlerne som vedtaget på Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013.

I forhold til intern omfordeling af den direkte støtte blev den irske model opretholdt, men der blev dog indsat en bundgrænse på, at støtten skal nå op på minimum 60 % af den gennemsnitlige støtte per hektar i regionen/medlemsstaten. Den interne omfordeling kan begrænses til, at den enkelte bedrift maksimalt kan miste 30 %. Det vurderes ikke, at bundgrænsen vil få betydning for omfordelingen i Danmark. Der bliver samtidig mulighed for at yde en særlig omfordelingsstøtte, hvor der kan ydes en højere støtte til de første hektar per bedrift. Der kan anvendes op til 30 % af konvolutten til denne støtte, som kan erstatte progressiv reduktion.

Det grønne krav om afgrødediversificering indebærer krav om mindst to afgrøder på bedrifter med mellem 15-30 hektar agerjord og for bedrifter med over 30 hektar agerjord mindst tre afgrøder, hvor der kan skelnes mellem vinter- og vårafgrøder. På det grønne krav om beskyttelse af permanent græs bliver den nuværende beskyttelse på nationalt eller regionalt niveau opretholdt, idet der endvidere skal ske særlig beskyttelse af sårbare permanente græsarealer i Natura 2000-områder.

På det grønne krav om miljøfokusområder blev niveauet fastsat til 5 % af agerjorden for bedrifter over 15 hektar. Kravet om udlægning af 5 % miljøfokusområder kan opfyldes via forskellige tiltag, herunder landskabstræk, brak, proteinafgrøder, randzoner og miljøafgrøder. Der vil kunne anvendes en omregningsfaktor, der tager hensyn til den miljømæssige værdi. Det bliver mulighed for, at op til 50 % af kravet om miljøfokusområder kan udlægges kollektivt eller regionalt. Permanente afgrøder og permanent græs undtages fra kravet om miljøfokusområder og der vil være en særlig undtagelse for medlemsstater med over 50 % skov. Kommissionen kan i 2017 fremlægge en rapport med tilhørende forslag om en forhøjelse af niveauet for miljøfokusområder til 7 %. Et sådant forslag skal vedtages ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure.

I forhold til de grønne krav bliver det også muligt at anvende tiltag, der er ækvivalente hermed samt certificering til at opfylde de grønne krav, blandt andet kan nationale lovkrav på miljøområdet certificeres. Det blev endvidere gjort klart, at der ikke må ske dobbeltfinansiering af de grønne krav og ækvivalente tiltag under landdistriktspolitikken.

På koblet støtte blev der mulighed for på baggrund af omfanget af koblet støtte i en referenceperiode fremover at yde op til henholdsvis 8 og 13 % samt en begrænset dispensationsmulighed udover 13 %, samt derudover at yde op til 2 % koblet støtte til proteinafgrøder.

Ordningen for unge landmænd blev gjort obligatorisk for medlemsstaterne at anvende, mens ordningen for mindre landbrug blev frivillig. Ordningen med mulighed for støtte til arealer i områder med naturbetingede begrænsninger blev ligeledes fastholdt som frivillig.

Medlemsstater, der er blevet optaget i EU siden 2004, får mulighed for at anvende den forenklede arealbetalingsordning (SAPS) frem til 2020. Medlemsstater kan i visse tilfælde genbruge betalingsrettighederne fra den nuværende ordning.

Der var enighed om en bundgrænse på 2.000 € (ca. 15.000 kr.), der fritager de mindste støttemodtagere fra at bidrage til finansiel disciplin.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli med henblik på en statusredegørelse.

Udtalelser

Forslaget er behandlet i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg. Landbrugsudvalget vedtog et samlet sæt ændringsforslag den 23.-24. januar 2013. Ændringsforslagene blev herefter forelagt Europa-Parlamentets plenarforsamling den 13. marts 2013.

Europa-Parlamentets ændringsforslag indeholder blandt andet følgende hovedelementer:

- Ordningen vedrørende "aktive landbrugere" indebærer at alle, der ikke udfører en landbrugsaktivitet udelukkes fra at modtage støtte, ligesom medlemsstaterne pålægges at udarbejde lister over ikke-landbrugsmæssige virksomheder som for eksempel lufthavne og golfbaner, der som udgangspunkt udelukkes fra at modtage støtte.

- I forhold til intern omfordeling af den direkte støtte opstilles flere mulige alternativer for medlemsstaterne, hvorved der opnås en mere gradvis udjævning blandt andet ved, at medlemsstaterne analogt kan anvende den af Europa-Parlamentet foreslåede model for ekstern omfordeling, eller vælge at begrænse udjævningen til at afvige fra den nationale gennemsnitlige støtte per hektar med maksimalt 20 %, og begrænset til maksimalt 30 % tab for landmanden. Ekstern omfordeling, skal indebære, at alle medlemsstater garanteres mindst 65 % af EU-gennemsnittet for den direkte støtte (hvilket vil sikre en højere støtte til de 3 baltiske medlemsstater). Medlemsstater med et støtteniveau på 70 % af EU-gennemsnittet kompenseres med 30 % af forskellen op til gennemsnittet. Tilsvarende vil medlemsstater med et støtteniveau på henholdsvis mellem 70 % og 80 % og mellem 80 % og 100 % af EU-gennemsnittet blive kompenseret med henholdsvis 25 % og 10 % af forskellen op til gennemsnittet. Det medfører en større omfordeling end foreslået af Kommissionen.
- Europa-Parlamentet opretholder uændret Kommissionens overordnede forslag til de grønne krav. I forhold til afgrødediversificering differentieres kravet, så der skal være mindst 2 afgrøder, når arealet udgør mellem 10 og 30 hektar og 3 afgrøder ved arealer over 30 hektar. I forhold til kravet om permanent græs kan det opretholdes på nationalt niveau, men græsarealer defineres ved, at de ikke har indgået i afgrøderotation og ikke været pløjet i mindst 7 år. I forhold til kravet om miljøfokusarealer øges arealgrænsen til 10 hektar, og procenten fastsættes til 3 %, og øges fra 2016 til 5 %, hvorefter den eventuelt kan øges til 7 % fra 2018. Fra 2016 kan op til 3 procentpoint udlægges som regionalt sammenhængende områder.
- Mulighed for overførsel af op til 15 % af midlerne fra søjle I til søjle II samt visse uforbrugte midler. Medlemsstater, som ligger under 90 % af EU-gennemsnittet for den direkte støtte per hektar, gives mulighed for at overføre op til 10 % fra søjle II til søjle I. Muligheden for at overføre midler kan justeres af medlemsstaterne i 2015 og 2017 med effekt fra det følgende år.
- Bundgrænsen ved finansiell disciplin på 5.000 € slettes, hvilket betyder, at der ved en beslutning om anvendelse af finansiell disciplin skal ske en ensartet reduktion af den direkte støtte uanset støttemodtagernes støtteniveau.
- Europa-Parlamentet støtter Kommissionens forslag om støtteløfter for de største bedrifter (capping) med mindre modifikationer.
- Medlemsstaterne får mulighed for ved aktivering af betalingsrettigheder at anvende en reduktionskoefficient for arealer med ringe udbyttepotentiale eller specifikke produktioner.
- Ordningen for små landbrugere foreslås frivillig for medlemsstater, mens det fastholdes, at unge landbrugere ordningen skal være obligatorisk.
- Medlemsstaterne gives mulighed for at forsætte med deres eksisterende rettigheder, mens de nye medlemsstater får mulighed for at forlænge deres overgangsordning (SAPS) frem til 2020.
- Der indføres en ny frivillig supplerende betaling til landbrugere, som er støtteberettigede under grundbetalingsordningen. Den supplerende betaling kan ydes til første 50 hektar, og op til 30 % af den nationale konvolut kan anvendes til denne supplerende betaling.
- Muligheden for at yde koblet støtte øges til 15 %, idet den kan øges med yderligere 3 %-point, hvis der ydes koblet støtte til proteinafgrøder. Koblet støtte skal ikke begrænses til visse sektorer, men være mulig i alle sektorer.

| Europa-Parlamentet forventes at stemme endeligt om aftalen i løbet af efteråret 2013.

Konsekvenser

Forslaget om etablering af regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik har både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivnings- og administrative konsekvenser samt konsekvenser for udmøntningen af EU's budget og for miljøet og beskyttelsesniveauet.

Kommissionen lægger op til, at der til den direkte støtte anvendes ca. 270 mia. € i faste 2011-priser (svarende til ca. 2.022 mia. kr.) over perioden 2014 til 2020. Danmark finansierer i indeværende periode ca. 2 % af EU's budget. Denne andel opretholdes i den kommende budgetperiode, hvilket indebærer, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 5,4 mia. € (ca. 40 mia. kr.) over perioden 2014-2020. Danmark vil i samme periode modtage 5,7 mia. € (ca. 42,8 mia. kr.) i direkte landbrugsstøtte.

Det skal bemærkes, at de 10 medlemsstater optaget i 2004 er fuldt indfaset i budgetår 2014, mens Rumænien og Bulgarien er fuldt indfaset fra budgetår 2017. Kroatien forventes at påbegynde indfasningen af direkte støtte i budgetåret 2015. Mellem 2013 og 2014 sker der en reduktion på ca. 1,4 % i alle medlemsstaternes konvolutter for den direkte støtte. Den delvise udligning af den direkte støtte mellem medlemsstaterne vil indebære, at der i løbet af perioden 2014-2017 omfordeles ca. 748 mio. € mellem medlemsstaterne. For Danmark vil dette betyde en reduktion af den samlede konvolut for den direkte støtte på 4,3 % svarende til ca. 41,4 mio. € (310 mio. kr.) i løbende priser. Dertil kommer den generelle reduktion på 1,4 % svarende til ca. 13,5 mio. € (ca. 101 mio. kr.) i løbende priser.

Direkte støtte som oprindeligt foreslået af Kommissionen (mio. €):

EU

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
Faste 2011-priser	40.851	40.423	39.809	39.265	38.651	37.882	37.204	36.428	269.665
Løbende priser	42.460	42.970	43.193	43.428	43.637	43.641	43.678	43.715	304.261

Danmark

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
Faste 2011-priser	926	887	859	832	805	789	774	758	5.705
Løbende priser	964	943	932	920	909	909	909	909	6.432

Kommissionen foreslår støtteloftet per bedrift for den direkte støtte (capping) og overførsel af de inddragne midler fra søjle I (direkte støtte) til søjle II (landdistriktspolitikken). Kommissionen estimerer, at dette i EU vil medføre et årligt provenu på ca. 186 mio. € til overførsel til søjle II. Kommissionen har anslået provenuet i Danmark til ca. 53.000 € (ca. 400.000 kr.) fra 2017.

Medlemsstaterne kan ifølge forslaget vælge at overføre op til 10 % af den direkte støtte fra søjle I til søjle II. Dette indebærer, at man i Danmark senest i 2013 kan vælge fra 2014-2020 årligt at overføre i gennemsnit ca. 92 mio. € i løbende priser eller ca. 689 mio. kr. til landdistrikterne. Beslutter Danmark at gøre brug af ordningen fører det i givet fald til en national medfinansiering af tilsvarende omfang, det vil sige ca. 689 mio. kr.

Reformforslagene indebærer øgede krav til de udbetalende organer, som forventes at resultere i højere udgifter til IT og administration. Fødevareministeriet skønner, at Kommissionens fremsatte obligatoriske reformtiltag vil medføre implementeringsudgifter, primært på IT området, i perioden 2013-14 på mellem 162 og 187 mio. kr. Efterfølgende estimeres driftsudgifterne fra 2014, primært på grund af

den øgede sagsbehandling, at udgøre mellem 140 og 162 mio. kr. årligt, som følge af reformen. Set i lyset af forhandlingssituationen på nuværende tidspunkt er den klare forventning, at en endelig reform vil medføre færre administrative merudgifter, end det er blevet anslået for Kommissionens oprindelige forslag. Nye elementer, som har væsentlige administrative konsekvenser i forslaget om direkte støtte, er blandt andet øget fokus på miljø- og klimaaspekter (grønning), at støtten kun ydes til aktive landbrugere samt tildeling af nye betalingsrettigheder.

Forslaget vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser, dels som følge af de administrative byrder, dels som følge af den delvise udligning af den direkte støtte imellem medlemsstaterne, og som følge af kravet om udjævning af støtten inden for medlemsstaten. Udjævning af den direkte støtte i Danmark vil betyde, at der senest fra 2019 skal ydes en ensartet støtte pr. hektar. Dette vil medføre en omfordeling af ca. 20 % af den samlede direkte støtte i Danmark, som i dag ydes afkoblet, men fordelt som historisk betingede tillæg inden for sektorerne mælk, sukker, oksekød og kartoffelstivelse.

Gennemførelse af forslaget vil indebære, at en række bekendtgørelser skal ændres.

Forslaget vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at kvantificere de miljømæssige konsekvenser af forslaget, idet de nærmere modaliteter her udestår, ligesom en række specifikke krav først vil blive fastlagt efterfølgende i delegerede retsakter.

Fødevarøkonomisk Institut vurderer, at den samlede sektorøkonomiske konsekvens af Kommissionens forslag, når det er fuldt indfaset, vil være et årligt tab for landbrugssektoren på 662 mio. kr., hvoraf de 410 mio. kr. opstår som følge af reduktionen af den direkte støtte og omfordelingen til andre medlemsstater, og yderligere ca. 250 mio. kr. som følge af grønningen. Hvad angår grønning bygger beregningen på en antagelse om, at kravet om 7 % miljøfokusområder udgøres af brak. Det har ikke været muligt at kvantificere den økonomiske betydning af de øvrige krav. Den interne omfordeling af den direkte støtte beregnes ved at reducere den direkte støtte til kvægbruget med 726 mio. kr., mens plante- og svinebrug og andre brug ved en ensartet støttefordeling vil modtage yderligere henholdsvis 77, 176 og 61 mio. kr.

Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (DCA) forventer på nuværende tidspunkt, at afgrødediversificering samlet set ikke vil påvirke hverken kvælstofudvaskningen eller udledningerne af drivhusgasser i væsentlig grad. I forhold til permanent græs indebærer forslaget en opretholdelse af de nuværende arealer, hvorfor DCA ikke har vurderet en effekt af dette.

Miljøeffekten af de 7 % miljømæssige fokusområder vil blandt andet afhænge af, hvad der kan tælle med i arealerne og disses placering. Hvis intet af det nuværende udtagne areal (ordninger under land-distriktsprogrammet og de kommende 50.000 hektar randzoner) kan tælle med, vil det omfatte ca. 171.000 hektar med en reduceret kvælstofeffekt på ca. 5.000-8.000 tons kvælstof i rodzonen. Hvis de nuværende udtagne arealer kan indgå, vil det omfatte ca. 113.000 hektar og resultere i en kvælstofeffekt på ca. 3.000 – 5.000 tons kvælstof i rodzonen. Den samlede størrelse på det omfattede areal vil ligeledes have betydning for den samlede reduktion i klimagasudledningen. Det estimeres, at en omlægning fra produktionsjord til udtagning vil have en reducerende effekt i omegnen af 3,1 ton CO₂-ækv/hektar. DCA vurderer, at en implementering af de miljømæssige fokusområder i målrettede re-

gioner frem for spredning ud i hele landet vil medføre en større miljøeffekt per ha både med hensyn til klima og kvælstof, da udtagningen ellers i visse områder vil finde sted, hvor effekten er marginal.

I forhold til biodiversitet vurderer Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (DCA) og Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE), at udtagningen af landbrugsjord fra omdrift er det initiativ inden for det dyrkede land, som vil kunne bidrage mest til at standse tabet af biodiversitet. Der vil dog være stor variation i omkostningseffektiviteten afhængigt af hvilke typer arealer, der udtages. Generelt vil effekten være størst på potentielt næringsfattige arealer og arealer beliggende i naturrige landskaber. Arealer, som udtages kan enten være af værdi ved at agere buffer mod randpåvirkninger fra dyrkede arealer, eller de kan medvirke til at skabe større sammenhængende naturområder i sig selv.

Resultatet af aftalen på Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

Budgetniveauet for den direkte støtte drøftes i forbindelse med forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Den aftale, der er indgået i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013 indebærer blandt andet, at det overordnede budgetloft for søjle I (direkte støtte og markedsudgifter) fastlægges til 277,9 mia. €(2011-priser) for perioden 2014-2020, hvilket er en reduktion på 3 % i forhold til Kommissionens forslag for perioden. Hovedparten af budgetloftet anvendes til direkte støtte, og der er ikke specifikt afsat en andel heraf til tiltag under markedsordningen. Ifølge foreløbige skøn vil Danmark blive tildelt et samlet budgetloft for direkte støtte på 5.642 mio. €(2011-priser) i budgetperioden 2014-2020. Den generelle reduktion af budgettet samt den eksterne omfordeling af direkte støtte indebærer, at den danske tildeling af midler til direkte støtte reduceres gradvist frem til 2020.

Den danske tildeling skønnes at blive som følger:

Milliarder kr.	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
Faste 2011-priser	6,9	6,5	6,4	6,2	6,0	5,8	5,7	5,5	42,0
Løbende priser	7,2	6,9	6,9	6,8	6,8	6,7	6,6	6,6	47,3

Millioner €	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
Faste 2011-priser	926	874	856	830	805	781	759	737	5.642
Løbende priser	964	928	926	917	907	898	889	880	6.345

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer bemærkede, at der ved udjævning af betalinger *mellem* medlemsstater skal tages hensyn til de forskelle, der er imellem omkostningsniveauer og øvrige rammebetingelser i de pågældende medlemsstater. Hvad angår *intern* udjævning af betalingsrettigheders værdi i medlemsstaterne, bør dette ikke ændres. Afkobling har fundet sted, og hvordan de enkelte medlemsstater vælger at disponere over midlerne, skal være op til dem selv.

Landbrug & Fødevarer fremhævede, at definitionen og brugen af begrebet aktive landmænd er unødvendig. Det nuværende regelgrundlag anses for tilstrækkeligt. Hvad angår capping, er forslaget uacceptabelt, og det forekommer meget u hensigtsmæssigt at belønne mindre effektive landbrug. Grønningselementet bør indføres under hensyntagen til om medlemsstaterne allerede har indført aktiviteter på disse områder. Her fremhæves blandt andet, at efterafgrøder og kvælstofnormer allerede indebæ-

rer væsentlige miljøforbedringer. Endelig blev det fremhævet, at muligheden for fortsat at have en koblet præmie for handyr anses for særdeles vigtig i forhold til at undgå eksport og lang transport af kalve.

DI påpegede, at grønning ikke bør flytte fokus fra produktion, idet fødevarerforsyningen og adgangen til råvarer bør sikres.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer ønsker en fælles landbrugspolitik, der fremmer en fortsat konkurrencedygtig landbrugsproduktion og samtidig respekterer det europæiske samfunds forventninger om en bæredygtig landbrugsproduktion. Hvis dette skal lykkes, er det nødvendigt, at EU også fokuserer på den eksportorienterede kommercielle landbrugssektor (eksempelvis som den danske), som er ansvarlig for den største del af EU's landbrugsproduktion. Landbrug & Fødevarer føler ikke, at disse ønsker er blevet tilstrækkeligt opfyldt i Kommissionens reformforslag. I stedet er fokuset generelt vendt mod landbrugsproduktion i mindre skala til lokale markeder. Landbrug & Fødevarer finder det generelt positivt, at Kommissionen signalerer villighed til at fokusere på innovation og udvikling i landbrugssektoren med fokus på den biobaserede økonomi, at landbrugspolitikken bliver knyttet til Europa 2020 strategien, og at støtten knyttes til landbrugssektorens levering af goder til samfundet.

Udjævning mellem medlemsstater

Landbrug & Fødevarer er enige i, at fordelingen af støtten mellem medlemsstaterne skal revideres, primært til gavn for de nye medlemsstater, men det skal ske på en objektiv og konstruktiv måde, hvor bidrag via landdistriktpolitikken og øvrige strukturfondsmidler også inddrages. Landbrug & Fødevarers foreløbige beregninger viser, at Danmark vil få reduceret det nationale loft for de direkte betalinger med 5-6 % i den kommende reformperiode. Danmark vil derfor sammen med Belgien, Nederlandene og Italien være blandt de medlemsstater, der bidrager mest til udjævningen mellem medlemsstaterne. Omvendt vil en række velstående medlemsstater med en relativt begrænset landbrugsproduktion, som eksempelvis Sverige og Storbritannien, forholdsmæssigt blive stillet bedre som følge af Kommissionens forslag. Med andre ord så rammer forslaget medlemsstater med en stor landbrugsproduktion, der for Danmarks vedkommende især er animalsk baseret.

Kommissionens forslag til fordeling sigter på, at der på lang sigt skal være en ensartet betaling per hektar i hele EU. Landbrug & Fødevarer er ikke enig i, at arealfordelingen bør være den eneste variabel i forbindelse med en udjævning, der bør også tages andre objektive faktorer i betragtning. Det bør som udgangspunkt dels være forskelle i omkostningsniveau mellem forskellige medlemsstater, dels størrelsen af landbrugsproduktionen i den enkelte medlemsstat – og dermed ikke mindst den animalske produktion. Ud fra denne betragtning giver en langsigtet bevægelse mod en ensartet betaling per hektar i hele EU ikke mening.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at Kommissionens budgetforslag indebærer kraftige reduktioner i Danmarks søjle I-midler i den kommende budgetperiode (1,25 mia. kr. svarende til en reduktion på 18 %). På den baggrund finder Landbrug & Fødevarer at det er betænkeligt, at Danmark sammen

med andre medlemsstater arbejder for yderligere budgetreduktioner og det påpeges, at den foreslåede omfordeling vil hæve Danmarks nettobidrag til EU yderligere.

Intern udjævning

Kommissionen lægger op til 100 % udjævning af størrelsen på betalingsrettighederne per hektar internt i medlemsstaterne - evt. indfaset over 4 år. Det forslag er fuldstændig uacceptabelt, da det vil hive tæppet væk under et stort antal mange landmænd, der har investeret i tillid til den førte politik. Det gælder i første række mælke- og oksekødsproducenter, men også avlere af sukkerroer og stivelseskartofler. I den udstrækning, at betalingsrettighederne er afkoblet fra produktionen – og dermed ikke er forvridende for handlen mellem medlemsstaterne – bør det derfor være op til medlemsstaterne selv at bestemme, hvorvidt de vil udjævne betalingsrettighedernes værdi.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at Kommissionens forslag til en grøn komponent også vil medføre en udjævning af de direkte betalinger til landmændene. Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse skal det sikres, at indførelsen af den grønne komponent ikke fører til en intern omfordeling gennem en udjævning af værdierne mellem forskellige betalingsrettigheder. Det betyder, at hvis den grønne komponent, som alle arealer skal modtage, bliver på fx 800 kr./hektar, så skal alle arealer også bidrage med 800 kr. per hektar til finansieringen af den grønne komponent. Dermed undgår man en intern omfordeling mellem landmænd med betalingsrettigheder med forskellige værdier.

Landbrug & Fødevarer arbejder for, at den foreslåede udjævning ikke gennemføres på EU-plan, således at reformen ikke medfører ændringer i den nuværende støttefordeling. I den forbindelse har Landbrug & Fødevarer primært haft fokus på, at medlemsstaterne selv skal bestemme, hvorvidt de vil udjævne betalingsrettighedernes værdi. Alternativt kan Landbrug & Fødevarer acceptere den ”irske model”, som kraftigt afbøder Kommissionens forslag til intern udjævning.

Aktive landbrugere

Landbrug & Fødevarer er tvivlende over for Kommissionens forslag og mener som udgangspunkt, at der ikke bør indføres flere bestemmelser vedrørende definitionen af en aktiv landbruger. Dette vil kun give yderligere administrationsomkostninger. I stedet bør der, som nu, udelukkende ses på, hvorvidt der er landbrugsdrift på de arealer, der søges støtte til, og om de overholder kravene til god landbrugs- og miljømæssig stand. Landbrug & Fødevarer gør endvidere opmærksom på, at kravet sandsynligvis primært vil påvirke de mindste brug (sandsynligvis især deltidsbrug), der modtager en støtte lige over bundgrænsen på 5.000 €. En række af disse brug vil blive afskåret fra at modtage støtte, og forslaget vil derfor have den sandsynlige konsekvens, at brugene vil blive bortforpagtet eller solgt til større brug.

Støtteloft

Landbrug & Fødevarer mener ikke, at der bør indføres et støtteloft, da den direkte støtte som udgangspunkt gives som betaling for landbrugssektorens levering af miljøhensyn og offentlige goder (grøn komponent og krydsoverensstemmelse). Desuden straffer et støtteloft netop de bedrifter, som har potentialet til at videreudvikle en moderne, innovativ og effektiv landbrugsdrift.

Fleksibilitet mellem søjlerne

Landbrug & Fødevarer er tilhænger af, at der bruges yderligere midler under landdistriktsprogrammet

til at finansiere såvel miljø, natur og klimamæssige tiltag som styrkelse af konkurrenceevnen, men det skal ikke ske via overførsel af midler fra søjle I til søjle II. Den øgede bevilling under søjle II bør findes ved, at Danmark modtager en større samlet andel af de EU-midler, der er reserveret under landdistriktsprogrammet.

Landbrug & Fødevarer mener, at de kraftige reduktioner i søjle I bør indebære, at der ikke overføres midler fra søjle I til søjle II. Muligheden for at flytte midler mellem søjle I og søjle II skal fjernes eller alternativt begrænses mest muligt. Det er i den forbindelse helt afgørende, at de midler, der eventuelt kan overføres til søjle II, ledsages af krav om national medfinansiering, idet dette ifølge Landbrug & Fødevarer indebærer en kvalitetssikring.

Tildeling af betalingsrettigheder

Kommissionen foreslår, at alle betalingsrettigheder skal tildeles på ny, uanset hvilken model enkeltbetalingsordningen er implementeret efter i den enkelte medlemsstat. Landbrug & Fødevarer forudser, at dette vil genskabe en række af de problemer, der også opstod i forbindelse med tildeling af betalingsrettigheder i 2005, blandt andet omkring forpagtninger. Denne problemstilling vil skærpes yderligere som følge af den måde, hvorpå det bliver muligt at differentiere værdien af betalingsrettighederne på i 2014. Som Kommissionen foreslår det, vil værdien af eventuelle tillæg på betalingsrettigheder blive fordelt på alle bedriftens arealer, uanset at tillæggene før reformen ikke var fordelt på alle bedriftens rettigheder. Derfor kan man komme i situationer, hvor forpagtede arealer får tildelt betalingsrettigheder med en værdi, der er væsentligt højere eller lavere end den værdi, de oprindelige betalingsrettigheder på arealet havde. Dette er ikke hensigtsmæssigt, og der bør findes en fornuftig løsning på problemet. Landbrug & Fødevarer understreger, at der ikke er behov for at inddrage og genuddele betalingsrettigheder i lande som eksempelvis Danmark, hvor enkeltbetalingsordningen er implementeret som en regional model. Eventuelle justeringer i værdien bør ske med udgangspunkt i de nuværende betalingsrettigheder.

Grøn komponent

Landbrug & Fødevarer er grundlæggende enige i tankegangen bag den grønne komponent, hvor man knytter en del af de direkte betalinger til krav om en særlig klima- og miljøvenlig produktion, men er kritisk over for den måde, hvorpå Kommissionen har valgt at omsætte tankegangen i konkrete krav. Som udgangspunkt mener Landbrug & Fødevarer, at målet skal nås gennem udformningen af en liste med forskellige tiltag, der tager hensyn til de forskellige miljø-, klima- og naturmæssige udfordringer, som den enkelte medlemsstat og den enkelte bedrift står overfor. Hvis der imidlertid tages udgangspunkt i Kommissionens forslag, mener Landbrug & Fødevarer, at der er behov for at justere indholdet i komponenten, således at klima- og miljøindholdet øges – eller giver et øget incitament til at levere dette. Der er endvidere behov for at sikre, at der rettes op på den skævhed, der er i forslaget, hvor den grønne komponent vil ramme meget skævt fra landmand til landmand, alt afhængig af bedriftens placering m.v. Samtidigt er det vigtigt, at den grønne komponent udformes på en måde som hverken undergraver konkurrenceevnen eller øger landmændenes administrative omkostninger.

Landbrug & Fødevarer tilføjer, at det skal sikres, at der etableres en fornuftig baseline for den grønne komponent, både i forhold til hele diskussionen omkring ”green by definition”, herunder brugen af certificeringsordninger, i forhold til de støtteordninger, der ligger i EU’s landdistriktsprogram og i forhold til krydsoverensstemmelse.

Landbrug & Fødevarer er bekymret for diskussionen om anvendelse af certificeringsordninger, da det i værste fald kan betyde, at danske landmænd ikke kan få belønning for den gode miljøindsats, som de allerede udfører (for eksempel hvad angår brug af efterafgrøder og kvælstofnormer). Hvis det i andre medlemsstater bliver muligt at etablere certificeringsordninger, der indeholder disse eller lignende krav, og hvor de certificerede landmænd på den baggrund kan leve op til den grønne komponent, kan det blive problematisk, hvis det samtidig ikke vil være muligt at etablere en lignende certificeringsordning i Danmark, hvor kravene allerede er lovkrav.

Ligeledes bør krydsoverensstemmelse ikke forhindre, at landmænd kan opfylde krav under den grønne komponent. Hvis man eksempelvis forestiller sig, at den grønne komponent bliver vedtaget i form af en såkaldt "menu-model", og at et muligt element deri bliver udarbejdelse af gødningsregnskaber, skal dette krav kunne indføres i alle medlemsstater, uanset om der allerede er krydsoverensstemmelse på hele eller dele af kravet i den pågældende medlemsstat.

I forhold til de konkrete krav i den grønne komponent har Landbrug & Fødevarer følgende bemærkninger:

- Afgrødevariation

Landbrug & Fødevarer finder, at definitionen af afgrøder bør sikre, at eksempelvis vinter- og vårhvede kategoriseres som to forskellige afgrøder. Kravet om etablering af efter- og mellemafgrøder i Danmark er indført af miljøhensyn, der også er hovedhensynet i den grønne komponent, og på den baggrund bør disse kategoriseres som afgrøder. For at undgå en diskriminering af kvægsektoren bør græs (såvel omdrifts- som permanent) kunne indregnes som en af de tre afgrøder. Den nedre grænse på 3 hektar bør hæves væsentligt, og grænsen kan eventuelt være differentieret mellem medlemsstaterne på baggrund af den gennemsnitlige bedriftsstørrelse.

Ifølge Landbrug & Fødevarer vil forslaget – afhængigt af definitionen af en afgrøde – årligt koste dansk landbrug op til 185 mio. kr. I forhold til den foreslåede nedre grænse på 3 hektar, så peger Landbrug & Fødevarers analyse på, at kravet om afgrødevariation især vil ramme de mindre bedrifter. På mange af disse bedrifter vil det ikke give driftsøkonomisk mening at dyrke en tredje afgrøde. En konsekvens af forslaget vil derfor være, at mindre bedrifter vil blive presset til at forpagte eller sælge deres jord til større bedrifter. Landbrug & Fødevarer foreslår derfor, at man indfører en nedre grænse, der svarer til den gennemsnitlige størrelse af landbrugsbedrifterne (jf. bilag VI i Kommissionens forslag). Det vil for Danmark betyde, at grænsen bliver på 60 hektar.

- Miljøfokusområder

Ifølge Landbrug & Fødevarer bør det være muligt at medregne en bred liste af eksisterende landskabslementer som miljøfokusområder, eksempelvis 10 m randzoner langs vandløb og søer, 25 m zoner omkring drikkevandsboringer, arealer etableret med energipil, vådområder, hegn, mergelgrave, vildtstriber, insektvolde, barjordsstriber, brakarealer m.v. Endvidere skal det være muligt at reducere størrelsen af den enkelte medlemsstats miljøfokusareal til mindre end 7 %, såfremt der i det pågældende land laves generelle tiltag, som påvirker miljø, natur, klima eller biodiversitet i en positiv retning. I Danmark kunne dette eksempelvis være kravet om efterafgrøder og reducerede kvælstofnormer. Der skal gives mulighed for dels at overføre en forpligtelse til et areal, hvor den miljømæssige

effekt er større, dels at medregne MVJ-arealer m.v. som et miljøfokusområde. Det skal sikres, at den administrative byrde og risiko for underkendelse forbundet med dette element reduceres mest muligt. Eksempelvis skal der ikke være krav om, at landskabselementerne indtegnes på kort – og dermed risiko for fejlindtegning. Det skal blot være muligt for landmanden at dokumentere arealernes tilstedeværelse i en kontrolsituation.

Landbrug & Fødevarer fremhæver endvidere, at det skal sikres, at arealer, der er udpeget som et miljøfokusareal også skal kunne modtage anden målrettet støtte eksempelvis i form af miljøbetingsstøtte under det danske landdistriktsprogram. Det betyder, at hvis der eksempelvis ydes kompensation via det danske landdistriktsprogram for dyrknings-, gødnings- og sprøjtningssvampes frie randzoner, så skal disse arealer samtidigt kunne udpeges som miljøfokusarealer. Landbrug & Fødevarer henviser endvidere til, at Fødevareøkonomisk Institut i deres publikation ”Landbrugets Økonomi 2011” vurderer, at forslaget årligt vil koste dansk landbrug omkring 250 mio. kr.

- Permanent græs

I regi af den grønne komponent bør der alene være fokus på de permanente græsarealer, der ikke omlægges med jævne mellemrum. Det er således også særligt på sådanne arealer, der er en høj biodiversitet m.v. Græsarealer på omdriftsarealer bør således ikke medregnes.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at Kommissionens forslag om permanent græs risikerer at få betydelige konsekvenser for jordprisen på bedrifter, der har græsarealer, der efter de nuværende regler er defineret som permanente. Det bør derfor sikres, at permanent græs fremadrettet defineres som græs, der ikke omlægges, eller omlægges sjældnere end hvert 5. år. Samtidigt bør det sikres, at det fortsat er tilladt at nedpløje og retablere permanent græs. I forhold til Kommissionens krav, så bør det sikres, at kravet gøres så fleksibelt, at forpligtelsen kan overføres til andre landmænd. Ligeledes skal det sikres, at landmænd ikke sanktioneres, hvis permanent græs ændrer status til et udyrket eller mere naturlignende areal.

Unge landmænd

Landbrug & Fødevarer er enige med Kommissionen i, at der er behov for gennem forskellige initiativer at lette unge landmænds adgang til erhvervet. Umiddelbart vurderet er forslaget om en top-op præmie til unge landmænd ikke den mest effektive metode til at sikre dette, men da det på den anden side vil bidrage positivt til den samlede økonomi for unge, nyetablerede landmænd, bakker Landbrug & Fødevarer derfor op om forslaget.

Koblet støtte

Grundlæggende mener Landbrug & Fødevarer, at man bør bevæge sig væk fra koblet støtte, men Landbrug & Fødevarer anerkender samtidigt, at der kan være særligt udsatte sektorer, der vil blive så berørt af en afkobling, at der kan være behov for at kunne koble støtten til produktionen. Det er dog vigtigt, at dette ikke kommer i konflikt med WTO-reglerne, og at det ikke skaber unødigt konkurrenceforvriddning mellem EU's medlemsstater. Derfor bør muligheden for at udbetale koblet støtte begrænses til maksimalt 5 % af det nationale loft i alle medlemsstater.

Små landbrug

Det er som udgangspunkt positivt, at der foreslås en ordning, der gør det enklere for de små landbrug

at søge støtte. Dette vil også være til glæde for en række af de deltidsbrug, der findes i Danmark. Man skal dog også være opmærksom på, at der i nogle af de øvrige medlemsstater findes rigtig mange små brug, hvorfor denne regel vil betyde, at langt størstedelen af produktionen reelt undtages for både krydsoverensstemmelse og grøn komponent. En sådan udvikling er bekymrende, idet det også vil betyde, at disse bedrifter ikke vil have det nødvendige incitament til effektivisering, modernisering og strukturudvikling.

Betalinger til ugunstigt stillede områder

Landbrug & Fødevarer bakker op om muligheden for gennem landdistriktspolitikken at støtte landbruget i EU i de ugunstigt stillede områder (LFA) – og herunder en række af de danske småøer. Man er dog kritisk over for forslaget om som en del af søjle I-støtten at kunne give supplerende top-op præmier til bedrifter i ugunstigt stillede områder. Det bør under alle omstændigheder sikres, at en sådan støtte ikke må virke konkurrenceforvridende og dermed danne grundlag for en udvidelse af produktionen. Der skal derfor i forordningen indsættes effektive bremsemekanismer, der vil kunne forhindre en sådan udvidelse.

Gartnerier

I relation til produktion af frugt og grøntsager m.v. på blandt andet gartnerier og planteskoler kan der være en række særlige forhold, der gør sig gældende i forhold til ikke mindst den grønne komponent. Det bør sikres, at disse specialiserede højværdiprodukter ikke rammes af krav om afgrødevariation og miljøfokusarealer.

Landbrug & Fødevarer bemærker endvidere vedrørende artikel 68, at det er positivt, at der gives mulighed for at justere ordningerne under artikel 68, og ikke mindst vil det være positivt, hvis uforbrugte midler i en ordning kan overføres til en anden ordning. De nuværende regler, hvor pengene ikke kan overføres mellem de forskellige konvolutter og hvor programmet ikke kan justeres årligt, har resulteret i, at det ikke har været muligt at få et tilstrækkeligt afløb. Det er særdeles uheldigt, da programmet således ikke i fuldt omfang har bidraget gode tiltag til gavn for natur og miljø.

Landbrug & Fødevarer mener, at det fortsat udelukkende bør være uforbrugte midler, der anvendes under artikel 68. Selvom det er positivt, at der gives bedre mulighed for justeringer, vil regelsættet fortsat betyde, at det kan være svært at etablere gode ordninger, der kan sikre et tilstrækkeligt aftræk. Derfor vil det være uhensigtsmæssigt at tilføre ekstra penge til artikel 68 udover de uforbrugte midler, som ikke kan anvendes andre steder. Landbrug & Fødevarer påpeger, at en opkrævning af yderligere midler ud over de uforbrugte sandsynligvis vil medføre en konkurrenceforvridende situation sammenlignet med de øvrige EU-lande, der ikke – eller kun i meget begrænset omfang – må forventes at gøre brug af en sådan mulighed.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 14. november 2012 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar, men understregede bekymringen for en for stor reduktion af den direkte støtte. Landbrug & Fødevarer støttede den såkaldte ”irske model” for intern omfordeling af den direkte støtte, da Kommissionens forslag om intern omfordeling ville have store konsekvenser især for de danske mælkeproducenter. Landbrug & Fødevarer understregede behovet for at sikre lige konkurrencevilkår ved indførelse af de grønne krav, herunder særligt ved brug af ækvivalente tiltag. Landbrug & Fødevarer støttede regionalisering i forhold til både opretholdelse af permanent græs og

miljøfokusområder. Landbrug & Fødevarer ville endvidere foretrække ens arealgrænser for undtagelser fra de grønne krav.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 6. marts 2013 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar. I relation til den netop indgåede aftale om den flerårige finansielle ramme gav Landbrug & Fødevarer udtryk for bekymring over muligheden for at overføre midler fra direkte støtte til landdistriktpolitikken. Det kan stille den danske landbrugssektor ringere end landbrugssektorer i medlemsstater, der ikke gør brug af denne mulighed. Landbrug & Fødevarer påpegede ligeledes, at implementeringen af de grønne krav ikke måtte indebære, at den danske landbrugssektor konkurrencemæssigt stilles ringere end andre medlemsstaters landbrugssektorer. Det blev fremhævet, at den danske landbrugssektor allerede gør en betydelig miljøindsats. I relation til de grønne krav blev der ydermere opfordret til, at eksempelvis integreret produktion i gartnerisektoren kunne regnes for ækvivalent med de grønne krav.

Forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 har Landbrug & Fødevarer fremsendt følgende høringssvar:

Landbrug & Fødevarer har noteret sig den politiske aftale, der blev indgået mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen i juni 2013. Der udestår fortsat en række uklarheder, men overordnet er linjerne for den kommende periodes landbrugspolitik nu lagt fast. At der nu foreligger en aftale, er grundlæggende positivt, fordi et sammenbrud ville have forlænget den usikkerhed, der var for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

Det generelle indtryk af aftalen, set med Landbrug & Fødevarers briller, er, at den vil føre til flere regler og bureaukrati, risiko for øget konkurrenceforvridning samt en reduktion i den direkte støtte til landmændene på mellem 20 og 32 % (2020 sammenlignet med 2013). Det enkeltelement, der giver anledning til størst bekymring, er muligheden for at flytte 15 % af støtten fra søjle 1 til søjle 2 eller vice versa. I Danmark går overvejelserne på at flytte midler fra søjle 1 til søjle 2. Konsekvensen af dette vil være en reduktion på op til 1 mia. kr. i landmændenes bundlinje, idet midler, der flyttes til søjle 2 (landdistriktpolitikken), skal bruges til at kompensere ekstra omkostninger eller mistet indtægt. Hvis de forskellige medlemsstater anvender dette instrument forskelligt, vil det føre til en betydelig konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne til ugunst for dansk landbrugs konkurrenceevne. Afslutningsvis skal det dog også noteres med tilfredshed, at det lykkes – blandt andet på baggrund af en dansk indsats – at mildne forslaget om intern udjævning ganske betragteligt gennem vedtagelsen af den såkaldte irske model. Derved friholdes i vid udstrækning ikke mindst kvæg- og mælkeproducenterne for de ganske voldsomme økonomiske konsekvenser, de ellers ville have været udsat for.

Concord Danmark mener, at den direkte landbrugsstøtte fortsat påvirker handelsrelationerne med udviklingslandene på trods af, at denne støtteform er afkoblet fra produktionen og er forenelig med verdenshandelsorganisationen WTO's regler. Konkret fastholder den direkte støtte højere produktionsniveauer i EU og dermed højere eksport og lavere import fra udviklingslandene, end det ville være tilfældet uden støtte. Den direkte støtte gør det således mindre rentabelt at investere i udviklingslandenes landbrugssektorer og forhindrer en international arbejdsdeling, der beforder udvikling af den lokale produktion i udviklingslandene.

Danmarks Naturfredningsforening støtter princippet om, at medlemsstaterne kan overføre 10 % af det nationale loft mellem søjle I og søjle II og opfordrer til, at Danmark følger dette princip i 2013. I det omfang det er relevant for Danmark, er Danmarks Naturfredningsforening modstandere af, at der bliver overført midler i modsat retning mellem søjle II og søjle I. Danmarks Naturfredningsforening støtter princippet om capping og opfordrer til, at et eventuelt provenu ved dette tiltag overføres til brug for initiativer under søjle II. Danmarks Naturfredningsforening støtter de tre initiativer til grønning af den fælles landbrugspolitik, men havde hellere set et katalog af virkemidler, som den enkelte jordbruger kunne vælge imellem afhængigt af, hvad der ville føre til de største miljø-, natur- og klimagevinster. Med hensyn til afgrødediversificering bemærker Danmarks Naturfredningsforening, at det ikke er tilstrækkeligt til at undgå pres i sædskiftet, men at der også skal være tale om et decideret sædskifte, hvor afgrøderne og arealerne veksler fra år til år. Det er tvivlsomt, om dette initiativ vil have nogen miljømæssig virkning i sin nuværende form. For så vidt angår permanente græsarealer påpeger Danmarks Naturfredningsforening, at referenceåret skal være 2011. Ud fra forslaget tekst gives indtryk af, at det er 2014, som er referenceåret, hvilket formentlig vil medføre, at en del landmænd pløjer deres vedvarende græsarealer op inden, til stor skade for natur og miljø. I forhold til miljømæssige fokusområder, foreslår Danmarks Naturfredningsforening, at det skal være muligt for medlemsstaterne at lade de 7 % miljømæssige fokusområde være arealer, der hænger sammen på nationalt niveau og ikke nødvendigvis være et minimumsareal, som den enkelte landbruger skal tage ud af omdrift. Det vil sikre den største gevinst for naturen. De 7 % skal være added value i forhold til den nuværende tilstand, forstået på den måde, at det skal være arealer, som pt. er i omdrift eller på anden måde drives intensivt.

I forlængelse af møde i § 2-udvalget (landbrug) den 6. marts 2013 har Danmarks Naturfredningsforening fremsendt et skriftligt hørings svar. Danmarks Naturfredningsforening fastholder sin støtte til 7 % miljøfokusområder, og at medlemsstaterne kan implementere miljøfokusområderne gennem regionale/kollektive ordninger med henblik på at opnå sammenhængende områder. Danmarks Naturfredningsforening mener, at miljøfokusområderne skal være added value i forhold til eksisterende områder. Danmarks Naturfredningsforening støtter, at der gives mulighed for at overføre midler fra søjle I til søjle II, men udtrykker bekymring for muligheden for at føre midler fra søjle II til søjle I. Danmarks Naturfredningsforening støtter, at 30 % af den direkte støtte skal knyttes til de grønne krav. Danmarks Naturfredningsforening støtter, at der ved målopfyldelse ved ækvivalens skal finde en godkendelse sted fra Kommissionens side. Danmarks Naturfredningsforening mener, at områder, der modtager betalinger i forhold til vandrammedirektivet, Natura 2000 og økologisk drift ikke skal kunne indgå som ækvivalens.

DI Fødevarer mener generelt, at den fælles landbrugspolitik bør indrettes, så den lever op til målsætningerne i EU2020-strategien og aktivt bidrager til at understøtte vækst og konkurrenceevne i Europa. Den fælles landbrugspolitik skal være markedsorienteret, skabe forsyningssikkerhed og adgang til råvarer til konkurrencedygtige priser på en ressourceeffektiv måde, der tilgodeser hensyn til miljø og klima. DI Fødevarer mener, at den direkte landbrugsstøtte bør omlægges og udfases så en større del af EU's budget bliver målrettet EU's vækststrategi.

Med hensyn til forslaget grønne komponent mener DI Fødevarer, at der stadig mangler en mere præcis redegørelse for, hvordan dette skal udmøntes. DI Fødevarer støtter tiltag til fremme af klima-

og miljøvenlige dyrkningspraksisser. I forhold til den grønne komponent ser man dog en risiko for, at forsyningssikkerheden og adgangen til råvarer kan blive ramt. Produktiviteten og produktionen kan blive påvirket i negativ retning, alt afhængigt af, hvordan den grønne komponent udmøntes. DI Fødevarer vil derfor foreslå, at der foretages en impact assessment af, hvordan den grønne komponent vil påvirke produktiviteten og produktionen, når man er kommet nærmere en konkretisering af, hvad den grønne komponent skal indeholde.

Økologisk Landsforening har det udgangspunkt, at produktion af fødevarer skal ske på markedsvilkår, således at støtten udbetales for offentlige goder. For at nå så langt som muligt ad den vej, er det Økologisk Landsforenings indstilling, at Danmark skal arbejde for størst mulig modulation fra søjle I til søjle II. Modulerede midler skal fortsat være 100 %. EU-finansierede, hvis de anvendes i søjle II. Økologisk Landsforening kan støtte, at Danmark derudover udvider søjle II ved at hjemtage en større andel af landdistriktsmidlerne. Foreningen mener dog, at EU's medfinansieringsprocent til natur, miljø, klima og dyrevelfærd skal sættes op til 80 %. For så vidt angår grønningsskomponenterne, så er det foreningens opfattelse, at forslaget ovenfor vedrørende maksimal modulation medfører et mindre behov for at ændre de nuværende tre grønningsskomponenter til en tilvalgsmenu.

I relation til det danske formandskabs forslag om, at flere landbrugere automatisk vil leve op til grønningsskravene, herunder at bestemmelsen for afgrødediversificering gøres mere fleksibel mener Økologisk Landsforening, at det er vigtigt at disse forslag ses i sammenhæng med et forslag om at overføre midler fra søjle I til søjle II. Uden denne sammenhæng er det sandsynligt, at forslagene vedrørende grønningsskravene udhuler hensigten med at indføre grønningsskrav. Foreningen understreger samtidigt, at midler, der er 100 % EU finansieret, når de anvendes i søjle I, fortsat skal være 100 % EU finansieret, når de anvendes i søjle II.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen vil desuden arbejde for, at medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi styrkes. Endelig lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Regeringen vil arbejde for, at reformen bidrager til en reel og omkostningseffektiv grønning af den direkte støtte. Regeringen vil ligeledes arbejde for øget fleksibilitet i forbindelse med overførslen af midler mellem søjle I og II. En sådan overførsel bør samlet set ikke forøge støtten på EU-plan til landbrugssektoren.

Regeringen finder ikke baggrund for en omfordeling af den direkte støtte mellem medlemsstaterne, da den nuværende fordeling er baseret på de samme historiske og objektive kriterier for alle medlemsstater. Regeringen vil lægge vægt på, at spørgsmålet om fordelingen af den direkte støtte (søjle I) ses i sammenhæng især med spørgsmålet om fordelingen af landdistriktspolitikken (søjle II).

Regeringen vil arbejde for, at der fortsat sker en øget afkobling af den direkte støtte, og at medlemsstaterne frivilligt kan beslutte, hvorvidt den afkoblede støtte skal udjævnes i medlemsstaten. Regeringen kan ikke støtte capping, der synes administrativt tung.

Regeringen vil arbejde for, at reformen endvidere fører til en reel forenkling af landbrugspolitikken og begrænser de administrative omkostninger, og at en række af forslagene derfor gøres frivillige/fleksible for medlemsstaterne at implementere. Dette gælder blandt andet støtteordninger vedrørende mindre landbrugere, unge landbrugere, regler vedrørende aktive landbrugere, samt hvorvidt der skal udstedes nye betalingsrettigheder.

Regeringen støtter den politiske enighed fra rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013. Endvidere arbejder regeringen for en hensigtsmæssig tidshorisont for implementeringen af reformen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der blev med enstemmighed opnået politisk enighed i Rådet om forslaget om direkte støtte den 24.-25. juni 2013.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. juni 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013, jf. samlenotat oversendt den 12. juni 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. maj forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 13.-14. maj 2013, jf. samlenotat oversendt den 30. april 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. april 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22. april 2013, jf. samlenotat oversendt den 11. april 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 15. marts 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 18.-19. marts 2013, jf. samlenotat oversendt den 7. marts 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 22. februar 2013 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25.-26. februar 2013, jf. samlenotat oversendt den 14. februar 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. december 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18.-20. december 2012, jf. samlenotat oversendt den 6. december 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 23. november 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 28.-29. november 2012, jf. samlenotat oversendt den 15. november 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. oktober 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012, jf. samlenotat oversendt den 9. oktober 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget har været forelagt folketingets Europaudvalg den 9. maj 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14. -15. maj, jf. samlenotat oversendt den 3. maj 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. april 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 26. – 27. april 2012, jf. samlenotat oversendt den 12. april 2012.

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 11. november 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. november 2011, jf. samlenotat oversendt den 3. november 2011.

Udkast til forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober 2011.

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

3. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ("den horisontale forordning")**

KOM (2011) 628, KOM (2012) 551 og KOM (2013) 226

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2013. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 forslag til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ("den horisontale forordning"), der vil medføre en udvidelse af de nuværende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik. Forslaget omfatter de finansielle regler for de to landbrugsfonde samt det overordnede regelsæt for medlemsstaternes udbetalingsorganer. Hertil kommer også regler for bedriftsrådgivning, kontrolsystemer og sanktioner samt krydsoverensstemmelse. Disse regler indgik tidligere i forordningen for direkte betalinger. Kommissionen foreslår endvidere en række stramninger i forhold til betalingsorganernes administration samt en række ændringer i regelsættet omkring krydsoverensstemmelse. Generelt er der i forslaget vidtgående adgang for Kommissionen til, via delegerede retsakter, at gennemføre ændringer i regelsættet. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse til EU, der er planlagt til 1. juli 2013. Det reviderede forslag indeholder endvidere betingelser for offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagere. Kommissionen har endvidere fremlagt et yderligere forslag om overgangsbestemmelser, således at en række elementer først gennemføres fra 2015. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18.-19. marts 2013 blev der opnået generel indstilling om forslaget. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013 blev der med enstemmighed opnået politisk enighed om et revideret

mandat på forslaget om den horisontale forordning. På grundlag af det reviderede mandat indgik Rådet efterfølgende en politisk aftale med Europa-Parlamentet og Kommissionen om forslaget. Den formelle vedtagelse af forslaget forventes at ske i løbet af efteråret 2013. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 628 af 12. oktober 2011 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik. Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 18. oktober 2011. Kommissionen har fremsat revideret forslag ved KOM (2012) 551 af 25. september 2012. Det reviderede forslag er modtaget i en dansk sprogversion den 1. oktober 2012. Kommissionen har endvidere fremsat et overgangsforslag KOM (2013) 226 af 18. april 2013. Overgangsforslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 19. april 2013.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (den horisontale forordning) indeholder en udvidelse af de nuværende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik. Udover finansielle regler for de to landbrugsfonde samt det overordnede regelsæt for medlemsstaternes udbetalingsorganer omfatter forslaget som noget nyt også regler for bedriftsrådgivning, kontrolsystemer og sanktioner, herunder det integrerede administrations- og kontrolsystem samt regelsættet om kryds-overensstemmelse. De sidstnævnte områder fremgår i dag af reglerne for direkte støtte. Herudover foreslår Kommissionen, at der skal gennemføres en række stramninger i forhold til betalingsorganernes administration samt en række ændringer i regelsættet omkring krydsoverensstemmelse.

Bedriftsrådgivningsordning

Regelsættet for etablering af den obligatoriske bedriftsrådgivning foreslås overført fra forordningen om direkte støtte til den horisontale forordning. Kommissionen foreslår, at ordningen skal gælde de regler, der er omfattet af krydsoverensstemmelse i dag, og at rådgivningen udvides til også at omfatte regler på områderne klimaforandringer, biodiversitet, beskyttelse af vand, notifikation af dyresygdomme samt innovation. Herudover foreslås grønning og rådgivning vedrørende bæredygtig økonomisk udvikling af små landbrug omfattet af bedriftsrådgivningsordningen. Støttemodtagernes deltagelse i ordningen forbliver frivillig. Medlemsstaterne kan vælge at støtte brugen af bedriftsrådgivning under landdistriktspolitikken.

Regulering af forhold mellem Kommissionen og udbetalingsorganerne

En nyskabelse vedrørende udbetalingsorganerne er, at Kommissionen foreslår, at den ved delegerede retsakter fastsætter minimumskriterier for godkendelsen af udbetalingsorganerne i medlemsstaterne. Det betyder, at Kommissionen skal fastsætte minimumskriterier for arbejdet i de udbetalende organer for så vidt angår interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation samt overvågningsaktiviteter. Herudover foreslår Kommissionen, at den skal fastsætte regler for udstedelse og tilbagebetaling af udbetalingsorganernes godkendelse, overvågning af organerne samt deres eventuelle fornyede godkendelse.

Kommissionen foreslår på flere punkter stramninger med hensyn til udbetalingsorganernes administration. Forslaget indeholder blandt andet bestemmelser vedrørende afvisning af refusion fra EU ved for sene betalinger i forhold til de fastsatte frister og krav om tilhørende rentekompensation til støttemodtagerne. Med hensyn til tilbagebetalingskrav overfor støttemodtagerne som følge af uregelmæssigheder, der ikke er begrundet i forsømmelser fra medlemsstatens side, foreslår Kommissionen, at betalingsorganerne selv skal afholde 100 % af udgifterne vedrørende tilbagebetalingskrav, som ikke er blevet inddrevet inden for 4 år, eller 8 år såfremt tilbagebetalingen er blevet genstand for en retssag.

En del af Kommissionens forslag er også, at det godkendende organ, som står for certificeringen af betalingsorganets årlige regnskab, fremover skal gennemføre et udvidet antal fysiske genkontroller hos støttemodtager med henblik på at kontrollere, om de af betalingsorganet udbetalte beløb er afholdt i overensstemmelse med EU regelsættet.

Kommissionen foreslår, at den procentdel, som medlemsstaterne kan beholde, når det lykkes at indrive uretmæssige udbetalte beløb nedsættes fra 20 % til 10 %. En lignende justering foreslås med hensyn til den procentdel, som medlemsstaterne må beholde af inddrevne beløb vedrørende sanktioner som følge af krydsoverensstemmelse (her nedsættes procentandelen fra 25 % til 10 %).

Kommissionen foreslår ligeledes, at medlemsstaternes refusion kan suspenderes, hvis de statistikker, som medlemsstaten skal fremsende til Kommissionen vedrørende gennemførte kontroller og resultaterne heraf, ikke bliver fremsendt rettidigt.

Med forslaget introducerer Kommissionen en fælles ramme for overvågning og evaluering af resultaterne af den fælles landbrugspolitik i sin helhed, herunder at vurdere politikens bidrag til målene for EU's 2020-strategi. Den fælles ramme skal omfatte direkte støtte, markedsforanstaltninger og landdistriktspolitikken.

Landdistriktsprogrammerne bliver finansieret af den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Den kommende programperiode for landdistriktsprogrammerne løber fra 2014-2020. Medlemsstaten anmelder kvartalsvist deres udgifter under landdistriktsprogrammerne til EU, som herefter refunderer EU-andelen af medlemsstatens udgifter. Kommissionens forslag lægger op til, at de kvartalsvise refusioner skal ske ved anvendelsen af én finansieringssats per foranstaltning.

Kommissionen foreslår også en ensretning af udbetalingsfristerne for alle arealstøtteordninger. Det betyder i praksis, at udbetalingsfristen for enkeltbetalingen også skal gælde for arealstøtteordningerne under landdistriktsprogrammet. Fristen for enkeltbetalingen er 1. december – 30. juni det følgende år. Kommissionens forslag indeholder også en generel mulighed for at udbetale forskud på 50 % på den direkte støtte og 75 % på arealordningerne under ELFUL.

Kontrolsystem og sanktioner

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at medlemsstaterne, hvor det er passende, skal udføre alle fysiske kontroller vedrørende landbrugsstøtte og støtte under landdistriktsprogrammet på samme tid. Kommissionen lægger endvidere op til, at der bliver oprettet et særligt register til identifikation af landmænd og støttemodtagere. Endelig ønsker Kommissionen i forbindelse med nedsættelser og udelukkelse at anvende modellen for krydsoverensstemmelseskontrollen, hvor sanktionen skal fastlægges i forhold til overtrædelsens alvor, omfang og varighed/gentagelse.

Krydsoverensstemmelse

I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik i 2005 blev det vedtaget, at udbetaling af støtte til landbrugere sker på betingelse af, at en række krav bliver overholdt inden for miljø, sundhed, dyrevelfærd og god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM). I modsat fald kan støtten blive reduceret eller helt bortfalde. Dette kaldes i daglig tale krydsoverensstemmelse.

Kommissionen foreslår, at regelsættet vedrørende krydsoverensstemmelse bliver overført til den horisontale forordning. Det foreslås, at omstrukturingsstøtte, omstillingsstøtte og grøn høst bliver omfattet af krydsoverensstemmelse. Modsat vil modtagere af direkte støtte, som tilmelder sig ordningen for små landbrugere, være undtaget krydsoverensstemmelse.

Vandrammedirektivet og pesticiddirektivet ønskes også omfattet af krydsoverensstemmelse¹. Kommissionen foreslår, at den får delegeret beføjelser til at tilføje direktivernes bestemmelser, efter at alle medlemsstaterne har implementeret de bestemmelser, der skal være direkte gældende overfor landbrugere og notificeret Kommissionen om implementeringen. Medlemsstaternes implementering skal ske senest den 1. januar 2013 for vandrammedirektivet og senest 1. januar 2014 for pesticiddirektivet.

De lovbestemte forvaltningskrav og GLM-normerne er i forslaget kategoriseret i tre områder: 1) Miljø, klimaforandring og GLM, 2) Sundhed og 3) Dyrevelfærd.² I forhold til de nuværende krav vedrørende GLM indeholder forslaget en række ændringer og udvidelser. Det gælder især for et nyt krav om beskyttelse af vådområder og kulstofrige jorde inklusiv forbud mod førstegangspløjning samt for følgende normer: Minimum plantedække, minimum jordforvaltning med henblik på at hindre jorderosion, bevarelse af jordens organiske indhold samt bevarelse af en lang række landskabstræk m.v. Grundvandsdirektivet og dele af fuglebeskyttelsesdirektivet er i forslaget taget ud som lovbestemte forvaltningskrav og flyttet til GLM-normer.

¹ Inkluderingen af direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider er allerede vedtaget. Pesticiddirektivet indbefatter en trinvis indførelse af de bestemmelser, der er rettet mod landbrugere.

² GLM-normerne sammenskrives fra 15 frivillige og obligatoriske normer, til 8 obligatoriske normer. For de 18 lovbestemte forvaltningskrav (SMR), der indgår i den nuværende rådsforordning 73/2009, indebærer forslaget, at grundvandsdirektivet lægges ind under GLM, mens 4 direktiver vedrørende henholdsvis slam, mund- og klovsyge, bekæmpelse af visse dyresygdomme, og blue tongue er fjernet fra bilag II i forordningsforslaget.

Den nuværende GLM-norm om vedligeholdelse af permanente græsarealer er ikke med som en selvstændig norm i forslaget, men for årene 2014 og 2015 foreslår Kommissionen, at reglerne om kryds-overensstemmelse også skal gælde for bestemmelser, der skal sikre, at arealer med permanent græs opretholdes hos hver enkelt landbruger. Det foreslås, at Kommissionen delegeres beføjelser til at fastsætte de nærmere regler herom, inklusiv regler for konvertering til permanent græsareal, hvis græsandelen er faldende.

Kommissionens reviderede forslag

Den 25. september 2012 fremlagde Kommissionen et revideret forslag til den horisontale forordning, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse, der er planlagt til at finde sted den 1. juli 2013. Ændringerne vedrører datoen for anvendelsen af sanktioner i Kroatien samt forpligtelsen til at vedligeholde permanente græsarealer i relation til krydsoverensstemmelse. Tillægget indeholder også forslag om, at medlemsstaterne skal foretage en udvidet årlig offentliggørelse af støttemodtagerne af midler fra landbrugsfondene i forhold til den nuværende offentliggørelse.

Offentliggørelse af samtlige støttemodtagere har tidligere været obligatorisk for medlemsstater i henhold til Kommissionen forordning (EF) Nr. 259/2008 af 18. marts 2008, men som følge af EU-domstolens afgørelser af 9. november 2010 (C-92/09 og C-93/09), der erklærede offentliggørelsen ulovlig med hensyn til fysiske personer, er det i dag kun den støtte, der udbetales til juridiske personer (det vil sige virksomheder og selskaber m.m.), der skal offentliggøres. Kommissionen foreslår nu, at medlemsstaterne skal offentliggøre alle modtagere af støtte under landbrugsfondene én gang årligt. Disse data skal være tilgængelige i 2 år fra offentliggørelsestidspunktet. Offentliggørelsen skal indeholde personen eller virksomhedens navn, kommunen, postnummeret, modtaget beløb pr. støtteordning i EU regnskabsåret samt en beskrivelse af de respektive ordninger. Som en undtagelse skal navnet på støttemodtager ikke offentliggøres, hvis den samlede udbetalte støtte er under 1.000 € (svarende til ca. 7.500 kr.). Denne bagatelgrænse vil variere fra medlemsstat til medlemsstat, men generelt vil det ligge imellem 500 og 1.000 € (for Cypern, Malta og Slovenien vil beløbet dog være mellem 200 – 500 €). Ifølge forslaget påhviler det medlemsstaterne at orientere støttemodtagerne om, at disse data vil blive offentliggjort, samt at data kan blive underlagt revision. Overordnet er formålet med offentliggørelsen ifølge Kommissionen, at offentliggørelsen styrker den offentlige kontrol med anvendelsen af fondenes midler. Offentliggørelsen er således et nyttigt tillæg til det eksisterende forvaltnings- og kontrolsystem. Rådets Juridiske Tjeneste har fremlagt en udtalelse om forslaget om offentliggørelse, hvor Rådets Juridiske Tjeneste vurderer, at det skal sikres, at forslaget er proportionalt, og at det skal begrundes nærmere.

Kommissionens overgangsforslag

Kommissionen fremlagde den 18. april 2013 et overgangsforslag, som tager hensyn til, at forhandlingerne om den samlede landbrugsreform er forsinkede. De vigtigste ændringer i forhold til det horisontale forslag er:

- Reglerne for akkreditering af betalingsorganerne, Kommissionens beføjelser hertil og de overordnede regler for de godkendende organer skal træde i kraft fra og med regnskabsåret 2014. Det vil sige 16. oktober 2013.
- Det samme gælder for de bestemmelser, der styrer procedurerne for de månedlige betalinger for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), overholdelse af betalingsfrister, herunder

morarenter, nedsatte/suspenderede månedlige og mellemliggende betalinger, samt reglerne, der styrer de formålsbestemte indtægter.

- Reglerne, der omfatter bedriftsrådgivningen, krydsoverensstemmelse og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem træder i kraft pr. 1. januar 2015. Alle øvrige artikler i den horisontale forordning træder i kraft pr. 1. januar 2014.

Overgangsforslaget forventes vedtaget under litauisk formandskab i anden halvdel af 2013.

Rådets generelle indstilling

Rådet opnåede den 18.-19. marts 2013 en generel indstilling. Følgende ændringer kan særligt fremhæves:

- Medlemsstaterne skal ikke betale morarenter til støttemodtagerne fra det nationale budget, hvis betalingsfristen ikke bliver overholdt.
- Når Kommissionen skal overvåge den fælles landbrugslovgivning, skal overvågningen i videst muligt omfang ske på grundlag af eksisterende oplysninger.
- Hvis en støttemodtager bliver opkrævet uretmæssig modtaget støtte, kan medlemsstaten tilbageholde 20 % af beløbet for at godtgøre omkostningerne til inddrivelsen. De resterende 80 % bliver returneret til Kommissionen.
- Hvis tilbagebetaling af uretmæssigt modtagen støtte ikke har fundet sted senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen eller senest otte år, hvis anmodningen bliver bragt for en national domstol, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende tilbagebetaling mellem medlemsstaten og Kommissionen med hver sin halvdel.
- I forhold til regelsættet for administrative sanktioner ønsker Rådet tre principper specificeret: 1) Hvem skal sanktioneres, 2) hvilke regler skal være overtrådt og 3) hvilke sanktioner skal dem, der bryder reglerne, pålægges.
- At minimumskriterierne for betalingsorganerne skal fastsættes ved gennemførselsretsakter i stedet for delegerede retsakter.
- Afvisning af Kommissionens forslag om strammere regler for udbetalende organer i tilfælde af forsinket udbetaling, inddrivelse af uretmæssigt udbetalt støtte samt for sen indsendelse af kontrolstatistik.
- Indarbejdelse af en række henvisninger til øvrige igangværende forhandlinger som kan få indflydelse på forhandlingerne om den horisontale forordning, herunder forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme 2014-2020 og forhandlingerne om finansforordningen vedrørende EU's almindelige budget.
- I forhold til finansieringen af krisereserven udestår der en afklaring af mekanismen til eventuel tilbageførsel af uforbrugte midler.
- En begrænsning af de elementer som skal dækkes af bedriftsrådgivning til grønningstiltagene og krydsoverensstemmelse.
- Flexibilitet i muligheden for at yde forskudsudbetaling.
- Afvisning af at vandrammedirektivet og pesticiddirektivet kan indarbejdes i krydsoverensstemmelse gennem delegerede retsakter, så det i stedet kan ske efterfølgende gennem den almindelige lovgivningsprocedure.
- Præcisering af visse regler for god landbrugs- og miljømæssig stand, herunder er kravet om beskyttelse af jordens organiske indhold præciseret, således at dette kun omfatter et forbud mod afbrænding.

- Afvisning af kravet om beskyttelse af kulstofrige jorde på grund af en manglende definition fra Kommissionens side.
- Mulighed for at medlemsstaterne kan udsætte opdatering af deres kortmateriale med henblik på at indarbejde elementer i det grønne krav om miljøfokusområder. Henset til at landskabstræk i nogle medlemsstater indgår i det støtteberettigede areal og i andre medlemsstater ikke, så vil det uanset denne forskel være muligt at medregne landskabstræk under det grønne krav om miljøfokusområder.
- Administrative sanktioner i relation til overtrædelser af de grønne krav vil kunne gå op til 125 % af den grønne udbetaling. I forhold til identifikation og kontrol af markblokke blev der indført en tolerancemargin, der bliver fastsat af Kommissionen.
- Anvendelsen af en fast korrektionssats (flat-rate) bliver begrænset.

Rådets politiske enighed af den 24.-25. juni 2013

På rådsmødet den 24.-25. juni 2013 blev der med enstemmighed opnået politisk enighed om forslaget om den horisontale forordning. Dermed kunne det irske formandskab på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet og Kommissionen den 26. juni 2013.

Hovedelementerne omfatter blandt andet, at medlemsstaterne ikke skal betale morarenter til støtte-modtagerne fra det nationale budget, hvis betalingsfristen ikke bliver overholdt. Medlemsstaterne kan fortsat beholde 20 % og Kommissionen 80 % af et beløb, der bliver opkrævet hos en støttemodtager, der har fået uretmæssig støtte. En lignende bestemmelse i forhold til den procentdel, som medlemsstaterne må beholde af inddrevne beløb ved sanktioner på krydsoverensstemmelse, blev også fastholdt på 25 %. Betalingsorganerne skal ikke afholde 100 % af udgifterne, når et krav om tilbagebetaling, rejst mod en støttemodtager, ikke er blevet inddrevet inden for 4 eller 8 år. I stedet blev den nuværende bestemmelse fastholdt, således at beløbet bliver delt lige mellem medlemsstaten og Kommissionen. Hvis medlemsstaterne ikke har sendt fornøden kontrolstatistik til Kommissionen senest 6 måneder efter en fastsat frist, kan Kommissionen permanent suspendere op til 1,5 % af medlemsstaternes månedlige betalinger.

Der vil fremover være offentliggørelse af alle støttemodtagere, som modtager over 1.250 € (ca. 9375 kr.) om året. Beslutninger vedrørende finansiell disciplin skal ske ved den almindelige lovgivningsprocedure mellem Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til Traktatens artikel 43, stk. 2. Finansieringen af krisereserven for landbrugssektoren, som udgør 400 mio. € årligt (2011 priser) (ca. 3 mia. kr.), sker ved hjælp af finansiell disciplin, det vil sige en lineær reduktion af den direkte støtte over 2.000 € (ca. 15.000 kr.). Uforbrugte midler fra krisereserven år N-1 udbetales til støttemodtagere af direkte støtte år N. Herved opnås en forenkling og betalingsorganerne skal alene håndtere en population af støttemodtagere årligt.

I forhold til sanktioner af den grønne betaling blev det fastlagt, at sanktionen skal indføres til at kunne gå 25 % over den grønne betaling. Der var enighed om, at vandrammedirektivet og pesticiddirektivet samt beskyttelse af vådområder og kulstofrige arealer på nuværende tidspunkt ikke skal indgå i krydsoverensstemmelse. Der var endvidere enighed om at sikre forenkling på en række mindre punkter i forhold til tolerancemargin indenfor markblokke og i forhold til registreringen af elementer i miljøfokusområder udenfor det støtteberettigede areal i markbloksystemet (LPIS).

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli med henblik på en statusredegørelse.

Udtalelser

Forslaget behandles i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg. Landbrugsudvalget vedtog et samlet sæt ændringsforslag den 23.-24. januar 2013. Ændringsforslagene blev herefter forelagt Europa-Parlamentets plenarforsamling den 13. marts 2013.

Europa-Parlamentets ændringsforslag indeholder blandt andet følgende hovedelementer:

- Opbakning til Kommissionens krav om, at det godkendende organ skal foretage et udvidet antal fysiske genkontroller i forbindelse med den årlige kontrol af betalingsorganernes regnskab.
- Europa-Parlamentet ønsker at blive inddraget i beslutningsproceduren om finansiel disciplin (reduktion) i forhold til den direkte støtte.
- For så vidt angår delegerede retsakter ønsker udvalget generelt en øget anvendelse af disse, og dermed færre gennemførelsesretsakter. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter bliver dog kun tillagt Kommissionen i en periode på fem år.
- I relation til sanktioner lægges der op til, at grønning skal være en separat betaling fra basisordningen, underforstået at sanktion af grønning ikke skal påvirke grundbetalingsordningen.
- Europa-Parlamentet ønsker at undgå, at der indføres nye overvågnings- og sanktionssystemer i forbindelse med de grønne krav.
- Vedrørende bedriftsrådgivning udvider udvalget den obligatoriske dækning af ordningen, til også at omfatte rådgivning om bæredygtig udvikling i relation til økonomiske aktiviteter i overensstemmelse med tiltag under landdistriktsprogrammet.
- Europa-Parlamentet foreslår ligeledes, at medlemsstaterne får mulighed for at udbetale forskud efter, at de administrative kontroller er gennemført. Det vil sige, at de fysiske kontroller ikke behøver være gennemført. Ligesom der indføres mulighed for forskud før 16. oktober i ekstraordinære tilfælde.
- Det bliver endvidere foreslået, at medlemsstaterne kan indføre et advarselssystem i tilfælde af ikke-grove førstegangsovertrædelser af krydsoverensstemmelsesreglerne.
- Det foreslås også, at vandrammedirektivet og pesticiddirektivet ikke omfattes af krydsoverensstemmelse.
- Europa-Parlamentet foreslår, at en række krav under krydsoverensstemmelse fjernes, herunder hormondirektivet, identifikation og registrering af husdyr samt bekæmpelse af BSE samt en række GLM-krav vedrørende minimum plantedække, minimum jordforvaltning med henblik på at hindre jorderosion, beskyttelse af vådområder og kulstofrige jorde samt grundvandsdirektivet. Europa-Parlamentet udvider krydsoverensstemmelse med et nyt GLM krav om bekæmpelse af antimikrobiel resistens (AMR).
- Det bliver fastholdt, at hvis medlemsstaterne ikke udbetaler landbrugsstøtten rettidigt til støtte-modtagerne skal disse modtage morarenter fra det nationale budget. Dette gælder dog ikke, når betalingsforsinkelsen ikke skyldes medlemsstaten.
- Europa-Parlamentet fastholder, at den procentdel, som medlemsstaterne kan beholde, når det lykkes at inddrive uretmæssige udbetalte beløb fortsat skal være 20 %.

- Det bliver generelt støttet, at medlemsstaternes refusion kan suspenderes, hvis de statistikker, som skal fremsendes til Kommissionen vedrørende gennemførte kontroller og resultaterne heraf ikke bliver fremsendt rettidigt.
- Kommissionens overvågning af den fælles landbrugslovgivning skal i videst muligt omfang ske på grundlag af eksisterende oplysninger, for eksempel Eurostat og Informationsnettet for Landøkonomisk Bogføring.
- Hvis tilbagebetaling af uretmæssig modtaget støtte ikke har fundet sted senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen eller senest otte år, hvis anmodningen bliver bragt for en national domstol, bæres de finansielle konsekvenser af medlemsstaten.
- Europa-Parlamentet støtter offentliggørelse af støtte ydet til modtagerne.

Europa-Parlamentet forventes at stemme om den endelige aftale i form af juridiske tekster i løbet af efteråret 2013.

Konsekvenser

Forslaget til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ventes at have både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivnings- og administrative konsekvenser, konsekvenser for udmøntningen af EU's budget samt konsekvenser for miljøet og beskyttelsesniveauet. Det fulde omfang af konsekvenserne kendes endnu ikke, men der kan gøres en række overordnede antagelser.

Reformforslagene indebærer øgede krav til de udbetalende organer, som forventes at resultere i højere udgifter til IT og administration. Fødevarerministeriet skønner, at Kommissionens fremsatte obligatoriske reformtiltag vil medføre implementeringsudgifter, primært på IT området, i perioden 2013-14 på mellem 162 og 187 mio. kr. Efterfølgende estimeres driftsudgifterne fra 2014, primært pga. den øgede sagsbehandling, at udgøre mellem 140 og 162 mio. kr. årligt, som følge af reformen. Set i lyset af forhandlingssituationen på nuværende tidspunkt er den klare forventning, at en endelig reform vil medføre færre administrative merudgifter, end det er blevet anslået for Kommissionens oprindelige forslag. Nye elementer, som har væsentlige administrative konsekvenser i det horisontale forslag, er blandt andet harmonisering af betalingsfrister, rentekompensation, ændring af reglerne vedrørende inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, nye GLM krav, inkludering af vandrammedirektivet og pesticiddirektivet i krydsoverensstemmelse, nye krav til det godkendende organs revision af betalingsorganet og øget kompleksitet i forhold til sanktionsberegninger. De nye GLM-regler vil indebære, at myndighederne skal opbygge nye registre og indføre nye elementer i kontrollen. Kravet om bevarelse af jordens organiske indhold vil sandsynligvis føre til forøget ressourceforbrug til administration og kontrol, da medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette krav skal analysere og dokumentere om et instrument, som for eksempel forbud mod afbrænding af stubbe, er egnet til at bevare jordens organiske indhold. Forslaget om at lade krydsoverensstemmelse omfatte vandrammedirektivet ventes at forøge ressourceforbruget til kontrol og administration.

Ændringerne af GLM-reglerne samt inkludering af vandrammedirektivet vil antageligvis have betydning for erhvervet, men de præcise konsekvenser kan endnu ikke kvantificeres. De begrænsninger eller foranstaltninger, som landbrugerne kan blive pålagt at foretage som led i vandrammedirektivet, er individuelle for hver enkelt landbruger. Dette kan gøre det vanskeligt at etablere en nogenlunde ensartet og proportional bedømmelse af overtrædelser.

Ændringen af reglerne, der er omfattet krydsoverensstemmelse, vil formentlig få indflydelse på miljøet. Det præcise omfang heraf kendes endnu ikke.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug). Der er indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer bemærkede overordnet på møde i § 2-udvalget (landbrug) den 5. oktober 2011, at de nye tiltag ikke bidrager til at gøre landbrugspolitikken mere veldefineret og skarp. Tværtimod lader den til at blive mere indviklet. Der er et stort behov for forenkling. Hvad angår beredningsrådgivning bør det være op til de enkelte medlemsstater, om de vil indføre noget sådant i regi af landdistriktsprogrammerne.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer bemærker med hensyn til krydsoverensstemmelse og GLM, at der ikke er tale om en reel forenkling. Selvom der fjernes en række krydsoverensstemmelseskrav, overføres den del af disse krav i stedet som en række udvidede GLM-krav. Derfor er det reelt kun ganske få krav, der fjernes. Derudover udvides GLM-kravene særligt med et nyt krav om beskyttelse af vådområder og kulstofrige jorder (blandt andet pløjeforbud). Desuden ligger der muligvis en udvidelse i kravene om minimum plantedække, minimum jordforvaltning (jorderosion), bevarelse af jordens organiske indhold, landskabslementer m.v. Derudover vil vandrammedirektivet og pesticiddirektivet blive omfattet af krydsoverensstemmelse, når disse er blevet implementeret i medlemsstaterne. Landbrug & Fødevarer finder, at det samlet set ligner det en opstramning af det eksisterende system, hvilket man finder højest u hensigtsmæssigt. Landbrug & Fødevarer mener, at det er vigtigt at skabe et slankere og mere målrettet system for krydsoverensstemmelse, som er mere enkelt for landmanden at håndtere, og som er lettere for myndighederne at administrere. Derudover er det vigtigt at fokusere på at skabe mere proportionalitet i den måde, hvorpå man vurderer overtrædelser. Procentvise støttenedsættelser er ikke proportionale.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det er vigtigt, at GLM-kravene er udformet på en måde, som understøtter en miljø- og klimarigtig landbrugsproduktion, men som ikke lægger hindringer i vejen for udviklingen af en konkurrencedygtig landbrugsproduktion. Det er endnu svært at vurdere helt konkret, hvad der ligger i de nye og udvidede GLM-krav, da det er op til de enkelte medlemsstater at definere de nationale GLM-krav. Dog er der en række konkrete spørgsmål, som det er vigtigt at forholde sig til allerede på nuværende tidspunkt. Hvordan defineres eksempelvis vådområder og kulstofrige jorder – og hvordan defineres græsarealer i den sammenhæng? Alt efter hvordan disse arealer defineres, kan det give alvorlige problemer i Danmark, hvor eksempelvis mange lavbundsarealer opdyrkes.

Idet EU er ved at udarbejde en strategi for bekæmpelse af invasive arter, mener Landbrug & Fødevarer ikke, at en sådan strategi bør foregribes ved at udvide et GLM-krav til også at omfatte bekæmpelse af invasive arter og skadedyr.

Samlet set er Landbrug & Fødevarer ikke begejstret for Kommissionens forslag til en opstramning af krydsoverensstemmelsessystemet. I stedet bør der arbejdes for en signifikant forenkling af systemet, så det bliver slankere, mere proportionalt og indeholder mere simple og målrettede krav, som er lettere at administrere og lettere for landmanden at håndtere.

For så vidt angår bedriftsrådgivningsordning, finder Landbrug & Fødevarer det vigtigt, at systemet forbliver frivilligt at deltage i for den enkelte landmand, sådan som Kommissionen lægger op til. Landbrug & Fødevarer mener endvidere, at det er vigtigt, at systemet udvides til at omfatte en mere helhedsorienteret rådgivning for landmanden.

Landbrug & Fødevarer bemærker supplerende, at det er vigtigt at skabe rammerne for en effektiv og målrettet kontrol ude hos landmanden. Dette kan gøres dels ved at fokusere på at minimere den fysiske kontrolprocent, dels ved at fokusere på, at så mange typer af kontroller som muligt samordnes, så landmanden ikke oplever et stort antal kontrolbesøg fra den samme myndighed. Landbrug & Fødevarer finder, at krydsoverensstemmelse bør begrænses til kun at gælde for den såkaldte grundbetalingsordning i søjle I. Endvidere gør Landbrug & Fødevarer opmærksom på, at de overgangsforanstaltninger, der foreslås indført vedrørende permanente græsarealer for årene 2014 og 2015 justeres og ændres for det tilfælde, at der sker ændringer i definitionen af permanent græs.

Landbrug & Fødevarer præciserer, at det er vigtigt, at bedriftsrådgivningssystemet også kan omfatte en mere helhedsorienteret rådgivning for landmanden. Ikke mindst er det vigtigt, at der er tilskudsmuligheder til en mere helhedsorienteret rådgivning under landdistriktsprogrammet. Dog bør det kun være obligatorisk for medlemslandene at indføre et system, der omfatter krydsoverensstemmelse og de nye krav i den grønne komponent.

Derudover gav udviklingen under det danske formandskab anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Rentekompensation

Det er vigtigt at holde fast i Kommissionens forslag om rentekompensation ved for sene betalinger, da det vil stille myndighederne og støttemodtagere (ikke mindst landmænd) mere lige. Danske landmænd og virksomheder bliver generelt mødt med krav om rentekompensation ved for sen indbetaling. Kommissionens forslag bør derfor ikke afvises.

Lempelse af krav om indtegning af landskabselementer

Landbrug & Fødevarer støtter fuldt ud op om at lempe kravet til indtegning af landskabselementer på markkort, således at disse kun indikeres i ansøgningskemaet. Dette vil være en væsentlig administrativ forenkling for både for landmænd og for myndigheder, og vil være med til at afhjælpe nogle af de udfordringer man sandsynligvis vil stå med i Danmark i forhold til implementeringen af de kommende regler omkring den grønne komponent.

Sanktioner for grøn komponent

Det er glædeligt, at der blandt medlemsstaterne er et udbredt ønske om, at sanktioner for manglende overholdelse af kravene i den grønne komponent skal begrænses til at kun påvirke den betaling, der går direkte til den grønne komponent.

Opstramning af krydsoverensstemmelseskrav

Som Landbrug & Fødevarer tidligere har nævnt, er det højest uhensigtsmæssigt, at det nuværende system for krydsoverensstemmelse og GLM tilsyneladende foreslås opstrammet. Det er helt centralt, at der skabes et slankere og mere målrettet system for krydsoverensstemmelse. Derfor bør hverken vandrammedirektivet eller pesticiddirektivet inkluderes i krydsoverensstemmelse fremadrettet. Ligeledes er det vigtigt, at de foreslåede justerede GLM-krav, eksempelvis vedr. jordens organiske indhold og beskyttelse af kulstofrige, ikke indeholder unødige skærper, men derimod begrænses til et absolut minimum.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 14. november 2012 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar, og understregede betydningen af at sikre proportionalitet ved sanktioner for eksempel i form af et fast loft for sanktionens størrelse. Landbrug & Fødevarer ønskede ikke, at vandrammedirektivet eller pesticiddirektivet indgik i krydsoverensstemmelse, men ønskede derimod, at kravene under krydsoverensstemmelse blev forenklet og reduceret. Landbrug & Fødevarer støttede generelt offentliggørelse af støttemodtagere.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 6. marts 2013 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar. Betydningen af forenkling blev således understreget – især med hensyn til krydsoverensstemmelse. I relation til sanktioner for overtrædelse af de grønne krav blev det fremført, at en sanktion på 30 % af den direkte støtte må anses for at være en reel sanktion. Derfor skulle sanktionen ikke gå udover den grønne betaling. Dette begrundes med, at udgifterne til gennemførelse af de grønne krav i reglen vil være mindre end dette beløb.

I forlængelse af møde i § 2-udvalget (landbrug) den 6. marts 2013 har Danmarks Naturfredningsforening fremsendt et skriftligt høringssvar. Danmarks Naturfredningsforening er imod Europa-Parlamentets ændringsforslag om at reducere omfanget af krydsoverensstemmelse. Danmarks Naturfredningsforening finder endvidere, at vandrammedirektivet og pesticiddirektivet bør omfattes af krydsoverensstemmelse. Beskyttelse af kulstofrige jorde bør efter Danmarks Naturfredningsforenings vurdering fortsat indgå i krydsoverensstemmelse. Danmarks Naturfredningsforening mener, at sanktionerne for manglende opfyldelse af de grønne krav til den direkte støtte skal være minimum 50 % eller højere, så der gives en reel tilskyndelse til at overholde reglerne.

Økologisk Landsforening kan i princippet bakke op om rationale for krydsoverensstemmelse. Foreningen oplever dog, at der er et stort behov for at justere krydsoverensstemmelseskravet, således at tilbagebetalingskrav udløst af overtrædelser i husdyrproduktionen sættes i forhold til husdyrproduktionens relative størrelse sammenholdt med arealet. De nuværende krav medfører, at det er økonomisk risikabelt at have et husdyrhold på bedrifter med store arealtilliggende, da tilbagebetalingskravet udgør en procentdel af arealstøtten. Foreningen er i øvrigt usikker på indholdet i oplægget fra Kommissionen til ændring af krydsoverensstemmelseskravet. Foreningen kan ikke læse sig til, om det alene foreslås at grønningskomponenterne også omfattes af krydsoverensstemmelseskrav, eller om der lægges op til at alle tilskudsordninger til natur, miljø og klima i søjle II skal omfattes af krydsoverensstemmelse. Økologisk Landsforening vil gerne advare mod, at frivillige natur-, miljø- og klimatilskud omfattes af krydsoverensstemmelse. Det vil være en alvorlig barriere for trækket på disse ord-

ninger. Foreningen mener også, at det skal overvejes nærmere om grønningsskomponenterne egner sig til at bliver omfattet af krydsoverensstemmelse.

Foreningen efterspørger, at der gøres tiltag til at krydsoverensstemmelseskrav på husdyrområdet tilpasses, så den økonomiske konsekvens sættes i forhold til husdyrproduktionens relative størrelse sammenholdt med landbrugsarealet, så små husdyrproduktioner ikke udløser uforholdsmæssigt høje tilbagebetalingskrav på bedrifter med store arealer. Økologisk Landsforening fremhæver, at foreningen læser oplægget således, at der er risiko for, at den nuværende støtte til ekstensivt landbrug i en fremtidig ordning omfattes af krydsoverensstemmelseskrav. Foreningen mener, det vil være meget begrænsende for søgningen på ordningen. Krydsoverensstemmelsesreglerne indebærer, at overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav udgør en stor økonomisk risiko for landbrugerne. Det bør derfor kun være de obligatoriske regler, der er omfattet af krydsoverensstemmelse, det skal ikke være frivillige ordninger. Det skal i den forbindelse også stå klart, at uanset, at økologi anses for at leve op til grønningsskravene, så skal økologi ikke underlægges krydsoverensstemmelsesregler.

Concord Danmark mener, at der bør inkluderes en ekstern dimension i de fremlagte overvågnings- og evalueringsmålsætninger, der overvåger den fælles landbrugspolitik indvirkning på fødevarerikkerhed og -produktion i udviklingslande i overensstemmelse med Lissabon-traktaten, TEUF artikel 208.

Evalueringsystemet som foreslået af Kommissionen i forordningen om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik har tre målsætninger: a) holdbar fødevarerproduktion, b) bæredygtig forvaltning af naturressourcer og c) balanceret områdeudvikling. En fjerde målsætning, der overvåger landbrugspolitikens eksterne indvirkning på EU's udviklingspolitiske forpligtelser samt udviklingslandenes fødevarerproduktionskapacitet, småbønders indkomstgrundlag og den økonomiske og fysiske adgang til land i udviklingslande med udgangspunkt i princippet om retten til mad bør tilføjes.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen vil desuden arbejde for, at medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi styrkes. Endvidere lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme. Regeringen vil arbejde for at sikre en sund forvaltning af EU's midler og samtidig søge at sikre en enkel administration. Således bør omkostningerne til administration og kontrol være proportionale med den risiko som fondene eventuelt kan udsættes for. Regeringen er enig i princippet bag krydsoverensstemmelse og GLM og lægger vægt på, at producenter og myndigheder ikke pålægges uforholdsmæssigt store administrative byrder. Regeringen støtter større åbenhed omkring de midler, der udbetales fra landbrugsfondene.

Regeringen støtter den politiske enighed fra rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013, og regeringen arbejder for en hensigtsmæssig tidshorizont for implementeringen af reformen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der blev med enstemmighed opnået politisk enighed i Rådet om forslaget om den horisontale forordning den 24.-25. juni 2013.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. juni 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013, jf. samlenotat oversendt den 12. juni 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. april 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22. april 2013, jf. samlenotat oversendt den 11. april 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 15. marts 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 18.-19. marts 2013, jf. samlenotat oversendt den 7. marts 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 22. februar 2013 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25.-26. februar 2013, jf. samlenotat oversendt den 14. februar 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. december 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18.-20. december 2012, jf. samlenotat oversendt den 6. december 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 23. november 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 28.-29. november 2012, jf. samlenotat oversendt den 15. november 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. oktober 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012, jf. samlenotat oversendt den 9. oktober 2012.

Der er oversendt samlenotat til Folketingets Europaudvalg om forslaget den 13. september 2012.

Forslaget har været forelagt Folketinget Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget har været forelagt folketingets Europaudvalg den 9. maj 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14. -15. maj, jf. samlenotat oversendt den 3. maj 2012.

Udkast til forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober 2011.

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) og om forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning om landbrugsprodukter KOM (2011) 626, KOM(2011) 629, KOM (2012) 535 og KOM (2013) 226

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2013. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 forslag til forordning om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) samt forslag til forordning om fastsættelse af visse støttesatser og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning. Kommissionens forslag vedrørende den fælles markedsordning viderefører stort set de nuværende ordninger, om end med mindre tilpasninger for visse ordninger. For intervention, privat oplagring og klassificering er reglerne stort set uændrede. Kvotesystemet for sukker ophæves ultimo september 2015. Medlemsstaterne forpligtes til at anerkende producentorganisationer og interprofessionelle organisationer i alle sektorer, der er omfattet af den fælles markedsordning. Støtteordningen for skolefrugt forsætter uændret, dog er budgettet øget. De nuværende bestemmelser vedrørende kriseforanstaltninger videreføres nogenlunde uændrede, dog udbredes de til at omfatte flere sektorer. Endvidere kan krisestyring i visse tilfælde finansieres via den såkaldte særlige krisereserve. For visse støttesatser og restitutioner vil fastsættelsen af disse fremover ske ifølge proceduren i artikel 43, stk. 3 i TEUF, hvorfor forslag til forordning herom er fremsat. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse til EU, der er planlagt til den 1. juli 2013. Kommissionen har endvidere fremlagt et yderligere forslag om overgangsbestemmelser. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18.-19. marts 2013 blev der opnået generel indstilling om forslaget. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013 blev der med kvalificeret flertal opnået politisk enighed om et revideret mandat på forslaget om markedsordningen. På grundlag af det reviderede mandat indgik Rådet efterfølgende en politisk aftale med Europa-Parlamentet og Kommissionen om forslaget. Den formelle vedtagelse af forslaget forventes at ske i løbet af efteråret 2013. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 626 og KOM (2011) 629 af 12. oktober 2011 fremlagt forslag til forordning om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) samt forslag til forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Forslagene er modtaget i en dansk sprogudgave den 18. oktober 2011. Kommissionen har fremsat revideret forslag ved KOM (2012) 535 af 25. september 2012. Det reviderede forslag er modtaget i en dansk sprogversion den 3. oktober 2012. Kommissionen har endvidere fremsat et overgangsforslag KOM (2013) 226 af 18. april 2013. Overgangsforslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 19. april 2013.

Forslag om markedsordningen er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslag om foranstaltninger til fastsættelse af visse støttesatser og restitutioner er fremsat med hjemmel i artikel 43, stk. 3 i TEUF og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget viderefører i store træk de nuværende ordninger under fusionsmarkedsordningen, dog med visse tilpasninger for nogle af ordningerne.

Intervention

Reglerne for intervention videreføres stort set uændret. Produkterne, der kan interveneres, er stort set uændrede. Dog foreslås det, at sorghum og hård hvede ikke længere kan interveneres. Der vil således fremover kunne foretages intervention af blød hvede, byg, majs, ris, oksekød, smør og skummetmælkspulver.

Opkøb til intervention kan finde sted til en fast opkøbspris eller til priser fastsat ved licitation. Der kan fortsat ske opkøb til intervention til fast pris for 3.000.000 tons blød hvede, 30.000 tons smør og 109.000 tons skummetmælkspulver. Opkøb til intervention af disse produkter ud over de nævnte mængder kan ske ved licitation. Der er desuden mulighed for at åbne for intervention af byg, majs, oksekød og ris ved licitation.

Støtte til privat oplagring

Som noget nyt kan der ydes støtte til privat oplagring af hørfibre og skummetmælkspulver. Støtte til privat oplagring vil herefter omfatte hvidt sukker, olivenolie, hørfibre, oksekød, smør, skummetmælkspulver, svinekød samt fåre- og gedekød. Forpligtelsen til hvert år at åbne for støtte til privat oplagring af smør udgår, mens støtte hertil fremover kan ydes på linje med de øvrige nævnte produkter.

Der er ikke længere faste udløsningspriser for indledning af støtte til privat oplagring af svinekød, oksekød, olivenolie og sukker. Kommissionen kan i stedet fastsætte betingelserne for indledning af støtte til privat oplagring ved delegerede retsakter, og betingelserne kan både tage udgangspunkt i priser og i skøn vedrørende markedssituationen og sektorens økonomiske forhold.

Skolefrugt

Forslaget lægger op til, at støtteordningen for skolefrugt forsætter uændret. Budgettet stiger fra de nuværende 90 mio. € til 150 mio. € pr. skoleår. EU's medfinansiering sættes op til 75 % fra 50 % (90 % i fjernområderne).

Skolemælk

Reglerne er uændret i forhold til de nugældende regler med undtagelse af, at medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, først fastlægger en strategi for dens gennemførelse.

Støtte i olivenolie- og spiseolivensektoren

Støtte til treårige arbejdsprogrammer for producentorganisationer i olivensektoren er beløbsmæssigt uændret. Det er nu præciseret, at støtten kan udbetales til 1) forbedring af miljøet, 2) forbedring af produktkvaliteten og 3) sporbarhed og certificering.

Støtte til mælkesektoren

Der kan ikke længere betales støtte til skummetmælkspulver, der anvendes til foder, og til skummetmælkspulver, der anvendes til kasein og kaseinater.

Biavl

EU-finansieringen til biavlsprogrammer er ændret til op til 50 %, hvor den i dag skal bestå af lige dele national og EU-finansiering. De støtteberettigede tiltag fremgår ikke længere af forordningen, men skal fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter.

Klassificering og kvoter

Sukkerordningen, herunder kvoterne, ophører med udgangen af markedsåret 2014/2015, den 30. september 2015. Produktionen af sukker skal dog fortsat baseres på aftaler mellem avlerne og sukker-virksomheder. I forslaget lægges der op til, at Kommissionen via delegerede retsakter tillægges beføjelse til at fastsætte rammerne for sådanne aftaler.

Mælkekvoter er ikke berørt, idet de gældende bestemmelser forbliver i kraft. Mælkekvoterne skal således ophøre pr. 1. april 2015.

Bestemmelserne om klassificering af slagtekroppe af svin, kvæg, geder og får samt det tilhørende bilag er afløst af en hjemmel for Kommissionen til at fastsætte bestemmelser herom ved delegerede retsakter.

Handelsnormer

Forslaget indeholder de centrale bestemmelser fra det verserende forslag til ændring af reglerne for handelsnormer (produktstandarder), KOM (2010) 738. Dette forslag indgår i kvalitetspakken (KOM (2010) 738 og KOM (2010) 733 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter), som har til formål at indføre en sammenhængende kvalitetspolitik for landbrugsprodukter. En række produkter er i dag dækket af handelsnormer, blandt andet frugt og grønt, olivenolie, fjerkræ og vin. Forslaget om handelsnormer indeholder muligheden for fastsættelse af yderligere specifikke handelsnormer, samt angivelse af oprindelses- og produktionssted, samt regler for ønologiske fremgangsmåder. Endvidere omfatter forslaget en generel handelsnorm om, at produkter til human konsum skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet.

Mælkepakken

Forslaget indeholder de centrale bestemmelser fra mælkepakken KOM (2010) 728, herunder be-

stemmelser om kontraktforhold og kontraktforhandlinger i mejerisektoren, hvilket omfatter muligheden for, at en medlemsstat gør kontrakter obligatoriske, oplysninger som kontrakten blandt andet skal indeholde, samt producentorganisationers mulighed for inden for visse lofter at forhandle kontrakt (og pris) med et mejeri på sine medlemmers vegne.

Producentorganisationer/Interprofessionelle organisationer

En væsentlig forandring i forhold til tidligere er, at medlemsstaterne får en generel forpligtelse til at anerkende producentorganisationer og interprofessionelle organisationer i samtlige sektorer. På nuværende tidspunkt gælder denne forpligtelse kun i visse sektorer som for eksempel frugt- og grøntsagssektoren. Bestemmelser for disse organisationer, som er blevet anerkendt, udbredes til alle sektorer, herunder bestemmelsen om, at de kan udvide deres regler til at gælde ikke-medlemmer i samme økonomiske område, såfremt organisationen eksempelvis er repræsentativ for produktionen af et givent produkt. Ikke-medlemmer kan endvidere blive pålagt at skulle svare kontingent til organisationerne.

Import og eksport

Reglerne om import, herunder importlicenser, importtold og afgifter og importkontingenter, forenkles, idet en række særbestemmelser fjernes. Dette gælder blandt andet beregningen af importtold vedrørende korn og ris, suspension af importtold på sukker og særlige importbestemmelser for humle. Hovedindholdet i reglerne er dog uændret, og bestemmelserne vil fremover blive fastlagt ved gennemførelsesbestemmelser og delegerede retsakter.

Landbrugsethanol, vin, fåre- og gedekød, frugt og grøntsager samt olivenolie og spiseoliven kan ikke længere opnå eksportrestitution. En del af udmøntningen af reglerne er overført til forordningen om fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Dette omfatter eksempelvis procedurer og hyppighed for fastsættelse af eksportrestitutioner og særlige regler om justering af eksportrestitutioner for korn og ris.

Særlige bestemmelser, herunder kriseforanstaltninger

De gældende regler for iværksættelse af kriseforanstaltninger videreføres. Bestemmelsen foreslås imidlertid udvidet til at omfatte flere sektorer, for eksempel frugt- og grøntsektoren. Ordningerne (dyresygdomme og manglende forbrugertillid) er fortsat 50 % nationalt medfinansierede, mens der for de øvrige ikke er krav om national medfinansiering.

Den særlige krisereserve på i alt 3,5 mia. € (i faste 2011-priser) i perioden 2014-2020 (det vil sige 500 mio. € årligt), som Kommissionen har foreslået i forbindelse med den fremtidige flerårige finansielle ramme, kan i krisesituationer anvendes til udgifter til intervention, støtte til privat oplagring, eksportrestitutioner samt til de nævnte kriseforanstaltninger. Midlerne kan anvendes, når finansieringen heraf ikke kan ske inden for de disponible lofter. Midlerne fra denne fond kan i henhold til udkast til den interinstitutionelle budgetaftale anvendes efter Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af forslag fra Kommissionen.

Kommissionen får endvidere udvidet adgang til at indføre tiltag til at løse specifikke problemer, dog kun i strengt nødvendigt omfang og i strengt nødvendigt tidsrum.

Fastsættelse af støttesatser og restitutioner

Kommissionen har fremlagt et separat forslag KOM (2011) 629 for, hvilke procedurer der fremover skal anvendes ved fastsættelse af støttesatser og lignende. Kommissionen foreslår, at en række foranstaltninger skal behandles efter lovgivningsproceduren i TEUF artikel 43, stk. 3, hvor Kommissionens forslag vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Forslaget omfatter fastsættelse af støtte til uddeling af mejeriprodukter til skoleelever (Skolemælksordningen), og fastsættelse af særlige eksportrestitutioner for korn og ris. Dette forslag vedrører således den konkrete fastsættelse af støttesatser, mens hjemlen til at yde disse former for støtte er fastlagt i den fælles markedsordning.

Kommissionens reviderede forslag

Den 25. september 2012 fremlagde Kommissionen et ændringsforslag, der tager højde for Kroatiens indtrædelse i EU. Her tages blandet højde for overgang til støtteprogrammer i vinsektoren, bestemmelser vedrørende betegnelser for vin samt varebetegnelser for oksekød.

Kommissionens overgangsforslag

Kommissionen fremlagde den 18. april 2013 et overgangsforslag, som tager hensyn til, at forhandlingerne om den samlede landbrugsreform er forsinkede. Af forslaget fremgår det, at den fælles markedsordning som forventet træder i kraft i januar 2014. Den eneste ændring er, at artikel 111 i den nuværende fælles markedsordning (EF) Nr. 1234/2007 omhandlende støtte til silkeormesektoren fortsætter frem til 31. marts 2015, hvorefter den overføres til direkte støtte.

Overgangsforslaget forventes vedtaget under litauisk formandskab i anden halvdel 2013.

Resultatet af aftalen på Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

Der blev opnået enighed om en aftale om den flerårige finansielle ramme i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013. Enkelte elementer i forslaget om markedsordningen er blevet drøftet i forbindelse med forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Det er fastlagt, at den såkaldte krisereserve for landbrugssektoren finansieres ved at tilbageholde en del af den direkte støtte, der så efterfølgende kan udbetales, hvis krisereserven ikke anvendes i løbet af året. Selve størrelsen af krisereserven er sat til 2,8 mia. € over hele perioden.

Den 27. juni 2013 indgik Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen en aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Den reviderede aftale blev efterfølgende godkendt af regeringscheferne på Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013. På baggrund af den indgåede aftale forventes Kommissionen at fremsætte et endeligt forslag, der skal godkendes i Det Europæiske Råd (med enstemmighed) samt i Europa-Parlamentet. Dette forventes at finde sted i løbet af efteråret 2013.

Rådets generelle indstilling

Rådet opnåede den 18.-19. marts 2013 en generel indstilling. Følgende ændringer kan særligt fremhæves:

- Vinplantningsrettighederne erstattes af et nyt autorisationssystem med en udvidelse på op til 1 % årligt, hvilket skal træde i kraft den 1. januar 2019 og gælde frem til 1. januar 2024.
- Reglerne om henholdsvis nationale biavlsprogrammer, klassificering af slagtekroppe, samt de sektorer, hvortil der kan udstedes import- og eksportlicenser blev genindsat i forslaget.

- Reglen om klassificering, prisrapportering og referencepris i oksekødssektoren relateres til alders- og ikke et vægtkriterium. Definitionen på voksent kvæg ændres til ”kvæg der er 8 måneder eller derover”.
- Referencepriserne skal fastsættes ved anvendelsen af artikel 43, stk. 3. Referencepriserne skal ikke opdateres.
- Sukkerkvoterne forlænges med 2 år frem til 30. september 2017. Der sker ingen nyuddeling af kvoter.
- Reglerne om kontraktforhold i mejerisektoren, som vedtaget i mælkepakken, blev indsat i forslaget. Mulighederne for ”Udvidelse af regler til ikke-medlemmer” og ”Finansielle bidrag fra producenter, der ikke er medlemmer” vil fortsat ikke omfatte mælkesektoren, uden at dette berører gældende nationale regler. Reglerne om udvidelse af regler til ikke-medlemmer kan tillige omfatte regler om dyresundhed, plantesundhed og fødevarer sikkerhed.
- En sammenslutning af producentorganisationer for frugt- og grøntsagssektoren kan oprette en driftsfond og dermed modtage EU-midler.
- Der blev gennemført tekstmæssige forenklinger af regelsættet omkring eksportrestitutioner.
- Artiklen om foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- og plantesundheden blev udvidet til at gælde yderligere sektorer (blandt andet hestekød).
- Det gøres frivilligt for medlemsstaterne at anerkende producent- og brancheorganisationer i de sektorer, hvor der i dag ikke er obligatorisk anerkendelse, samtidigt med at det slettes, at disse organisationer ikke må indtage en dominerende position på et bestemt marked.
- Den generelle handelsnorm slettes, hvorved status quo opretholdes. De nuværende krav om obligatorisk oprindelsesmærkning for markedsføring af friske frugter og grøntsager er indsat i forslaget.
- Der genindsættes støtte til producentorganisationer for humle.
- Tilpasning til traktatens artikel 290 ”Delegerede retsakter” og artikel 291 ”Gennemførelsesretsakter”.
- Foranstaltninger mod markedsforstyrrelser er blevet præciseret for at skabe klarhed om forholdet mellem de ekstraordinære foranstaltninger og de traditionelle markedsforanstaltninger, samt sikre at de ekstraordinære foranstaltninger er tilstrækkelig fleksible til at blive anvendt effektivt. Den gælder ikke for alle sektorer i den fælles markedsordning, den dækker ikke ”Andre produkter”
- Foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundhed skal gælde for alle sektorer i den fælles markedsordning.

Rådets politiske enighed den 24.-25. juni 2013

På rådsmødet den 24.-25. juni 2013 blev der med kvalificeret flertal opnået politisk enighed om forslaget om markedsordningen. Dermed kunne det irske formandskab på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet og Kommissionen den 26. juni 2013. På det tidspunkt udestod aftalen om den flerårige finansielle ramme stadig, hvorfor der blev taget et forbehold for elementer relateret hertil.

Der blev opnået enighed om, at sukkerkvoterne skulle afskaffes i 2017. Der var også enighed om et nyt system for vinbeplantningsrettigheder fra 2016, der skal gælde til 2030 med mulighed for 1 % årlig udvidelse. Der blev ikke ændret ved mælkekvoternes ophør i 2015 eller indført ny udbudsstyring i sektoren, men perioden for intervention af skummetmælkspulver og smør blev forøget med en må-

ned. Det blev endvidere muligt for producentorganisationer i mælkesektoren at udvide deres regler til at gælde ikke-medlemmer. Der blev indført mulighed for støtte til privat oplagring af ost under de europæiske kvalitetsordninger. Der bliver desuden mulighed for udbudsstyring af skinke under de europæiske kvalitetsordninger.

Der blev enighed om frivillig anerkendelse af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer med enkelte sektorspecifikke undtagelser, hvor der som i dag er obligatorisk anerkendelse. Der blev desuden foretaget en præcisering af konkurrencelovgivningen i forhold til landbrugsområdet, og der var enighed om, at Kommissionen kan angive retningslinjer, der skal bidrage til mere ensartet praksis.

Medlemsstaterne fik generelt mulighed for at pålægge brug af skriftlige kontrakter i specifikke landbrugssektorer. Inden for olivenolie, oksekød og korn blev det muligt for producentorganisationer i disse sektorer at foretage for eksempel fælles afsætning under en række betingelser herunder også, at afsætningen højst omfatter 15 % af produktionen af det givne produkt. Der blev endvidere mulighed for at indføre yderligere handelsnormer.

Den særlige krisereserve for landbruget på 400 mio. €(2011-priser) (ca. 3 mia. kr.) bliver finansieret ved, at en reduktion af den direkte støtte (finansiel disciplin) blev fastholdt. Brugen af eksportrestitutionsordninger skal alene ske som et element i anvendelsen af krisefonden.

Der blev opnået et kompromis om anvendelsen af traktatens artikel 43, stk. 3, hvilket indebærer at blandt andet fastlæggelse af referencepriser og fordeling af sukkerkvoter ikke vedtages under Traktatens artikel 43, stk. 3, men i stedet ved brug af den almindelige lovgivningsprocedure i artikel 43 stk. 2, hvorefter Europa-Parlamentet og Rådet vedtager i fællesskab. Fastsættelse af blandt andet interventionslofter og støtte til privat oplagring samt øvrige priser, afgifter og restitutioner i sukkersektoren sker ved proceduren i artikel 43, stk. 3.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli med henblik på statusredegørelse.

Udtalelser

Forslaget behandles i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg. Landbrugsudvalget vedtog et samlet sæt ændringsforslag den 23.-24. januar 2013. Ændringsforslagene blev herefter forelagt Europa-Parlamentets plenarforsamling den 13. marts 2013.

Europa-Parlamentets ændringsforslag indeholder blandt andet følgende hovedelementer:

- Vinplantningsrettighederne skal fortsætte frem til år 2030 og sukkerkvotesystemet skal fortsætte frem til år 2020.
- Kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger kan tegne sig for max. 40 % af de udgifter, der afholdes inden for rammerne af driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren.
- EU-finansiering af biavlprogrammerne skal sættes op fra 50 % til 60 %.
- Den frivillige kontraktmodel, der gælder i mælkesektoren og indebærer, at medlemsstater kan vælge at gøre leveringskontrakter obligatoriske, skal udbredes til alle sektorer i den fælles markedsordning.

- I tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser, skal Kommissionen kunne yde støtte til mælkeproducenter, som frivilligt skærer deres produktion ned med mindst 5 % i en periode på mindst tre måneder, samt lægge en afgift på de mælkeproducenter, der i samme periode øger deres produktion tilsvarende.
- Det skal være obligatorisk for medlemsstaterne at anerkende producentorganisationer i alle sektorer i den fælles markedsordning. Hvorimod det skal være frivilligt at anerkende sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer. Endvidere fjernes bestemmelsen om, at producentorganisationer ikke må indtage en dominerende position, henset til at problemet består i misbrug af en dominerende position.
- Indsættelse af definition af det relevante marked bestående af et produktmarked og et geografisk marked samt definition af hvornår dominerende position er til stede.
- Kommissionen kan beslutte, at TEUF artikel 101, stk. 1 om EU's konkurrenceregler ikke skal anvendes i perioder med alvorlige markedsforstyrrelser. Dette gælder blandt andet aftaler, beslutninger og samordnet praksis vedtaget af producentorganisationer og brancheorganisationer forudsat, at deres aftaler m.m. søger at stabilisere sektoren ved at introducere prisfastsættelse og instrumenter til at kontrollere produktionen. Medlemsstaten skal have vurderet aftalen, og den kan højst gælde for et år.
- Der skal oprettes en 100 % EU-finansieret kriseforanstaltning til håndtering af markedsforstyrrelser i frugt- og grøntsagssektoren.
- Endvidere skal alle sektorer i den fælles markedsordning være omfattet af den generelle krisebestemmelse, hvormed Kommissionen kan træffe de fornødne foranstaltninger i tilfælde af truende markedsforstyrrelser.
- Eksportrestitutioner skal kun benyttes som kriseforanstaltning i situationer med markedsforstyrrelser.
- Endvidere skal Kommissionen regelmæssigt afrapportere til Rådet og Europa-Parlamentet om aktiviteterne i det europæiske prisovervågningsværktøj, hvilket blev etableret i 2009, og Kommissionen skal udarbejde en række rapporter blandt andet om handelsnormer, om sukkersektoren og om anvendelse af konkurrencereglerne.
- Europa-Parlamentet støtter fastsættelsen af en generel handelsnorm, samt at Kommissionen gives beføjelse til at fastsætte specifikke handelsnormer for yderligere sektorer/produkter via delegerede retsakter.

| Europa-Parlamentet forventes at stemme endeligt om aftalen i løbet af efteråret 2013.

Konsekvenser

Kommissionen foreslår, at der i perioden 2014-2020 afsættes ca. 16,8 mia. €svarende til ca. 126 mia. kr. (faste 2011-priser) til udgifter i forbindelse med markedsordningen for landbrugsprodukter. Denne andel opretholdes i den kommende budgetperiode, hvilket indebærer, at Danmark for perioden 2014-2020 vil skulle bidrage med ca. 336 mio. €(ca. 2,5 mia. kr.) til EU's markedsordning for landbrugsprodukter.

Det bemærkes i øvrigt, at der udover udgifterne i markedsordningen afsættes 500 mio. €om året (ca. 3,8 mia. kr.) til en særlig krisereserve uden for landbrugsbudgettet. Endvidere udvides den Europæiske Globaliseringsfond til også at omfatte landmænd, ligesom visse udgifter til markedspolitikken, der i perioden 2007-2013 blev finansieret under budgetkategori 2, overflyttes til henholdsvis budget-

kategori 1 (intern fødevarerhjælp til socialt udsatte) samt budgetkategori 3 (veterinærfonden). Endelig vil markedsordningen for fiskeriprodukter fremover være indeholdt i Hav- og Fiskerifonden under budgetkategori 2.

Forslaget forventes, at gøre det lettere at gennemføre krisetiltag i tilfælde af kriser i visse sektorer. Derudover forventes det, at afskaffelsen af sukkerkvoterne kan medføre mindre lettelser i det administrative arbejde. Det forventes, at forslaget om en obligatorisk anerkendelse af producentorganisationer, sammenslutninger af disse og interprofessionelle organisationer kan medføre øgede administrative omkostninger, blandt andet på grund af anerkendelsesprocedurer og kontroller. Endvidere forventes forslaget om, at medlemsstaterne skal udarbejde en national strategi i støtteordningen for skolemælk, at medføre øgede administrative konsekvenser, dog i mindre grad.

Resultatet af aftalen på Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

Budgetniveauet for markedsudgifterne drøftes i forbindelse med forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Den aftale, der er indgået i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013 indebærer blandt andet, at det overordnede budgetloft for søjle I (direkte støtte og markedsudgifter) fastlægges til 277,9 mia. €(2011-priser) for perioden 2014-2020, hvilket er en reduktion på 3 % i forhold til Kommissionens forslag for perioden. Hovedparten af budgetloftet anvendes til direkte støtte, og der er ikke specifikt afsat en andel heraf til tiltag under markedsordningen. Der afsættes endvidere op til 2,8 mia. €(2011-priser) i perioden 2014-2020 til krisereserven for landbrugssektoren, der finansieres ved at tilbageholde midler fra den direkte støtte.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer påpegede på møde i § 2-udvalget (landbrug) den 5. oktober 2011, at man generelt bør fastholde markedsorienteringen af landbrugspolitikken forudsat, at der er et sikkerhedsnet. Endvidere bør der lægges vægt på, at privat oplagring af smør forbliver obligatorisk. Hvad angår intervention, bør der ses nærmere på kvalitetskravene til blød hvede. Det er vigtigt at fastholde markedsordningen som et sikkerhedsnet frem for at inkludere krisestyringsinstrumenter og forsikringsordninger i landdistriktsforordningen.

Endvidere bør definitionen af slagtekroppe ikke indskrænke muligheden for at yde eksportrestitutions. Muligheden for at få anerkendt producentorganisationer anses umiddelbart for positiv, men det blev understreget, at det ikke må underminere de allerede eksisterende andelsselskaber.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer støtter Kommissionens indsats for en fortsat markedsorientering af de nuværende markedsordninger. Det er centralt at eventuelle ændringer af de nuværende markedsordninger sker på en måde, så virksomhedernes konkurrenceevne ikke forringes. Det indebærer blandt andet fælles faste regler, så renationalisering af landbrugsstøtten undgås, hvilket kan føre til konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne.

Landbrug & Fødevarer lægger stor vægt på, at der sikres et reelt effektivt sikkerhedsnet for de produkter, der allerede er omfattet af eksisterende markedsinstrumenter. I en tid med stigende udsving i både råvare- og fødevarerpriserne bør et af pejlemærkerne for EU's markedspolitik være at reducere den stigende volatilitet på markederne, der hverken er til gavn for producenter eller forbrugere. Endelig bør tilpasningerne ske med en skelen til reformprocesserne i de lande, Danmark normalt sammenligner sig med, herunder USA, Canada og Oceanien, så der ikke skabes konkurrenceforvridninger.

Landbrug & Fødevarer har følgende specifikke bemærkninger til forslaget:

Privat oplagring

Landbrug & Fødevarer mener, at muligheden for støtte til privat oplagring bør opretholdes og eventuelt udvides og er derfor ikke enig i Kommissionens forslag om at ordningen for privat oplagring af smør ikke længere skal være obligatorisk. Forslaget vil have uheldige konsekvenser, da den eksisterende ordning forebygger voldsomme prisudsving i detailhandelsprisen for smør i takt med sæsonvariationen i mælkeproduktion i Europa og dermed dæmper volatiliteten i prisdannelsen for mælk. Landbrug & Fødevarer anser det således ikke for hensigtsmæssigt, at beslutningen om oplagring skal være genstand for en årligt politisk drøftelse.

Intervention

Landbrug & Fødevarer støtter en videreførelse af interventionsinstrumentet, der i dag er reduceret til at tage højde for ekstreme situationer, idet interventionsprisen er sænket til et niveau, der gør systematisk salg til intervention urentabel. Intervention til fast pris er endvidere mængdemæssigt stærkt begrænset og i stigende grad afløst af licitationsordninger, hvor prisen fastsættes fra gang til gang afhængig af verdensmarkedet. Denne udvikling støtter Landbrug & Fødevarer.

I lyset af de senere års meget store prisudsving på foder mener Landbrug & Fødevarer, at der bør ses nærmere på interventionskvalitetskravene på blød hvede. Det danske klima og de skrappe danske gødningskriterier betyder, at dansk kornproduktion primært udgøres af foderhvede (godt 50 % af den samlede kornproduktion), som ikke lever op til EU's kvalitetsbestemmelser for salg til intervention. Der er således et hul i EU's sikkerhedsnet. Danmark vil i højere grad end andre lande blive påvirket af en situation, hvor priserne enten stiger eller falder markant. For at bevare fokus på markedsorienteringen og intervention som et kriseinstrument foreslår Landbrug & Fødevarer, at der etableres en licitationsordning for foderhvede (i lighed med den, der eksisterer for byg).

Producentorganisationer

Landbrug & Fødevarer er positiv overfor, at man på EU-plan styrker landmændenes position i fødevarerekæden gennem lempeligere krav for producentorganisationer. Det er dog en forudsætning, at frivillighed er et bærende element, således at der ikke stilles bindende krav til organiseringen af primærproducenter. Landbrug & Fødevarer støtter derfor ikke obligatorisk anerkendelse af producentorganisationer samt udvidelse af regler for ikke-medlemmer. I Danmark er størstedelen af landbrugssektoren organiseret i andelsselskaber. Derfor lægger Landbrug & Fødevarer særlig stor vægt på, at der ikke må indføres regler, der medfører ændringer i andelsstrukturen. Landbrug & Fødevarer ser gerne en undtagelse om, at reglerne for producentorganisationer ikke er gældende for andelsselskaber. Endvidere understreger Landbrug & Fødevarer, at centrale bestemmelser fra mælkepakken omkring kollektiv prisforhandlingsret ikke bør mainstreames ind i regler for producentorganisationer.

Interprofessionelle organisationer (IPO)

Landbrug & Fødevarer har været for en markedsorientering af landbrugssektoren og er overordnet set imod reguleringstiltag på EU-plan, der omfatter interprofessionelle organisationer. Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal anerkende interprofessionelle organisationer i alle landbrugssektorer. IPO'ernes virke er med begrænsninger, så det ikke er muligt at lave konkurrenceforvridende tiltag som eksklusive prisaftaler.

Upåagtet, at det er indskrevet, at interprofessionelle organisationer ikke må have konkurrenceforvridende aktiviteter, så vil det være muligt for interprofessionelle organisationer at koordinere afsætningsaktiviteter mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet gennem forskning og markedsstudier. Interprofessionelle organisationer i oliven-, olivenolie- og tobakssektoren kan som hidtil koncentrere og koordinere udbuddet og afsætningsaktiviteterne for medlemmerne.

Landbrug & Fødevarer er stærkt bekymret over tiltag rettet mod afsætningskoordineringen mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet. Sådanne tiltag kan blive konkurrenceforvridende overfor udenlandske produkter, som prøver at komme ind på det nationale marked, hvor IPO'erne har deres virke.

Kommissionen foreslår, at reglerne for IPO'er i en række tilfælde vil kunne gøres bindende for ikke-medlemmer. Landbrug & Fødevarer må i den sammenhæng ligeledes afvise, at IPO'er får mulighed for at udbrede deres virke til ikke-medlemmer, da det vil være i strid med et frit, dereguleret marked.

IPO'er vil i Kommissionens forslag også kunne bidrage til at forbedre medlemmernes kendskab til markedet og gennemsigtigheden af produktionen gennem markedsundersøgelser (regionalt/nationalt) og statistisk materiale om priser, mængder og kontraktlængder. Det vil ligeledes være muligt for IPO'er at tilvejebringe information og forskning, som er nødvendige for at rationalisere, forbedre og tilpasse produktionen med sigte på at imødekomme forbrugerens forventning til fødevarekvalitet, herunder produkter med oprindelsesmærkning. Landbrug & Fødevarer bemærker, at der er meget uklart, hvor omfattende IPO'ens virke er, og at det er meget vigtigt, at fortroligheden af virksomhedernes interne virke og det indre marked respekteres.

Ekstraordinære markedsforanstaltninger

Landbrug & Fødevarer støtter stærkt op om, at de eksisterende bestemmelser vedrørende ekstraordinære markedsforanstaltninger i tilfælde af dyresygdomme og manglende forbrugertillid bevares. Landbrug & Fødevarer støtter ligeledes Kommissionens forslag om at udvide anvendelsesområdet til alle sektorer, der er omfattet af den fælles markedsordning i tilfælde af manglede forbrugertillid.

Etablering af en krisefond

Kommissionen foreslår etablering af en "krisereserve" til landbruget på 3,9 mia. € for perioden 2014-2020, som skal målrettes pludselige kriser i specifikke sektorer som følge af "markeds kriser", tørke, fødevarekriser mv. Landbrug & Fødevarer bemærker, at der bør være klare og ensartede retningslinjer for hvilke faktorer, begivenheder m.m., der kan udløse midler fra krisefonden. Ligesom det er afgørende, at eventuelle udbetalinger fra krisefonden ikke medfører forvrejning af konkurrencevilkårene.

ne mellem producenter i flere medlemsstater. Endelig lægger Landbrug & Fødevarer stor vægt på, at etablering af en krisefond ikke sker på bekostning de eksisterende veterinære fonde.

Ophævelse af kvotesystemet for mælk

Landbrug & Fødevarer bakker op om en ophævelse af kvotesystemet for mælk. Det er endvidere væsentligt, at den bløde overgang til tiden efter kvotesystemet forbedres, da der i EU er enkelte medlemsstater, der hvert år ifalder superafgift, til trods for at indvejningen konsekvent ligger 5 til 6 % under EU's samlede mælkekvote.

Støtte til produktion af kasein og foder

Landbrug & Fødevarer accepterer Kommissionens forslag om at afskaffe muligheden for at yde støtte til skummetmælk eller skummetmælkspulver, der anvendes til kasein eller kaseinat eller anvendes i kalvefoder.

Skolefrugt

Landbrug & Fødevarer støtter alle bestræbelser på at give børn sunde kostvaner og er positive overfor Kommissionens forslag om at øge støtten til skolefrugtordningen fra 90 mio. €pr. skoleår til 150 mio. €pr. skoleår samt at øge EU-medfinansiering fra 50 % til 75 %.

Definition af voksent kvæg

Landbrug & Fødevarer kan støtte Kommissionens forslag om at definere voksent kvæg som dyr, der er 8 måneder. Landbrug & Fødevarer bemærker dog, at definitionen af voksent kvæg ikke må ændres til værende ældre end 8 måneder, da det i så fald kan komme til at udelukke en stor del af den danske produktion fra en række markedsforanstaltninger. Landbrug & Fødevarer støtter forslaget om, at klassificeringen af blandt andet okse- og kalvekød fremover udelukkende bliver et kommissionsanliggende, da det er en foranstaltning af mere teknisk karakter. Imidlertid finder Landbrug & Fødevarer, at det bør fremgå af Europa-Parlamentets og Rådets forordning, at klassificeringsordningen og prisrapporteringen for okse- og kalvekød skal omfatte "voksent kvæg".

Ophævelse af kvotesystemet for sukker

Landbrug & Fødevarer mener, at sukkerkvotesystemet, herunder minimumspris for kvotesukkerroer, bør bevares til 2020 som fremført af Europa-Parlamentet. EU's sukkerordning har netop gennemgået en omfattende reform, og Landbrug & Fødevarer mener derfor, at der er behov for en længere omstillingsperiode forud for en fjernelse af kvoterne. Landbrug & Fødevarer støtter stærkt, at vilkårene for opkøb af sukkerroer fortsat baseres på brancheaftaler mellem avlere og virksomhederne. Landbrug & Fødevarer er på dette punkt bekymrede for, hvilke konsekvenser Kommissionens øgede beføjelser på området vil medføre og ønsker mere klarhed herom.

Eksportrestitutioner

Afslutningsvist kan det nævnes, at udfasning af EU's eksportrestitutioner i relation til en global handelsaftale i WTO-regi ikke er nævnt i Kommissionens reformforslag. Landbrug & Fødevarer understreger dog, at man støtter en udfasning af eksportrestitutionerne i forbindelse med indgåelse af en global handelsaftale i WTO, således at der er sikkerhed for, at de øvrige WTO-medlemmer ligeledes udfaser tilsvarende instrumenter. Udfasning af eksportrestitutioner bør bruges strategisk i en forhandlingssituation.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 14. november 2012 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar, og påpegede behovet for at fastholde støtte til privat oplagring af smør. Landbrug & Fødevarer var generelt bekymret for tiltag i forhold til producentorganisationer og fravigelse fra konkurrencelovgivningen. Landbrug & Fødevarer var særligt bekymret for nye tiltag i forlængelse af afskaffelsen af mælkevotestystemet.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 6. marts 2013 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar. Der blev således givet udtryk for, at kravet om obligatorisk anerkendelse af interprofessionelle organisationer kunne underminere den frie konkurrence. Det blev understreget, at der ikke er noget problem med disse organisationer så længe, at de blev organiseret på frivillig basis. I relation til en eventuel forlængelse af sukkerkvoterne, blev det understreget, at dette ikke må indebære, at der uddeles kvote til medlemsstater, der stoppede produktionen som følge af reformen og omstruktureringen af sukkersektoren.

Økologisk Landsforening gør opmærksom på, at der er behov for at foretage en principiel justering i den nuværende fusionsmarkedsordning. Under etablering af producentorganisationer og udarbejdelse af driftsprogrammer er det væsentligt, at der skelnes mellem økologiske og ikke-økologiske produkter. Aktuelt er der identificeret et problem med producentorganisationerne for frugtavlere i Danmark. Økologiske frugtavlere, der er medlem af en producentorganisation, som via deres driftsprogram kan yde tilskud til etablering af frugtræer, kan ikke modtage tilskud til etablering af økologiske frugtræer fra den etableringstilskudsordning, Danmark tilbyder økologiske frugtavlere, uanset at de økologiske producenter fraskriver sig retten til at kunne søge etableringstilskud fra PO'ens driftsprogram, eller at medlemmerne af PO'en vedtager, at PO'ens driftsprogram ikke giver mulighed for at kunne yde etableringstilskud til økologiske producenter. Det skyldes, at fusionsmarkedsordningen og gennemførelsesbestemmelser hertil ikke skelner mellem økologisk og ikke-økologiske produkter/planter. Det er et problem, idet vi i Danmark i øvrigt anbefaler, at producenterne er medlem af en PO, da det på andre måder er en fordel for producenterne, hvis vi skal professionalisere denne produktion. I det beskrevne tilfælde betyder det, at de danske økologiske frugtavlere, er meget ringere stillet end de producenter, der ikke er medlem af en PO, idet etableringstilskuddet fra økologiordningen er meget højere, end det tilskud som producenterne kan få fra PO'ens driftsprogram.

Økologisk Landsforening mener principielt ikke, det er korrekt at definere 8 måneder gamle kreaturer som voksne dyr. I det omfang, at det har utilsigtede konsekvenser på forskellige markedsordninger, må der foretages en konsekvensrettelse på EU-niveau. Biologisk er det ikke korrekt at anse 8 måneder gamle kreaturer for voksne. Foreningen har konstateret, at der i EU sammenhænge anvendes forskellige aldersdefinitioner på voksne kreaturer. Således er der forskel på definitionen i forbindelse med kalvebeskyttelsesdirektivet, handyrpræmien og mærkning af kød. I regi af økologireglerne er der ikke en fælles definition på, hvornår dyrene anses for voksne. Økologisk Landsforening så gerne i sammenhæng med økologireglerne, at dyrene defineres som voksne fra de er 12 måneder, da det vil have den konsekvens, at alle økologiske kreaturer har været på græs, hvis de har været fyldt 4 måneder i den periode, der anses for at høre til græsningsperioden. Det skyldes, at økologireglerne giver mulighed for at slutfede voksne dyr på stald, dog max 3 måneder, og perioden må ikke overstige 1/5 af dyrets levetid. Hvis dyrene defineres som voksne, fra de er 8 eller 9 måneder, så vil der være et vist antal økologiske dyr, der aldrig har været på græs, når de slagtes. Det er meget uheldigt. Mejeri-

erne og landbrugets organisationer har derfor indført en fælles brancheregel, der forhindrer dette, men producenterne ville undgå udgiften til ekstra kontrol af denne brancheregel, hvis den danske definition var 12 måneder. Dette ville blive tilfældet, hvis der kom en fælles EU definition af voksne dyr.

Økologisk Landsforening tilføjer til sit tidligere fremsendte høringssvar, at foreningen ser det som inkonsekvent, at økologikontrollen, i sammenhæng med landdistriktspolitikken, anses for at være egnet til at skelne mellem økologisk og ikke-økologisk, mens det i forbindelse med fusionsmarkedsordningen ikke anses for at være muligt at skelne mellem økologisk og ikke-økologisk.

Concord Danmark mener overordnet, at samtlige af EU's eksportrestitutioner bør udfases som led i reformen af EU's landbrugspolitik. Concord Danmark fremhæver, at selvom eksportrestitutionerne i dag udgør en meget mindre del af EU's samlede landbrugsstøtte end tidligere, har de tilbageværende subsidier fortsat en meget negativ påvirkning på udviklingslandene og disses muligheder for at opbygge egne landbrugssektorer. Concord Danmark tilføjer, at eksportrestitutionerne, der i perioder med prisfald fungerer som "sikkerhedsnet", gør landmændene i stand til at opretholde kunstigt høje eksportniveauer i forhold til den aktuelle situation på verdensmarkedet og kan medføre pludselige importstigninger i sårbare udviklingslande. Concord Danmark bemærker, at dette skaber et ustabil investerings- og produktionsklima i udviklingslandene, hvilket eksempelvis blev tydeligt i 2009, hvor Kommissionen blandt andet anvendte eksportrestitutioner som reaktion på markedskrisen i mælkeproduktsektoren. Concord Danmark opfordrer derfor til, at Danmark arbejder for, at der sættes en klar dato for udfasning af eksportrestitutionerne i EU's fremtidige landbrugspolitik efter 2013. Concord Danmark fremhæver, at et sådant forslag om at udfase eksportrestitutioner fra 2016 allerede foreligger blandt de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet i øjeblikket forhandler internt, forud for de endelige forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen vil desuden arbejde for, at medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi styrkes. Endelig lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Regeringen arbejder for en øget markedsorientering og liberalisering samt forenkling af den fælles landbrugspolitik. Endvidere mener regeringen, at markedsinstrumenter bør anvendes som et sikkerhedsnet under markedet, og at eventuelle nye instrumenter ikke må begrænse det indre markeds funktion eller den frie konkurrence. Endelig bør de samlede udgifter til markedsforanstaltninger, herunder midler, der måtte afsættes til krisestyring eller andre foranstaltninger uden for landbrugsbudgettet (i den flerårige finansielle ramme), reduceres væsentligt.

Regeringen støtter den politiske enighed fra rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013. Endvidere arbejder regeringen for en hensigtsmæssig tidshorisont for implementeringen af reformen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er med kvalificeret flertal opnået politisk enighed om forslaget om den fælles markedsordning, idet Tyskland og Storbritannien afstod fra at stemme grundet spørgsmålet om anvendelse af Traktatens artikel 43 stk. 3.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. juni 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013, jf. samlenotat oversendt den 12. juni 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. maj 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 13.-14. maj 2013, jf. samlenotat oversendt den 30. april 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. april 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22. april 2013, jf. samlenotat oversendt den 11. april 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 15. marts 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 18.-19. marts 2013, jf. samlenotat oversendt den 7. marts 2013.

Der blev oversendt samlenotat om forslaget den 14. februar 2013, men punktet blev taget af dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25.-26. februar 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. december 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18.-20. december 2012, jf. samlenotat oversendt den 6. december 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 23. november 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 28.-29. november 2012, jf. samlenotat oversendt den 15. november 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. oktober 2012 forud for rådsmødet landbrug og fiskeri den 22.-23. oktober 2012, jf. samlenotat oversendt den 9. oktober 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. september 2012 forud for rådsmødet landbrug og fiskeri den 24.-25. september 2012, jf. samlenotat oversendt den 13. september 2012.

Forslaget har skriftligt været forelagt Folketinget Europaudvalg den 11. juli 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. juli 2012, jf. samlenotat oversendt den 5. juli 2012.

Forslaget har været forelagt Folketinget Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget om den fælles markedsordning har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. januar 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 23. januar 2012, jf. samlenotat oversendt den 11. januar 2012.

Udkast til forslag om den fælles markedsordning og forslag om brugen af artikel 43. stk. 3 har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober 2011.

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

KOM (2011) 627, KOM (2012) 553 og KOM (2013) 226

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2013. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har den 12. oktober 2011 fremlagt forslag til forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020. De væsentligste nyskabelser er en mere målrettet styring af støtteindsatsen fra Kommissionens side i forhold til fælles mål og milepæle, fokus på målsætningerne om fremme af landbrugets konkurrenceevne og bæredygtighed i overensstemmelse med Europa 2020-strategien, bedre koordinering af indsatsen mellem EU's fonde (strukturfondene, landdistriktsfonden og fiskerifonden), mere fokus på fremme af innovation, et nyt netværk for det Europæiske Innovations Partnerskab for landbrugsproduktivitet og bæredygtighed, nyt grønt element under søjle I, som medfører behov for yderligere koordinering af natur- og miljøindsatsen mellem de to søjler samt bedre målretning af betalingerne til områder med naturbetingede begrænsninger, også kaldet LFA (Less Favoured Areas). Derudover er der bedre støttemuligheder til samarbejdsprojekter for nye produkter og processer, til små landbrugsbedrifter, til etablering af korte forsyningskæder, til unge landbrugere og små virksomheder. Endvidere indeholder forslaget nye muligheder for at yde støtte til etablering af producentorganisationer i landbrug og skovbrug og for støtte til risikostyring i landbruget. Forslaget kan indebære en mindre omfordeling af ELFUL-midler mellem medlemsstater for perioden 2014-2020 i forhold til perioden 2007-2013. Endelig foreslås der en EU-medfinansieringssats på 50 % (85 % for mindre udviklede regioner), som kan øges for visse projekter. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse i EU, der er planlagt til den 1. juli 2013. Kommissionen har endvidere fremlagt et yderligere forslag om overgangsbestemmelser for anvendelse af visse elementer i 2014. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013 blev der med enstemmighed opnået politisk enighed om et revideret mandat på forslaget om landdistriktspolitikken. På grundlag af det reviderede mandat indgik Rådet efterfølgende en politisk aftale med Europa-Parlamentet og Kommissionen om forslaget. Den formelle vedtagelse af forslaget forventes at ske i løbet af efteråret 2013. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 627 af 12. oktober 2011 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 18. oktober 2011. Kommissionen har på baggrund af Kroatiens optagelse i EU fremsat et teknisk opdateret forslag ved KOM (2012) 553 af 25. september 2012. Det reviderede forslag er modtaget i dansk-sprogudgave den 1. oktober 2012. Kommissionen har endvidere fremsat et overgangsforslag KOM (2013) 226 af 18. april 2013. Overgangsforslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 19. april 2013.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 42 og 43, og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på en statusredegørelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget er led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget følger linjerne fra Kommissionens meddelelse KOM (2010) 672 af 18. november 2010 om reformkursen for den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020. Heraf fremgik det, at den fremtidige fælles landbrugspolitik skal understøtte et bæredygtigt landbrug, som tager hensyn til klimaforandringer og miljø samt understøtter den gensidige solidaritet mellem medlemsstaterne.

Rammer for den fremtidige landdistriktspolitik

Forslaget vedrører de fælles rammebetingelser for betaling af søjle II støtte til udvikling af landdistrikterne med medfinansiering fra ELFUL. Forslaget søger at optimere landdistriktspolitikken i forhold til Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Det nuværende aksesystem i programmet med minimumstildeling af ELFUL midler pr. akse videreføres ikke. Dog fastholdes et krav om, at minimum 5 % skal afsættes til LEADER-metoden. LEADER-metoden er en bottom-up tilgang til udvikling af landområder, som sigter imod en samfundsstyret lokaludvikling og samarbejde mellem lokale aktionsgrupper (LAG'er).

Målsætningerne for landdistriktspolitikken er fortsat

- 1) landbrugets konkurrenceevne,
- 2) bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimatiltag
- 3) en balanceret territorial udvikling af landdistrikterne

Der opstilles seks såkaldte EU-prioriteter for landdistriktsudvikling, hvorigennem programaktiviteterne skal bidrage til opfyldelse af Europa 2020-strategien. Disse prioriteter er

- 1) fremme af vidensoverførsel og innovation inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter,
- 2) styrkelse af konkurrenceevnen for alle typer landbrug og forøgelse af bedrifternes levedygtighed,

- 3) fremme af fødevarekædens organisation og risikostyring i landbruget,
- 4) genopretning, bevarelse og forbedring af økosystemer, som er afhængige af landbruget og skovbruget,
- 5) fremme af ressourceeffektivitet og støtte til overgangen til en klimaresistent lavemissionsøkonomi i landbrugs-, fødevare- og skovbrugssektoren, og
- 6) fremme af social integration, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i landdistrikterne.

Disse prioriteter skal også bidrage til tværgående målsætninger om at fremme innovation og dæmpe klimaforandringer og tilpasse produktionen herefter. De seks prioriteter vil være obligatoriske i alle programmer. Medlemsstaterne kan dog undlade at forfølge en prioritet, hvis dette kan begrundes som led i den nationale strategi for opfyldelse af målene.

Samordning mellem EU's fonde

Der stilles krav om større grad af samarbejde imellem EU's fonde (den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og den Europæiske Hav- og Fiskerifond). Forslaget skal således ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til forordning om generelle rammebestemmelser for de fem fonde, KOM (2011) 615. Et fælles strategisk rammedokument suppleret af nationale partnerskabskontrakter, milepæle og en resultatreserve skal fastlægge fælles målsætninger for de nationale indsats under alle fem fonde, herunder landdistriktsindsatsen. Med forslaget indføres endvidere fælles regler om finansiel styring, overvågning og kontrol, støtteberettigede udgifter, brug af nye finansielle instrumenter og teknisk bistand. De fælles regler skal føre til mere synergi og større gennemslagskraft fondene imellem. Samtidigt indføres regler for LEADER-indsatsen, som gennemføres via lokale aktionsgrupper under Landdistriktsprogrammet.

Innovation og samarbejde

Innovation har fået en fremskudt placering. Der lægges generelt op til en større grad af samarbejde om innovation. Der åbnes for en højere ELFUL-medfinansiering til aktiviteter, som vedrører innovation (vidensoverførsel, information og samarbejdsprojekter), ligesom der bliver mulighed for højere tilskudssatser til projekter under det Europæiske Innovations Partnerskab (EIP). Den hidtidige mulighed for støtte til fremme af samarbejde om udvikling af nye produkter og processer i landbruget udbygges med nye støttemuligheder og med en mulighed for kombination med støtte under andre EU fonde. Der åbnes herunder for støtte til samarbejdsudgifter i pilotprojekter og støtte til individuelle aktører, hvis projektet vedrører udvikling af nye produkter og processer. Der åbnes for støtte til samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder om produktion af produkter, der ikke er omfattet af Traktatens bilag I, når blot inputtet i produktionen er omfattet heraf.

Sammenhæng mellem landbrugspolitikens søjle I og II

Der indføres blandt andet en vis grad af budgetfleksibilitet mellem søjlerne, hvormed medlemsstaterne i starten af budgetperioden kan vælge at overføre op til 10 % af den direkte støtte under søjle I til anvendelse under søjle II. Anvendelse af midler, der overføres fra søjle I til søjle II, vil kræve national medfinansiering af en tilsvarende størrelse. Denne overførsel påvirker ikke de private investorers egenfinansiering i forbindelse med projekter under søjle II. Nye regler for krydsoverensstemmelse og nye grønne betingelser for at modtage den direkte landbrugsstøtte indebærer ny basis for betalingerne

under søjle II, hvor der i betalinger til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (MVJ-ordningerne) og indsats til implementering af vandrammedirektivet kun kan betales for tiltag, der går ud over den såkaldte baseline. Baseline består af krydsoverensstemmelseskravene, grønningskravene i søjle I, kravene i gødnings- og pesticidlovgivningen samt nationale lovkrav. Støtte til økologi og obligatoriske krav i Natura 2000 påvirkes ikke af de foreslåede krav til grønning.

Støtteprogrammer under den fælles markedsordning under søjle I vil skulle samordnes med samme type støtte under søjle II, herunder til oprettelse af producentorganisationer i landbrug og skovbrug. Støtte til fastholdelse af landbrug i områder med naturbetingede begrænsninger (LFA) vil med forslaget både kunne ydes under søjle I og II. Desuden foreslås det, at Kommissionen skal kunne fastlægge en række supplerende definitioner og støttebestemmelser ved anvendelse af delegerede retsakter.

Områder med naturbetingede begrænsninger (LFA)

Muligheden for at yde støtte til fastholdelse af landbrug i områder med ulemper for landbrug videreføres fra den nuværende forordning. De tre former for udpegninger er bevaret:

- 1) bjergområder med en betydelig begrænsning af muligheder for anvendelse af jorden og en betydelig stigning i produktionsomkostningerne som følge af højde og/eller hældning på terrænet,
- 2) andre områder end bjergområder med betydelige naturbetingede begrænsninger, og
- 3) andre områder med særlige begrænsninger, hvor arealforvaltningen bør fortsættes for at bevare eller forbedre miljøet, bevare landskabet og opretholde turistpotentialet i området eller for at beskytte kysten.

Udpegningen af støtteberettigede arealer i områder med betydelige naturbetingede begrænsninger for landbruget (under punkt 2) skal som noget nyt fastlægges ud fra et af otte biofysiske kriterier defineret i forordningen. Betalingerne kan dermed ikke målrettes efter sociale eller landbrugsøkonomiske parametre.

Udvidet støtte til små landbrugsbedrifter, unge landbrugere og små virksomheder

Forslaget indebærer bedre muligheder for støtte til unge landbrugere, små landbrugsbedrifter og små og mellemstore virksomheder i landområderne. De bedre støttemuligheder omfatter støtte til opstart af virksomhed, uddannelse og rådgivning. Endvidere kan der indføres underprogrammer, for eksempel for unge landbrugere, for små bedrifter, for bjergområder og for korte forsyningskæder. Underprogrammerne for små landbrugsbedrifter og korte forsyningskæder kan i begrundede tilfælde indebære 10 % højere støttesatser. Underprogrammer for unge landmænd og for fastholdelse af landbrug i bjergområder kan omfatte 20 % højere støttesatser til investeringsudgifter. Den højere støttesats kan også tildeles unge landmænd og bjergområderne uden et egentligt underprogram. Underprogrammer kan omfatte andre områder end de i forordningen nævnte, men sådanne underprogrammer vil ikke medføre mulighed for forhøjede støttesatser.

Nye foranstaltninger

Der er indført mulighed for at yde støtte til etablering af producentorganisationer i landbrug og skovbrug. Støtten ydes som en fast sats pr. år i 5 år og skal samordnes med støtten til producentorganisationer under søjle I. Endvidere indføres mulighed for at yde støtte til risikostyring i landbruget (ind-

komststabilisering). Dette kan komplementere risikostyringsværktøjerne under markedsordningen. Risikostyringsinstrumenter vedrører støtte til forsikring imod tab af landbrugsafkast som følge af sygdomme eller klimatiske hændelser, støtte til etablering af fællesforsikringsfonde og en kompensationsordning for generelt tab af landbrugsindkomst i et givet år. Endvidere indføres en særlig artikel for økologisk landbrug og artiklen vedrørende miljøvenligt landbrug ændres til miljø- og klimavenligt landbrug.

Hjemlen til økologisk landbrug indebærer ikke bedre støttemuligheder for økologerne end støttemulighederne under hjemlen for miljø- og klimavenligt landbrug i øvrigt. Under artiklerne for miljø- og klimavenligt landbrug åbnes der for støtte til et varierende antal hektar fra år til år, hvis de pågældende forpligtelser i øvrigt ikke gælder for faste parceller. Der kan fortsat ydes støtte til dyrevelfærdstiltag, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske normer, i form af årlige betalinger pr. husdyr eller hektar. Det er uklart, hvorvidt der kan gives investeringsstøtte til dyrevelfærdstiltag, da dyrevelfærd ikke er en del af de seks fællesskabsprioriteter.

Udgående foranstaltninger

Den nuværende mulighed for at yde støtte til opfyldelse af EU-lovgivning indenfor miljøbeskyttelse, folkesundhed, dyre- og plantesundhed samt dyrevelfærd bortfalder. Endvidere ophører muligheden for at yde støtte til investeringer, som foretages for at opfylde fællesskabsnormer i en overgangsperiode på 36 måneder fra normen bliver obligatorisk for landbrugsbedriften (period of grace). Ligeledes bortfalder hjemmel for betaling af pension til landmænd, som ophører førtidigt og videregiver landbrugsjorden. Ligeledes bortfalder muligheden for at støtte informations- og markedsføringstiltag for landbrugs- og fødevarerprodukter, herunder økologi. Endelig bemærkes det, at der i ordningen for støtte til etablering af skov på landbrugsjord ikke længere kan ydes kompensation til lodsejeren for tabt landbrugsindkomst, og at staten kan ikke længere være støttemodtager.

Forenkling af forvaltningen

Forslaget lægger kun i ringe grad op til forenklinger. I modsætning hertil er det forventningen, at de nye regler for fælles strategisk styring, partnerskabsaftale med Kommissionen, netværksdannelser for innovation, todeling af miljø- og naturindsatsen mellem søjle I og søjle II i den fælles landbrugspolitik, udvidede baselinekrav for arealstøtten, kontrol, overvågning og evaluering vil kræve et øget forbrug af administrative ressourcer.

Finansielle bestemmelser

Der lægges op til, at Kommissionen skal fastsætte de årlige beløb, der er til rådighed for hver enkelt medlemsstat, under hensyntagen til a) objektive kriterier relateret til EU-målsætningerne for landdistriktspolitikken og b) tidligere udnyttelse (det vil sige den hidtidige budgetfordeling). 0,25 % af budgettet afsættes til Kommissionen til teknisk bistand, og det vil som hidtil være muligt for medlemsstaterne at anvende 4 % til teknisk bistand.

Der vil som hovedregel blive fastlagt én EU-medfinansieringssats gældende for alle foranstaltninger på maksimalt 50 %, dog maksimalt 85 % for mindre udviklede regioner. Tidligere har miljøforanstaltninger kunnet EU-medfinansieres med 55-75 %. Der foreslås en række undtagelser hertil, herunder at ELFUL kan medfinansiere med op til 80 % til projekter vedrørende formidling af viden og information, vedrørende etablering af producentsammenslutninger, samarbejdsprojekter om udvikling

af nye produkter i fødevarekæden og LEADER. Der vil desuden være op til 100 % EU-finansiering for projekter med et væsentligt bidrag til innovation i landbruget, der skal finansieres af midler overført fra søjle I fra anvendelsen af støtteløfter. Der er lagt op til, at medfinansieringssatser forhandles som led i forhandlingerne om EU's flerårige finansielle rammer.

Støttesatser

Kommissionens forslag ændrer ikke meget på de maksimalt tilladte støttesatser i forhold til den nuværende landdistriktsforordning. Det er fortsat en hovedregel, at projekttiltag skal medfinansieres af støttemodtager. Den normale, maksimale investeringsstøttesats er 40 % i udviklede regioner som Danmark. Dog kan den maksimale støtteprocent for investeringer i landbrug forhøjes med 20 %, såfremt disse vedrører unge landbrugeres etablering, hvis der er tale om kollektive investeringer og integrerede projekter, hvis der er tale om projekter i udpegede områder med naturbetingede begrænsninger (ANC), eller hvis der er tale om projekter indenfor det Europæiske Innovations Partnerskab.

Kommissionens reviderede forslag

Den 25. september 2012 fremlagde Kommissionen et revideret forslag, der tager højde for Kroatiens indtrædelse i EU. Det reviderede forslag vedrører dels specifikke overgangsbestemmelser for ydelse af midlertidige supplerende nationale betalinger samt betingelser for LEADER. Derudover får Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i forbindelse med Kroatiens overgang til støtteordninger til udvikling af landdistrikter.

Resultatet af aftalen på Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

Der blev opnået enighed om en aftale om den flerårige finansielle ramme (MFF) i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013. En række elementer i forslaget om landdistriktspolitikken er blevet drøftet i forbindelse med forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Der lægges op til følgende EU medfinansiering under landdistriktsfonden:

- 100 % ved overførsel fra søjle I til søjle II
- 75 % for miljø- og klimatiltag
- 75 % for de Ægæiske Øer og regionerne i EU's yderste periferi
- 75 % for regioner, hvor BNP er under 25 % af gennemsnittet i EU-27
- 63 % for andre overgangsregioner end de ovennævnte
- 53 % af den offentlige støtte til andre regioner.

Der gives endvidere mulighed for, at der kan overføres op til 15 % fra den direkte støtte (søjle I) til landdistriktspolitikken (søjle II), hvor der ikke stilles krav om national medfinansiering. Der kan ligeledes overføres op til 15 % fra landdistriktspolitikken (søjle II) til den direkte støtte (søjle I), hvor medlemsstater, der modtager under 90 % af gennemsnittet per hektar i direkte støtte kan overføre op til yderligere 10 % fra søjle II til søjle I.

Endvidere indebærer med aftalen om den flerårige finansielle ramme, at skovbrugets konkurrenceevne sidestilles med landbrugets som overordnet mål for landdistriktspolitikken.

Den 27. juni 2013 indgik Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen en aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Den reviderede aftale blev efterfølgende godkendt af regeringscheferne på Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013. På baggrund af den indgåede aftale forventes

Kommissionen at fremsætte et endeligt forslag, der skal godkendes i Det Europæiske Råd (med enstemmighed) samt i Europa-Parlamentet. Dette forventes at finde sted i løbet af efteråret 2013.

Kommissionens overgangsforslag

Kommissionen fremlagde den 18. april 2013 et overgangsforslag, som tager hensyn til, at forhandlingerne om den samlede landbrugsreform er forsinkede. De vigtigste ændringer i forhold til landdistriktsforslaget er:

- Overgangsforslaget gør det muligt for medlemsstaterne fortsat at give tilsagn under de flerårige arealordninger under det nuværende landdistriktsprogram, indtil det nye program er godkendt. Disse nye flerårige tilsagn for arealordningerne kan finansieres med de nye programmidler for år 2014. Der er ikke foreslået overgangsregler for projektordningerne, hvorfor nye tilsagn under disse ordninger i 2014 vil skulle ske efter de nye regler for at opnå finansiering, og dermed på medlemsstatens finansielle risiko, indtil der foreligger et godkendt nyt program for 2014-2020.
- De nuværende krydsoverensstemmelseskrav vil også gælde i 2014.

Overgangsforslaget forventes vedtaget under litauisk formandskab i anden halvdel af 2013.

Rådets generelle indstilling

Rådet opnåede den 18.-19. marts 2013 en generel indstilling. Følgende ændringer kan særligt fremhæves:

- Det er tydeliggjort, at aktiviteter i såvel fødevarer-, non-food- og skovbrugssektoren skal bidrage til opnåelsen af de overordnede mål for støtten til udvikling af landdistrikterne.
- Dyrevelfærd og fødevarerproduktion er tilføjet som EU-prioriteter for udvikling af landdistrikterne.
- Kravene til tematiske delprogrammer er forenklet, ligesom bæredygtigt landbrug er tilføjet som mulig indsats.
- Kravene til indholdet (og reglerne for godkendelse og ændring) af programmerne for udvikling af landbruget er gjort mere fleksible og forenklede.
- Kravene til forhåndsgodkendelse (ex-ante konditionaliteter) og sammenhængen til forhåndsbetingelser i forslaget til forordning om fælles rammebetingelser for støtte under struktur-, fiskeri- og landdistriktsfondene er væsentligt forenklede, således at kun betingelser med direkte relevans for forordningens mål og prioriteter indgår.
- Der er mulighed for at støtte informations- og markedsføringstiltag for landbrugs- og fødevarerprodukter af en særlig kvalitet.
- Der gives bedre mulighed for at støtte tiltag rettet mod natur, miljø og klima, herunder mulighed for engangskompensation ved visse permanente miljøprojekter.
- Der er en række ændringer med henblik på at forbedre støttemulighederne for blandt andet vidensoverførsel og informationsaktioner, rådgivning, investeringer, bedrifts- og erhvervsudvikling, udvikling og fornyelse af landdistrikterne samt netværksaktiviteter.
- For udpegning af områder med naturlige begrænsninger under artikel 33 indførtes en mulighed for, at områder, som kvalificerer sig til LFA støtte under den nugældende forordning, kan tælle med i nyudpegningen, hvis mindst 80 % af landbrugsarealet indenfor den pågældende områdeenhed kvalificerer sig på grundlag af en kombination af to af de biofysiske kriterier. Dette er en lempelse i forhold til den generelle regel, hvorefter mindst 60 % af landbrugsarealet indenfor hver enkelt udpegningssenhed bør være kvalificeret målt på et af de biofysiske kriterier

- Der indførtes en tilføjelse om ELFUL medfinansieringen som muliggør forhøjet EU-medfinansiering (75 %) til investeringer til forfølgelse af miljø- og klimamål, arealbetalinger herunder for pålagte krav som følge af implementering af vandrammedirektivet samt arealbetalingerne til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger.
- I forhold til beregningen af den britiske rabat, udestår afklaring af fordelingen af landdistriktsstøtte til mindre udviklede regioner.
- Der indførtes for overgangsregioner mulighed for op til 50 % medfinansiering i til støtte til investeringer på landbrugsbedrifter frem for de normale 40 %; 100 % medfinansiering til infrastrukturinvesteringer i skov; 65 % medfinansiering til skovinvesteringer i mindre udviklede regioner samt op til 75 % medfinansiering af forsikringspræmier under artikel 38, stk. 4.
- Mulighed for at yde investeringsstøtte til efterlevelse af lovkrav (period of grace). Unge landmænd under etablering for første gang gives mulighed for at modtage støtte indtil 24 måneder fra de har etableret sig. Andre landmænd gives mulighed for at modtage støtte indtil 24 måneder efter kravet træder i kraft.
- Grønningskrav indgår ikke som baseline for betalinger under de miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger i søjle II.

Rådets politiske enighed af den 24.-25. juni 2013

På rådsmødet den 24.-25. juni 2013 blev der med enstemmighed opnået politisk enighed om forslaget om landdistriktspolitikken. Dermed kunne det irske formandskab på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet og Kommissionen den 26. juni 2013. På det tidspunkt udestod aftalen om den flerårige finansielle ramme stadig, hvorfor der blev taget et forbehold for elementer relateret hertil.

Der er fortsat mulighed for at yde engangskompensation under de miljø- og klimavenlige jordbrugsforanstaltninger. Derudover accepterede Europa-Parlamentet, at der blev fastlagt nye kriterier for områder med naturbetingede begrænsninger fra 2018. Der blev fastlagt et krav om, at minimum 30 % af landdistriktsmidlerne skal anvendes til miljø- eller naturtiltag. Der blev endvidere stillet krav om, at det for visse ordninger blev et krav at leve op til definitionen på en aktiv landmand fra forslaget om direkte støtte, herunder for støtte til områder med naturbetingede begrænsninger.

Kommissionen afgav en erklæring om, at der ville blive sikret de nødvendige overgangstiltag på landdistriktspolitikken.

Rådet fastholdt niveauerne på national medfinansiering, som fastlagt af Det Europæiske Råd i februar 2013.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på statusredegørelse.

Udtalelser

Forslaget behandles i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg. Landbrugsudvalget vedtog et samlet sæt ændringsforslag den 23.-24. januar 2013. Ændringsforslagene blev herefter forelagt Europa-Parlamentets plenarforsamling den 13. marts 2013.

Europa-Parlamentets ændringsforslag indeholder blandt andet følgende hovedelementer:

- Udskydelse af nyudpegning af områder med naturbetingede ulemper (LFA) og af definitionen af den begrænsede liste over bio-fysiske kriterier for nyudpegningen.
- Tilføjelse af konkurrencedygtig skovproduktion til de tre overordnede mål for landdistriktsstøtten,
- 25 % budgettet skal gå til miljøtiltag.
- Forhøjelse af maksimal EU medfinansiering til 55 % for miljøindsatser, som skal anvendes til støtte til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger.
- De grønne krav til den direkte støtte skal danne grundlag (baseline) for støtten under de miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger, arealbetalinger til økologi og Natura 2000 - og Vandrammedirektiv betalingerne.
- Ny hjemmel til kortvarige aftaler om miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (det vil sige mindre end fem år).
- De årlige betalinger til Natura 2000 og Vandrammedirektivet skal kunne ydes som engangsbetalinger.
- Støttemulighederne for skov udvides lidt.
- Fordelingen af ELFUL-midler mellem medlemsstaterne skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure i stedet for ved delegeret kompetence til Kommissionen.
- Støttemulighederne til risikostyring udvides.

Europa-Parlamentet forventes at stemme endeligt om aftalen i løbet af efteråret 2013.

Konsekvenser

Forslaget til forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 ventes at have både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivnings- og administrative konsekvenser samt konsekvenser for udmøntningen af EU's budget, for miljøet og beskyttelsesniveauet. Kommissionen lægger op til, at der i alt anvendes 92 mia. €svarende til 693 mia. kr. (i faste 2011-priser) på landdistriktspolitikken over perioden 2014-2020. Idet Danmark fortsat betaler 2 % af EU's udgifter, vil Danmarks betalinger til landdistriktspolitikken udgøre i alt ca. 1,83 mia. €svarende til ca. 13,76 mia. kr. over perioden 2014-2020.

Hertil kommer de statsfinansielle konsekvenser som følge af kravet om national medfinansiering af det danske landdistriktsprogram. De præcise udgifter hertil kan først opgøres, når den danske budgetandel er endeligt kendt, og når sammensætningen af det danske landdistriktsprogram er fastlagt.

Det forventes endvidere, at de nye regler for fælles strategisk styring, partnerskabsaftale med Kommissionen, netværksdannelser for innovation, todeling af miljø- og naturindsatsen mellem søjle I og søjle II i den fælles landbrugspolitik, udvidede baselinekrav for arealstøtten, kontrol, overvågning og evaluering vil kræve et øget forbrug af administrative ressourcer.

Resultatet af aftalen på Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

Budgetniveauet for landdistriktspolitikken drøftes i forbindelse med forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Den aftale, der er indgået i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013 indebærer blandt andet, at det overordnede budgetloft for søjle II (landdistriktspolitikken) fast-

lægges til 84,9 mia. €(2011-priser) for perioden 2014-2020, hvilket er en reduktion på 8 % i forhold til Kommissionens forslag for perioden. Ifølge foreløbige skøn vil Danmark blive tildelt 559,4 mio. € (2011-priser) i budgetperioden 2014-2020.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer påpegede på møde i § 2-udvalget (landbrug) den 5. oktober 2011, at den økonomiske balance mellem aktiviteterne i landdistriktsprogrammet er vigtig. Blandt andet blev balancen mellem de aktiviteter, der tilgodeser produktivitet, og de, der tilgodeser miljø og natur, fremhævet. Ydermere blev det nævnt, at gennemførelse af miljøtiltag skal gøres mere økonomisk rationelt for den enkelte landmand, således at der var et incitament til at deltage i miljøordningerne. Endvidere bør det være muligt at yde engangsbetalinger, såfremt der sker permanente indskrænkninger af råderetten af hensyn til miljø og natur.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer har en række ønsker til den nye forordning om landdistriktsudvikling, som man finder afgørende for, at EU's landdistriktsmidler bedst muligt kan understøtte erhvervet i at nå målsætninger på natur- og miljøområdet.

Engangskompensation

Landbrug & Fødevarer mener, at det skal være muligt for medlemsstaterne at yde engangskompensation ved varige ordninger. Muligheden for engangskompensation er relevant både ved frivillige miljø- og klimavenlige foranstaltninger og ved obligatoriske indgreb i forbindelse med implementering af Natura 2000- og Vandrammedirektiverne. Det er afgørende, at der kan gives engangskompensation, hvis landdistriktsmidlerne skal bruges til at sikre varige naturområder og miljøindsatser.

Incitamentsbetaling

Der er ikke åbnet op for muligheden for at yde incitamentstilskud. Dog er der mulighed for at medregne transaktionsomkostninger (omkostninger knyttet til en forpligtelse, men ikke direkte knyttet til dens gennemførelse). Transaktionsomkostninger kan ifølge forslaget maksimalt udgøre 20 % ved individuelle projekter og 30 % ved kollektive projekter. Landbrug & Fødevarer foreslår at det bliver muligt, at kompensation for transaktionsomkostninger kan udgøre en større del af tilskuddet, da der eksempelvis ved afgræsningsprojekter kan være væsentlige omkostninger, der ikke er direkte relateret til gennemførelse af en forpligtelse. Det er afgørende, at landmanden får dækket de reelle udgifter, han har.

Naturpleje

Der er fra flere kanter et øget fokus på, at landdistriktsmidlerne skal bruges til naturpleje. Hvis det skal lykkes, er der ifølge Landbrug & Fødevarer brug for bedre overensstemmelse mellem betingelserne for at modtage tilskud til naturpleje under landdistriktsprogrammet og hensynet til natur og biodiversitet. Forslaget til ny landdistriktsforordning indeholder stort set de samme muligheder for at yde tilskud som de nuværende. Det er i høj grad brug for en større fleksibilitet for medlemsstaterne,

som skal have større frihed til at anvende landdistriktsmidlerne til naturpleje, herunder ikke mindst fastsættelse af tilskudssatser og kontrol af, om betingelser for tilskud overholdes. Samtidig er det afgørende, at der bliver bedre overensstemmelse mellem betingelser for enkeltbetaling og tilskud fra landdistriktsprogrammet. Herunder ikke mindst mere retfærdige og proportionale sanktioner.

Tilskud til eget arbejde

Landbrug & Fødevarer ønsker, at landdistriktsprogrammet skal understøtte naturpleje som en driftsform. Det betyder blandt andet, at det skal være muligt at yde 100 % tilskud til eget arbejde (for eksempel ved opsætning af hegn, rydning etc.). Samtidig er der brug for retningslinjer for, hvordan landdistriktsmidlerne kan anvendes til naturpleje, herunder hvor grænsen går mellem miljø- og klimavenligt landbrug og naturpleje (hvor ekstensivt kan driften være og fortsat være landbrug). I forslaget fremgår ligesom i den gældende landdistriktsforordning, at miljøvenlige landbrugsforanstaltninger skal foregå på landbrugsarealer. Det skal sikres, at landmænd kan foretage naturpleje på alle relevante arealer.

Støtte til planlægning og etablering af biogasanlæg og tilhørende investeringer

Landbrug & Fødevarer fremhæver, at biogasanlæg er et særdeles effektivt redskab til sikring af samfundets fremtidige uafhængighed af fossile ressourcer samt sikring af den fremtidige fødevarerproduktion gennem recirkulering af næringsstoffer fra sidestrømme og affaldsprodukter fra samfundet. Biogasanlæggene producerer energi og gødning ud fra primært husdyrgødning og affald samt afgrøder, herunder specielt biomasse fra pleje af naturarealer, beskyttelsesbrømmer langs følsomme vandmiljøarealer og biomasse fra økologiske grøngødningsarealer. Landbrug & Fødevarer finder, at landdistriktsprogrammet skal være med til at udvikle biogasområdet. I den nuværende forordning er der en række forhindringer, der skal fjernes. Det drejer sig især om den skelnen, der er mellem produktion af biogas til eget brug på bedriften og produktion med henblik på salg.

Omfordeling af midler fra landdistriktpuljen ELFUL mellem medlemsstaterne

Ved fordelingen af landdistriktpuljen for den igangværende periode blev Danmark tildelt 0,3 % af ELFUL (når vi tæller modulation med modtager vi 0,6 % af midlerne). Denne fordeling afspejler langt fra, at Danmark har en af Europas mest effektive landbrugs- og fødevarerproduktioner med fortsat behov for udvikling af en produktion, der foregår under hensyntagen til natur, miljø og dyrevelfærd. Danmark står for produktionen af 2,6 % EU's samlede landbrugsproduktion – det alene er i stærk kontrast til at vi kun modtager 0,3 % af landdistriktsmidlerne.

Landbrug & Fødevarer understreger, at den danske landbrugs- og fødevarersektor rummer store muligheder for at bidrage til, at målene i Europa 2020 strategien nås. Landdistriktspolitikken spiller en vigtig rolle for, at erhvervet kan være en del af løsningen, og den kommende landdistriktsforordning skal give gode muligheder for en et konkurrencedygtigt erhverv i fortsat udvikling.

En række forhold, der gør sig gældende for det danske landbrugs- og fødevarerhverv begrundes, hvorfor der er behov for et fyldigt landdistriktsprogram med tilstrækkelige midler til at nå målsætninger relateret til erhvervet.

Fælles strategisk ramme for EU's fonde

Landbrug & Fødevarer mener, at det er naturligt, at indsatser gennem EU's fonde søges koordineret, men det må ikke resultere i et tungt administrativt set-up. Det fremgår af forslaget, at den fælles strategiske ramme vil bidrage til reducerede administrative omkostninger og gøre det mere enkelt både for forvaltningsmyndigheden og for ansøger. Landbrug & Fødevarer finder det afgørende for fondenes succes, at denne hensigt aktualiseres.

Prioriteter for landdistriktsudvikling, artikel 5

Af de 6 opstillede prioriteter omhandler nr. 2 erhvervets konkurrenceevne. Her er nævnt, at der skal være fokus på landbrug med behov for omstrukturering, landbrug med lille markedsorientering, landbrug i særlige sektorer og landbrug med behov for differentiering. Endelig er nævnt facilitering af generationsskifte. Landbrug & Fødevarer mener, at det skal fremgå tydeligere, at det er en prioritet at styrke konkurrenceevnen for alle landbrug, også de mest udviklede og effektive. Fortsat udvikling også af de landbrug, der klarer sig godt nu er en forudsætning, hvis EU fortsat skal være konkurrencedygtig i forhold til tredjelande.

Markedsføring og informationsaktiviteter

Det er væsentligt, at den eksisterende mulighed for at yde tilskud til markedsførings- og informationsaktiviteter fortsættes. I forslaget ser det ud som om, den er reduceret til markedsføring i forbindelse med lokal afsætning, kort forsyningskæde og styrkelse af økonomien i lokalområder. Landbrug & Fødevarer mener, at den eksisterende mulighed for at støtte markedsførings- og informationsaktiviteter knyttet op på kvalitetsmærkeordningen bør overføres til den nye forordning. Muligheden er ikke mindst vigtig for at fremme afsætningen af økologiske produkter og er dermed vigtig for at bidrage til en afsætningsstyret udvidelse af den økologiske produktion.

Artikel 18 Investeringsstøtte

Landbrug & Fødevarer finder det positivt, at der kan ydes tilskud til projekter, hvor slutproduktet ikke er omfattet af Traktatens bilag I. Landbrug & Fødevarer påpeger, at støtten ikke skal begrænses til mindre virksomheder, da store virksomheder ofte er vigtige "drivere" for udviklingen og derfor ikke bør udelukkes fra at modtage støtte.

Artikel 22 Tematiske underprogrammer

Landbrug & Fødevarer mener, at medlemsstaterne bør gives større fleksibilitet til at lave tematiske underprogrammer for andre områder end de, der er nævnt i artiklen. Hvis medlemsstaten identificerer et område, hvor der er særligt behov for en indsats, skal det være muligt at lave et særligt program med mulighed for forhøjede støttesatser, når det kan godtgøres, at indsatsen er vigtig for at nå målsætningerne for landdistriktspolitikken og de opstillede prioriteter.

Artikel 23 Skovrejsning og etablering af skovområder

Under den nuværende forordning er det muligt at yde kompensation for tabt landbrugsindkomst. Denne mulighed er ikke videreført i forslaget til ny forordning. Landbrug & Fødevarer mener, at det også i den nye programperiode skal være muligt at kompensere landmænd for tabt landbrugsindkomst i forbindelse med skovrejsning.

Artikel 29 Miljø- og klimavenligt landbrug

Forslaget giver mulighed for, at der kan indgås aftaler af 5 til 7 års varighed og i særlige tilfælde af længere varighed. Efter udløb kan der indgås 1-årige forlængelser. Kompensation kan udgøre udgifter og tabt indkomst, samt hvor det er nødvendigt transaktionsomkostninger, der maksimalt må udgøre 20 %, dog 30 % ved kollektive projekter. Landbrug & Fødevarer mener, at medlemsstaterne skal have større fleksibilitet mht. til aftalernes varighed, ligesom det skal være muligt at tegne længerevarende aftale efter en aftales udløb. Etårige forlængelser, hvor tilbagebetalingskrav føres tilbage til den oprindelige tilsagnsperiode, skal undgås.

For så vidt angår landbrug-miljø-klimaordninger, finder Landbrug & Fødevarer det helt afgørende, at tilskuddet dækker landmandens reelle udgifter. Ofte vil en del af udgifterne ikke være direkte relateret til den konkrete aktivitet og dermed høre under transaktionsomkostninger. Disse kan nemt udgøre over 20 % og derfor bør grænsen for, hvor stor en del af tilskuddet, der kan henføres til transaktionsomkostninger, øges væsentligt. Det skal være muligt at yde 100 % tilskud til eget arbejde. Medlemsstaterne skal gives mulighed for at yde engangskompensation, når de vurderer, at der er behov for foranstaltninger af varig karakter.

Artikel 30 Økologisk jordbrug

Ifølge Landbrug & Fødevarer bør det være muligt at fortsætte med 1-årige aftaler på arealerne efter udløbet af den første tilsagnsperiode på 5 år. For at undgå uoverskuelige konsekvenser for eventuelle tilbagebetalingskrav er det vigtigt, at disse efterfølgende aftaler betragtes som nye tilsagnsperioder og ikke som forlængelser af det oprindelige tilsagn. Hvis det ikke er muligt at opnå selvstændige 1-årige tilsagn efter den første 5-årsperiode, finder Landbrug & Fødevarer, at det bør være muligt for landmanden at vælge at indgå en ny længerevarende aftale efter den første periode frem for 1-årige forlængelser.

Artikel 31 Natura 2000 og VRD betalinger

Artiklen bruges ved obligatoriske indgreb som følge af Natura 2000- og Vandrammedirektiverne. Ifølge forslaget ydes betalingerne årligt for at kompensere for påtvungne udgifter og tabt indkomst. Landbrug & Fødevarer mener, at der skal gives mulighed for, at der kan udbetales engangserstatninger, da der i de fleste tilfælde vil være tale om varige begrænsninger. De maksimale beløb anført i Bilag 1 vurderes at være utilstrækkelige, og de bør derfor forhøjes.

Artikel 34 Dyrevelfærd

Ifølge forslaget skal der indgås 1-årige fornybare aftaler. Landbrug & Fødevarer mener, at det bør være muligt at indgå længerevarende aftaler, idet dyrevelfærdsforanstaltninger i mange tilfælde vil være længerevarende. Medlemsstaterne bør gives fleksibilitet mht. varigheden af aftaler.

Artikel 37 Risikostyring

Landbrug & Fødevarer mener, at der primært bør fokuseres på at opretholde og udvikle et velfungerende sikkerhedsnet inden for EU's markedsforvaltning frem for at indføre nye instrumenter, der sikrer landmanden mod økonomiske samt miljø- og sundhedsmæssige risici. Landbrug & Fødevarer lægger ligeledes vægt på, at introduktion af nye krise- og risikohåndteringsværktøjer ikke ske på bekostning af eksisterende markedsordninger. I relation til forsikringsordninger og gensidige fonde

lægger Landbrug & Fødevarer stor vægt på, at der skabes transparente ordninger og ensartet implementeringen i alle lande for at undgå konkurrenceforvridning.

Landbrug & Fødevarer anser ”nyskabelsen” om et indkomststabiliserende værktøj som et væsentligt skridt i den forkerte i retning i arbejdet for at sikre yderligere markedsorientering af EU’s landbrugs-politik. Omfanget af generelle indkomstforsikringer bør minimeres, og der bør – såfremt sådanne ordninger finder opbakning - særligt fokuseres på, at der ikke finder ”dobbeltkompensation” sted. Afslutningsvist er det centralt at sikre, at et indkomststabiliserende værktøj er fuldt ud foreneligt med reglerne i WTO.

Artikel 68 Støtteberettigede udgifter

Landbrug & Fødevarer finder det positivt, at det er muligt at støtte naturalieydelse (artikel 68, stk. 3). Dog kan der ifølge artikel 59, stk. 1 i Kommissionens forslag til forordning om generelle rammebestemmelser for de fem fonde, KOM (2011) 615, ikke ydes 100 % tilskud til ansøgers bidrag i form af naturalier. Landbrug & Fødevarer mener, det i visse tilfælde bør være muligt at yde 100 % tilskud til ansøgers eget arbejde. Det bør eksempelvis være muligt i forbindelse med natur- og miljøprojekter. Med de gældende regler og også af forslaget til ny forordning kan tilsagnshavers eget arbejde ikke dækkes 100 %. Hvis man skal opnå 100 % dækning af udgifter, skal arbejdet udføres af en entreprenør med forudgående indhentning af tilbud. Dette er væsentligt dyrere og mere administrativt tungt end at betale tilsagnshaver for at udføre arbejdet.

Generelt påpeger Landbrug & Fødevarer, at det danske landdistriktsprogram er en central finansieringskilde til at sikre, at Danmark kan leve op til en række internationale forpligtelser på natur- og miljøområdet. Et vigtigt område i den forbindelse er naturplejeindsatsen. Den mest cost-effektive måde at nå målene på, er ved at gøre naturpleje til en driftsgren på linje med andre mere traditionelle landbrugsdriftsgrene. I den forbindelse er det afgørende, at der kan ydes 100 % tilskud til tilsagnshavers eget arbejde.

Investeringer til dyrevelfærd

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det er uklart, om det vil være muligt at yde tilskud til investeringer til forbedring af dyrevelfærd, da dyrevelfærd ikke er en del af de seks fællesskabsprioriteter. Man finder det afgørende, at forbedring af dyrevelfærd kan støttes også ved investeringstilskud, da forbedringer af dyrevelfærd ofte vil kræve investeringer eksempelvis i form af nye staldsystemer eller nyt inventar. Dyrevelfærd er i stigende grad en konkurrenceparameter, også i konkurrencen med 3. lande, hvor en hastigt stigende global middelklasse vil efterspørge høj kvalitetsprodukter, herunder produkter, der garanterer høj dyrevelfærd.

Dækning af administrative udgifter

Landbrug & Fødevarer bemærker, at innovation og samarbejde herom har fået en fremskudt plads. I det nuværende landdistriktsprogram 2007-2013 er det ikke muligt at modtage tilskud til de administrative omkostninger under eksempelvis erhvervsudviklingsordningen, som har ophæng i Rådsforordningens artikel 29 om samarbejdsprojekter. For at fremme samarbejdsprojekter yderligere bør det sikres, at den nye forordning rummer mulighed for, at der kan ydes tilskud til de administrative omkostninger.

Samordning af fonde

Landbrug & Fødevarer finder det vigtigt, at ønsket om samordning af fondene ikke medfører en forringet fleksibilitet for medlemslandene, eksempelvis i forbindelse med omdisponering af midler i de nationale programmer.

Sammenhæng mellem søjle I og søjle II

Landbrug & Fødevarer bemærker, at de nye grønne betingelser for at modtage direkte landbrugsstøtte indebærer en ny praksis for betalingerne under søjle II, hvor der kun kan betales for tiltag, der går ud over gældende støttebetingelser/krav i søjle I. Landbrug & Fødevarer understreger i den forbindelse, at tiltag der ydes tilskud til i søjle II som eksempelvis tilskud til randzoner og miljø- og klimavenligt landbrug skal kunne tælles med som opfyldelse af kravene i den grønne komponent i søjle I.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 14. november 2012 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar, og understregede behovet for, at Danmark fik en større andel af landdistriktsbudgettet. Landbrug & Fødevarer fandt, at det var forkert at genindføre en overgangsperiode for investeringsstøtte til opfyldelse af fællesskabsnormer (period of grace). Landbrug & Fødevarer ønskede at sikre en lavere EU medfinansiering af landdistriktspolitikken, herunder særligt i forhold til midler overført fra søjle I til søjle II samt tiltag i forhold til miljø- og klima.

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 6. marts 2013 henholdt Landbrug & Fødevarer sig generelt til de tidligere afgivne høringssvar. Det blev anset for beklageligt, at den fremtidige danske tildeling af landdistriktsmidler ikke bliver højere. Det er kritisabelt, at fordelingen udelukkende er baseret på den historiske tildeling. Andre objektive kriterier burde også indgå. Det blev understreget, at de forsikringsordninger, der fremover kan støttes igennem landdistriktsprogrammet, er udtryk for en usund udvikling og kan misbruges, men det var positivt, at der var national medfinansiering af disse ordninger.

Økologisk Landsforening ønsker, at den nuværende landbrugsstøtte til produktion gradvis erstattes af betaling for offentlige goder. Man ser ikke nogen grund til, at landbrugserhvervet skal stilles anderledes end det øvrige erhverv for så vidt angår støtte. Der er dog gode grunde til at betale landbruget for at producere offentlige goder, da sikring af de offentlige goders eksistens forudsætter, at de finansieres.

Økologisk Landsforening anser følgende for offentlige goder:

- Et robust dyrkningssystem herunder en frugtbar jord og naturlige reguleringsmekanismer
- Rig natur med god biodiversitet og adgangsmuligheder for folk i landdistrikterne
- Reduceret kvælstoftildeling
- Rent drikkevand og sunde og rene fødevarer
- God dyrevelfærd
- Klimaforbedringer
- Innovation og produktion af højværdiprodukter i landdistrikterne

Styrkelse af søjle II

Økologisk Landsforening finder, at en principiel omprioritering af EU's landbrugspolitik indebærer, at søjle II og altså landdistriktpolitikken skal styrkes væsentligt, hvilket indebærer følgende konkrete tiltag. Den frivillige modulation fra søjle I til søjle II skal hæves og gøres mere fleksibel. I praksis skal medlemslandene have mulighed for at øge midlerne i søjle II, således at de for eksempel kan starte med en 50 % fordeling på søjlerne allerede i år 2014. Midler, der overføres fra søjle I, bør være 100 % EU-finansierede midler. Det skal de fortsat være, når de anvendes i søjle II. Hvis 100 % EU-finansierede midler skal matches af et tilsvarende beløb, når de overføres til søjle II, kan det udgøre en væsentlig barriere for at få den nødvendige overførsel af midler fra søjle I til søjle II, og dermed udgøre en barriere for at understøtte aktiviteter til gavn for miljø, økologi, klima m.m.

Økologisk Landsforening ser en stor risiko for at grønningsskomponenter i søjle I ikke får en reel effekt, da de skal generaliseres, så de kan anvendes på tværs af alle lande. Økologisk Landsforening mener, at der er større chance for at få en reel effekt af tiltag under søjle II, da disse kan målrettes nationale forhold. Økologisk Landsforening mener derfor, det er vigtigt, at der ikke stilles krav i forbindelse med overflytning af midler fra søjle I til søjle II, der bremser incitamentet. Modulation er en vej til at lave en gradvis reform af EU's landbrugspolitik, der flytter støtte fra produktion til betaling for offentlige goder.

Incitamentstillæg for offentlige goder

Økologisk Landsforening mener, at der bør gives mulighed for at lægge et incitamentstillæg oven i støtten. Der er ikke tilstrækkelig incitament til at levere offentlige goder, hvis støtten kun kan dække omkostninger til tiltaget. Landbruget lever af overskuddet, og støtten må derfor nødvendigvis give et vist afkast, når landmanden yder en ekstra indsats for natur, miljø, klima eller økologi. Et incitament på 15-20 % anbefales. Hvis der ikke kan udbetales et incitamentstillæg er det begrænset i hvor høj grad landbruget kan prioritere offentlige goder.

Økologi som prioriteret mål i EU's landbrugspolitik

Økologisk Landsforening finder generelt, at fremme af udvikling af økologisk fødevarerproduktion burde fremgå som et mål 7 i Kommissionens oplæg med prioriterede mål for EU's landdistriktpolitik. Økologisk Landsforening mener fortsat, at det skal være frivilligt at drive sit landbrug økologisk. Men det skal være obligatorisk for medlemsstaterne at udbyde tilskudsordninger til økologi. Det skal blot være op til medlemsstaten at afgøre hvordan, der gives tilskud til at dyrke økologisk, f.eks. om støtten udbydes til tilskud til omlægning og opretholdelse af økologisk drift, information og markedsfremme eller investeringstilskud. Konkret er det foreslået, at medlemsstaterne skal afsætte 10 % af deres programmer under søjle II til at støtte aktiviteter, der fremmer økologisk produktion. Endvidere har Økologisk Landsforening foreslået, at EU skal medfinansiere 80 % af tilskuddet til økologi.

Artikel 30 Økologisk jordbrug

Økologisk Landsforening mener, at det skal være muligt at få økologitilskud i form af 1-årige aftaler efter udløbet af den første tilsagnsperiode på 5 år. De skal endvidere betragtes som nye tilsagnsperioder og ikke som forlængelser af det oprindelige tilsagn, da den nuværende model, hvor der kan indgå 1 års forlængelser kan have store konsekvenser i form af tilbagebetalingskrav og i øvrigt giver en tung administration.

Rådgivning

Økologisk Landsforening anbefaler, at prioriterede områder under tilskudsordninger til rådgivning og vidensoverførsel- og udveksling skal udvides med økologi, omlægning til økologi, produktudvikling i økologien samt rådgivning om reel dyrevelfærd i form af valg af system, pasning og drift. Rådgivningen rettet mod dyrevelfærd skal ikke kun fokusere på fødevarsikkerhed og forebyggelse af zoonoser. Da rådgivning er et særdeles vigtigt redskab til at fremme en omstilling i landbruget, bør omlægningsrådgivning og produktudvikling kunne modtage medfinansiering under landdistriktsprogrammet. I forbindelse med udarbejdelsen af Økologivisionen fremsendte Økologisk Landsforening, Landbrug & Fødevarer og Danmarks Naturfredningsforening et forslag, der redegør for, hvorledes en kombination af miljø- og naturpolitiske tiltag og omlægning til økologisk drift har potentiale til at få omlagt mange tusinde hektar med stor effekt på de særlige behov i områderne, natur, biodiversitet og drikkevand og klima samtidigt med, at det styrker økologiens markedsmæssige potentiale.

Tilskud til informations- og markedsfremme

Økologisk Landsforening mener, at tilskud til informations- og markedsføringstiltag skal videreføres på det økologiske område. EU afsætter ikke selv eller kun i meget begrænset omfang midler til information om EU's økologilogo. Markedsfremmemidler som i Danmark er blevet anvendt til oplysning og markedsføringsaktiviteter under "Kvalitetsmærkeordning" om økologi og "Ordning til økologifremme", er af meget stor betydning for udvikling af markedet for økologiske fødevarer, og dermed for en markedsdrevet økologisk produktion. Det er en alvorlig begrænsning, hvis der i den fremtidige ordning alene fokuseres på den korte produktionskæde, hvor det handler om at fremme afsætning af lokale produkter.

Naturtiltag

Økologisk Landsforening lægger vægt på, at naturtiltag i tilknytning til dyrkningsarealer skal prioriteres, og der skal være mulighed for krav om offentlig adgang i dyrkningslandskabet via korridorer skabt af naturtiltagene. Det har særlig økologisk værdi og giver en særlig robusthed til dyrkningssystemet at sikre en udbredelse af natur i tilknytning til dyrkningsarealerne. Det kan være arealer som vildtstriber, billebanker, læhegn, solitære træer mv.. De samme tiltag er med til at skabe attraktive landdistrikter for en landdistriktsbefolkning, der ikke selv arbejder i landbruget, idet disse naturelementer kan give adgang til landbrugslandskabet og dermed tilvejebringe en rekreativ værdi i landbrugslandskabet.

Økologisk Landsforening anbefaler, at EU's landbrugspolitik, herunder landdistriktspolitikken, gør det muligt at sammensætte flere enkeltstående tiltag, som tilsammen udløser adgang til støtte. Helt konkret foreslår Økologisk Landsforening, at det skal være muligt at anvende et pointsystem, hvor hvert tiltag udgør et vist antal point. Støtten udløses, når landmanden har valgt en sammensætning af tiltag, der opfylder en fastsat mindstescore. Det gør det muligt at sammensætte en pakke til hvert bedrift, der afspejler behov og muligheder på den pågældende bedrift, og det medfører at tiltag, der hver for sig, uanset at de er vigtige, alligevel er for små til at indgå i en selvstændig tilskudsordning, også kan fremmes via EU's landbrugspolitik. Det kan være tiltag, der skal opfylde kravet om økologiske fokusområder i søjle I og supplerende tiltag, der kan støttes under søjle II. Der skal gives mulighed for at stille krav om offentlig adgang som forudsætning for at få tilskud.

Klimatiltag

Økologisk Landsforening fremhæver, at klimatiltag skal kunne indarbejdes i støtteordningerne. Det skal være muligt at indrette støtteordningen, hvor der er stillet krav om, at der er udarbejdet en klimaplan og grønt regnskab, og at landbruget er forpligtet på at overholde visse krav til dyrkningspraksis, der skal reducere landbrugsdriftens klimaeffekt og beskytte dyrkningsjordens kvalitet.

Model for støtte til offentlige goder inden for natur, miljø og klima

Økologisk Landsforening foreslår en model for tilskud, der opstiller en række basiskrav for at kunne få et tilskud som f.eks. det, vi i dag kalder miljøbetinget tilskud. Modellen indeholder derudover en mulighed for at forpligte sig på tilvalg. Modellen indeholder også det pointsystem, som er beskrevet ovenfor. Modellen er udarbejdet af Økologisk Landsforening i samarbejde med Landbrug & Fødevarer i juni 2010. Da modellen blev udarbejdet var der lagt op til, at ordningen eventuelt kunne etableres under søjle I. Med udgangspunkt i det oplæg, som Kommissionen nu har præsenteret, mener Økologisk Landsforening, at det er en model, der skal passes ind under søjle II.

Dyrevelfærd

Økologisk Landsforening mener, at dyrevelfærd skal optræde som en EU prioritet for udvikling af landdistrikterne. Økologisk Landsforening finder, at dyrevelfærdstiltag skal kunne støttes i flerårige aftaler. Mange dyrevelfærdstiltag indebærer nye systemer, og det forekommer derfor i bedre overensstemmelse med indsatsen, at ordningen indeholder flerårige aftaler.

Økologisk Landsforening vil gerne afslutte med at påpege, at foreningen ser et stort behov for at foretage ændringer af det oplæg, som Kommissionen har fremlagt, hvis økologi og alle de værdier, som økologi dækker over reelt skal styrkes i kraft af reformen af EU's landbrugspolitik.

Økologisk Landsforening finder generelt de beskrevne ændringsforslag positive, herunder finder Økologisk Landsforening, at der skal kunne overføres flest muligt midler fra søjle I til søjle II uden national medfinansiering. Økologisk Landsforening støtter endvidere en EU finansiering på 75 % for miljø- og klimatiltag og lægger meget stor vægt på, at den høje EU medfinansiering omfatter økologi. Økologisk Landsforening ser gerne, at økologi er en integreret del af bestemmelserne om miljø- og klimavenligt landbrug. Økologisk Landsforening mener også, at det er vigtigt, at der bliver mulighed for at yde investeringstilskud til dyrevelfærdstiltag. Økologisk Landsforening lægger endvidere vægt på, at økologiaftaler kan indgås som 1-årige aftaler, når det sker i direkte forlængelse af en afsluttet 5 års periode. Økologisk Landsforening ønsker endeligt, at alle muligheder afsøges for at kunne indarbejde incitamentstillæg i betalingen for natur-, miljø- og klimatiltag, da det i modsat fald vil udgøre en reelt begrænsende faktor.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen lægger endvidere vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Regeringen lægger vægt på, at den tilbageværende landbrugsstøtte i langt højere grad bør bidrage til en omkostningseffektiv opfyldelse af EU's mål på natur-, miljø- og klimaområdet. Endvidere vil re-

geringen arbejde for, at det skal være muligt for en medlemsstat at anvende hele den tildelte landdistriktskonvolut på miljø, klima- og naturforanstaltninger, og at der ikke bør stilles krav om national medfinansiering af landdistriktsstøtte, der har miljø-, klima- eller naturformål.

Overordnet vil regeringen arbejde for bredere og mere fleksible støttemuligheder, således at landdistriktsprogrammet kan understøtte danske indsatser for natur, miljø og klima. Landdistriktsprogrammet skal kunne understøtte Danmarks implementering af krav som følge af vandrammedirektivet, Natura 2000-direktiverne samt kommende forpligtelser på klima- og miljøområdet. Regeringen vil endvidere arbejde for, at det bliver muligt at yde støtte til initiativer, der skal fremme dyrevelfærd og økologi.

Regeringen arbejder for en ændret fordeling af midlerne i søjle II. Regeringen vil ligeledes arbejde for øget fleksibilitet i forbindelse med overførslen af midler mellem søjle I og II, og for at der ikke samlet set på grund af denne overførsel sker en forøgelse af støtten på EU-plan til landbrugssektoren.

Desuden vil regeringen arbejde for, at det i højere grad bliver muligt at anvende landdistriktsmidler til at støtte landbrugssektorens grønne omstilling på områder, der ikke traditionelt har været betragtet som landbrugsproduktion, særligt vedvarende energi.

Regeringen vil arbejde for, at reformen endvidere fører til en reel forenkling af landbrugspolitikken og begrænser de administrative omkostninger.

Regeringen støtter den politiske enighed fra rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013. Endvidere arbejder regeringen for en hensigtsmæssig tidshorisont for implementeringen af reformen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der blev med enstemmighed opnået politisk enighed i Rådet om forslaget om landdistriktspolitikken den 24.-25. juni 2013.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. juni 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013, jf. samlenotat oversendt den 12. juni 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. maj 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 13.-14. maj 2013, jf. samlenotat oversendt den 30. april 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. april 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22. april 2013, jf. samlenotat oversendt den 11. april 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 15. marts 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 18.-19. marts 2013, jf. samlenotat oversendt den 7. marts 2013.

Der blev oversendt samlenotat om forslaget den 14. februar 2013, men punktet blev taget af dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25.-26. februar 2013.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. december 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18.-20. december 2012, jf. samlenotat oversendt den 6. december 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 23. november 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 28.-29. november 2012, jf. samlenotat oversendt den 15. november 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. september 2012 forud for rådsmødet landbrug og fiskeri den 24.-25. september 2012, jf. samlenotat oversendt den 12. september 2012.

Forslaget har skriftligt været forelagt Folketinget Europaudvalg den 11. juli 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. juli 2012, jf. samlenotat oversendt den 5. juli 2012.

Forslaget har været forelagt Folketinget Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget har været forelagt Folketinget Europaudvalg den 11. maj 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14.-15. maj 2012, jf. samlenotat oversendt den 3. maj 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 9. december 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15.-16. december 2011, jf. samlenotat oversendt den 1. december 2011.

Udkast til forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober 2011.

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. xxx/2011 om integreret havpolitik]

KOM (2011) 804 og KOM (2013) 245

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 17. januar 2013.

Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til et nyt finansielt instrument for fiskeripolitikken: Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF). Forslaget er en del af Kommissionens forslag til reform af den fælles fiskeripolitik. EHFF afløser Den Europæiske Fiskerifond og gælder for perioden 2014-2020. Ud-

over at afløse den Europæiske Fiskerifond inddrages andre udgifter til fiskeripolitikken, herunder især til fiskerikontrol, dataindsamling, den integrerede havpolitik og markedsordningen for fiskeri og akvakultur. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 blev der opnået delvis generel indstilling om forslaget. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag som fjerner de fleste bestemmelser om forvaltning og kontrol fra EHFF-forslaget, da bestemmelser for EHFF på dette område blev omfattet af et revideret forslag fra Kommissionen om fælles bestemmelser for struktur-fondene, landdistriktsfonden og hav- og fiskerifonden.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 804 af 2. december 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]. Forslaget er oversendt til Rådet den 12. december 2011 i en dansk sprogudgave. Kommissionen har fremsat revideret forslag ved KOM (2013) 245 af 22. april 2013. Det reviderede forslag er modtaget i dansk sprogudgave den 24. april 2013.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 42 og artikel 43, stk. 2 samt artikel 91, stk. 1, artikel 100, stk. 2, artikel 173, stk. 3, artikel 175, artikel 188, artikel 192, stk. 1, artikel 194, stk. 2 og artikel 195, stk. 2. Forslaget skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på generel indstilling.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at det overordnede mål er at støtte målene henholdsvis i den fælles fiskeripolitik, som er en politik, hvor EU har enekompetence, og i EU's integrerede havpolitik.

Det er Kommissionens vurdering, at hvis medlemsstaterne handler hver for sig, vil de ikke være i stand til at nå disse mål, som bedst vil kunne nås på EU-plan med flerårig finansiering fokuseret på relevante prioriteter. Kommissionen konkluderer, at nærhedsprincippet således er tilgodeset. Regeringen er enig i Kommissionens vurdering i lyset af den angivne begrundelse.

Formål og indhold

Ifølge forslaget oprettes Den Europæiske Hav og Fiskerifond (EHFF) som ét enkelt finansielt instrument for den fælles fiskeripolitik. Forslaget er en del af Kommissionens pakke af forslag om reform af den fælles fiskeripolitik³.

EHFF etableres for perioden 2014-2020 som afløser for Den Europæiske Fiskerifond⁴ og erstatter endvidere den hidtidige finansiering af fiskerikontrol og dataindsamling⁵ og den hidtidige finansiering af markedsordningen for fiskeri- og akvakulturprodukter. Endvidere omfatter forslaget finansie-

³ De øvrige elementer i reformpakken blev fremlagt af Kommissionen den 13. juli 2011.

⁴ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond

⁵ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22. maj 2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 693/2011 af 6. juli 2011.

ring af den integrerede havpolitik⁶, finansiering af en særlig støtteordning for områder i EU's yderste periferi til markedsføring af fisk, EU's finansiering af internationale fiskerionisationer og af rådgivende råd, indsamling og formidling af markedsdata samt af pilotprojekter og studier. Finansiering af bæredygtige fiskeriaftaler (tidligere fiskeripartnerskabsaftaler) og obligatoriske bidrag til regionale fiskerionisationer vil dog blive finansieret uden for EHFF.

Det overordnede formål vil være at:

- fremme bæredygtigt og konkurrencedygtigt fiskeri og akvakultur
- fremme udvikling og gennemførelse af Unionens integrerede havpolitik til supplerende af samhørighedspolitik og den fælles fiskeripolitik
- fremme en regionalt afbalanceret og inklusiv udvikling af fiskeriområder samt
- fremme gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

EHFF skal bidrage til Europa 2020-strategien om smart, bæredygtig og inkluderende vækst.

Forslaget er struktureret i to hovedområder i henholdsvis delt forvaltning og direkte forvaltning.

Ved delt forvaltning forstås forvaltning, der foregår i partnerskab med medlemsstaten og på grundlag af et godkendt program. Denne del af EHFF vil skulle følge de regler, der fastlægges i den generelle forordning om fælles og generelle bestemmelser og en fælles strategisk ramme for strukturfondene, landbrugsfonden og fiskerifonden, jf. Kommissionens forslag fremsat den 6. oktober 2011.⁷

Området med delt forvaltning vil dels svare til den nuværende Europæiske Fiskerifonds tilskuds- og udviklingsordninger for fiskeri og akvakultur, dels omfatte ordningerne med dataindsamling, finansiering af kontroludgifter og markedsordningen for fiskeri og akvakultur. Det er således nyt, at dataindsamling, kontroludgifter og markedsordning gennemføres som delt forvaltning.

Ved direkte forvaltning forstås den støtte og finansiering, som varetages direkte af Kommissionen. Dette forventes at omfatte den integrerede havpolitik, rådgivende råd, markedsdata, bidrag til internationale fiskerionisationer, Den Europæiske Unions udgifter til fiskerikontrol samt studier og pilotprojekter.

Forslaget indeholder nye regler for konditionalitet, det vil sige et sæt af betingelser hvis manglende overholdelse vil medføre, at støttemuligheden bortfalder. Disse regler er rettet mod både medlemsstaten og den enkelte støttemodtager og betyder for støttemodtageren, at manglende overholdelse af regler i fiskeripolitikken eller støttebetingelser får den konsekvens, at der ikke kan ansøges om støtte i en nærmere fastlagt periode.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 af 30. november 2011 om et program for støtte til viderudvikling af en integreret havpolitik.

⁷ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, KOM(2011) 615 af 6. oktober 2011.

I overensstemmelse med forslaget til generel forordning for fondene under den fælles strategiske ramme (den generelle forordning) indeholder forslaget tematiske prioriteter, som indgår i programmeringen.

Med hensyn til fiskeri, forarbejdning og markedet for fiskerivarer bortfalder den hidtidige mulighed for støtte til oplægning og ophugning. Støttemulighederne for fiskerfartøjer vil blive tættere knyttet til nye regler i fiskeripolitikken om regulering, udsmid og selektivitet.

Endvidere indeholder forslaget blandt andet støttemuligheder med henblik på at få fiskere til at deltage i at beskytte og genoprette havmiljøet, blandt andet i forbindelse med implementeringen af Natura 2000 og – som noget nyt – med henblik på implementering af Havstrategidirektivet.

Finansieringen af markedsordningen er fokuseret på producentorganisationernes aktiviteter i forbindelse med produktions- og markedsplaner. Som følge af ændringer i forordningen om markedsordningen, som indgår i reformen af fiskeripolitikken, ophæves den nuværende ordning med støtte til udtag fra markedet af fisk, der ikke kan opnå mindstepriser. Ordningen med oplagring fortsættes og finansieres af EHFF, men udfases frem til 2019.

Ifølge forslaget vil der være mulighed for at støtte investeringer om bord på fiskefartøjer vedrørende energieffektivisering, kvalitet, udnyttelse af uønskede bifangster, sikkerhed og arbejdsmiljø. Et fartøj kan kun modtage støtte én gang i programperioden (2014-2020) til samme formål.

Forslaget indeholder krav om en særlig udviklingsindsats for akvakultur. I støttemulighederne for akvakultur er der fokuseret på mindre miljøbelastning, nye arter og økologisk opdræt af fisk. Som noget nyt er der endvidere mulighed for at yde tilskud til forsikringspræmier og til farmaceutiske undersøgelser vedrørende veterinærmedicin til brug inden for akvakultur.

Der vil fortsat være muligheder for at støtte innovative projekter inden for fiskeri og akvakultur.

Tilskud til investeringer i forarbejdning af fiskeri- og akvakulturprodukter begrænses i forslaget til at omfatte investeringer inden for særlige områder som eksempel energieffektivisering og økologiske akvakulturprodukter. Støtten til forarbejdning vil udelukkende kunne ydes gennem finansielle instrumenter, for eksempel låneforanstaltninger. Det vil sige, at der ikke gives direkte tilskud.

Støtte til uddannelse og netværk er et element både for fiskeri og akvakultur.

I forslaget er støtten til lokale aktionsgrupper (FLAG) opretholdt. Ordningen vil blive harmoniseret med tilsvarende ordninger inden for landdistriktsordningen og regionalfonden og afgrænsningen af ordningen vil bero på bestemmelser i den generelle forordning.

Finansieringen af den hidtidige ordning for støtte til områder i den yderste periferi som kompensation for merudgifter til markedsføring af fisk indgår i EHFF som en del af ordningen med delt forvaltning. Ordningen omfatter som hidtil Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer, Fransk Guyana og Réunion.

Finansiering af kontroludgifter og udgifter til dataindsamling er ligeledes en del af ordningen med delt forvaltning. Disse ordninger skal derfor indgå i det program for 2014-2020, som vil være grundlag for støtten til den enkelte medlemsstat.

Den finansielle ramme for forslaget er 6,6 mia. €(49,2 mia. kr.) i faste 2011-priser for perioden 2014-2020, hvoraf 4,5 mia. €(33,5 mia. kr.) anvendes til den del af forslaget, som svarer til den nuværende Europæiske Fiskerifond, mens 432 mio. €(3,2 mia. kr.) anvendes i perioden 2014-2020 til EU's integrerede havpolitik. De resterende midler er blandt andet afsat til fiskerikontrol, dataindsamling og markedsforanstaltninger.⁸

Udgifterne til den nuværende fiskerifond er 4,3 mia. €(32,0 mia. kr.) for perioden 2007-2013 mens udgifterne til EU's integrerede havpolitik er 40 mio. €(298 mio. kr.) for perioden 2011-2013.

Med hensyn til fordelingen af støttemidler mellem medlemsstaterne skal der ifølge forslaget lægges vægt på følgende kriterier:

1. For så vidt angår foranstaltninger under delt forvaltning, bortset fra kontrol og dataindsamling:
 - a. niveauet for beskæftigelse i fiskeri og akvakultur,
 - b. niveauet for produktion i fiskeri og akvakultur, og
 - c. andelen af mindre kystfiskerflåde i den samlede fiskerflåde.
2. For så vidt angår kontrol:
 - a. omfanget af en medlemsstats kontrolopgaver sammenholdt med størrelsen af den nationale flåde, mængden af landinger og værdien af import fra tredjelande, og
 - b. de til rådighed værende kontrolressourcer sammenholdt med omfanget af medlemsstatens kontrolopgaver, hvor til rådighed værende midler sammenholdes med antallet af kontroller udført på havet og landingskontroller.
3. For så vidt angår dataindsamling:
 - a. størrelsen af den nationale fiskerflåde, landingsmængden samt omfanget af dataindsamling til søs og antallet af togter, og
 - b. omfanget af dataindsamlingsopgaver samt de nødvendige ressourcer hertil, som skal implementeres af hver medlemsstat.

Endvidere forventes det, at der vil indgå et hensyn til den historiske fordeling og anvendelse af midler til tilsvarende formål.

Kommissionen har ligeledes fremlagt et forslag til forordning om fælles bestemmelser for strukturfondene, landbrugsfonden og fiskerifonden. Forslaget lægger op til et ens forvaltningssystem for de nævnte fonde. Der lægges op til, at der oprettes et nationalt godkendelsessystem (akkreditering) for at understrege medlemsstaternes forpligtelse til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning. Samtidig lægger forslaget til forordning om de fælles bestemmelser og EHFF op til en harmonisering af forvaltnings- og kontrolsystemet på EHFF i retning af det forvaltnings- og kontrolsystem, der kendes fra landdistriktsfonden (ELFUL).

⁸ Tallene er baseret på Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et budget for Europa 2020, KOM(2011)500 af 29. juni 2011.

Den nærmere implementering af EHFF foreslås gennemført dels ved delegerede retsakter, TEUF artikel 290 og dels ved gennemførelsesretsakter, TEUF artikel 291.

Rådets delvise generelle indstilling

Rådet opnåede den 22.-23. oktober 2012 delvis generel indstilling for størstedelen af forslaget.

Den delvis generelle indstilling omfattede de dele af forordningen, der vedrører støttemuligheder, og der udestår enighed om kapitlerne vedrørende blandt andet forvaltning og kontrol samt enighed om kriterierne for fordeling af fondens midler mellem medlemsstater.

Følgende ændringer kan særligt fremhæves:

- Der er reduceret i antallet af EU's prioriteter, men tilføjet en ny EU-prioritet, der vedrører implementering af Den Integrerede Havpolitik.
- De forhåndsbetingelser, som medlemsstaten skal leve op til for at få refunderet midler fra EU, er reduceret til kun at omfatte de betingelser, som relaterer sig direkte til den fælles fiskeripolitik.
- Brede muligheder for tilskud til beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, herunder til initiativer, der har til formål at fremme beskyttelse og udvikling af akvatisk fauna og flora, herunder i ferskvand.
- Der gives mulighed for tilskud til innovative investeringer i forarbejdningssektoren og mulighederne for investering i akvakulturanlæg udvides.
- Den integrerede havpolitik er tilrettet i forhold til den gældende forordning, som er vedtaget i november 2011.
- Mulighed for tilskud til ophugning af fiskerfartøjer i en periode indtil 31. december 2017.
- Mulighed for tilskud til midlertidig oplægning af fiskerfartøjer.
- Mulighed for tilskud til udskiftning af hoved- eller hjælpemotor på fartøjer med en længde på op til 24 meter. For fartøjer med en længde mellem 12 og 24 meter betinges støttemuligheden af, at motorkraften for den nye motor er mindst 20 % mindre end motorkraften for den motor, der udskiftes.
- Mulighed for at yde tilskud til yngre fiskeres førstegangsetablering.

Kommissionens reviderede forslag

Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, hvori de fleste bestemmelser om forvaltning og kontrol er slettet. På samme tid blev der fremlagt et ændret forslag om de fælles bestemmelser ved KOM (2013) 246, hvori bestemmelserne om forvaltning og kontrol for strukturfondene blev ændret til også at omfatte EHFF. Det reviderede forslag var en reaktion på et ønske fra et flertal af medlemsstaterne om, at forvaltningssystemet for EHFF i højere grad blev bragt på linje med gennemførelsessystemet for strukturfondene. Det reviderede forslag indeholder endvidere en ændring af bidragsatsen fra EHFF, så det maksimale bidrag fra EHFF kan øges med 10 %, hvis hele Unionsprioriteten, som omhandlet i artikel 6 stk. 1, realiseres ved hjælp af lokalsamfundsstyret lokaludvikling.

Formandskabets seneste kompromisforslag

Formandskabet har med henblik på forventet indgåelse af generel indstilling på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 fremlagt et kompromisforslag, som søger at give større klarhed i reglerne

om kontrol og sanktioner, og som foreslår en række forenklinger i kravene til monitorings- og evalueringssystemet. Disse omhandler eksempelvis:

- at listen i artikel 127 over bestemmelser, hvor Kommissionen kan udstede delegerede retsakter er gjort kortere.
- at frekvensen for og omfanget af rapporteringskrav til medlemsstaternes rapportering til Kommissionen er reduceret.
- et forsøg på at liste de tilfælde af manglende overholdelse af den fælles fiskeripolitik, som kan udløse afbrydelse af betalinger til medlemsstaterne.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget er blevet henvist til behandling i Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg, der er ledende udvalg. Derudover er Udvalget for Budget, Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget for Transport og Turisme samt Udvalget for Regionaludvikling blevet udpeget som rådgivende udvalg.

Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg forventes at vedtage sine ændringsforslag den 10. juli 2013, hvorefter ændringsforslagene forventes sat på Europa-Parlamentets plenarforsamling til vedtagelse i september 2013.

Konsekvenser

De overordnede retningslinjer for EU's budget 2014-2020 blev fastlagt i forbindelse med møde i Det Europæiske råd den 7.-8. februar 2013. Kommissionen har efterfølgende fremlagt en udmøntning af det Europæiske Råds aftale. Her er afsat et samlet beløb til hav- og fiskerifonden, fiskeripartnerskabsaftaler samt regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (alle tal er i mio. €):

År	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-20
2011-priser	984	959	957	951	940	931	921	917	6574
Løbende priser	1.025	1.017	1.036	1.050	1.058	1.069	1.079	1.096	7.405

Der er tale om en relativt lille reduktion (ca.1,5 %) i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

Den konkrete fordeling af midler mellem medlemsstaterne fremgår ikke af forslaget, men beslutes af Kommissionen på baggrund af de kriterier, som fastlægges i forordningen.

Gennemførelse i Danmark vil, for så vidt angår delt forvaltning, skulle ske på grundlag af et program for indsatsen, som vil indeholde en finansiel ramme for EU's medfinansiering. Fuld hjemtagning af EU's midler vil forudsætte, at der er en medfinansiering af nationale offentlige midler. I forhold til de samlede offentlige udgifter er EU's medfinansiering for størstedelen af indsatsen på højst 75 %, men er lavere for dataindsamling, kontrolfartøjer, motorudskiftning, ophugning af fiskerfartøjer og midlertidig oplægning af fiskerfartøjer, mens den er højere for øvrige kontroludgifter og for medfinansiering af oplagring.

Forslaget forventes at ville nødvendiggøre forøget administrativ indsats og dermed statsfinansielle udgifter. Blandt andet vil der på en række punkter forventes at være tale om mere kompleks forvalt-

ning og kontrol, for eksempel med hensyn til henføring af støtte til fiskerikontrol og dataindsamling under delt forvaltning, skærpede krav om konditionalitet og anvendelse af partnerskabskontrakter, samt øgede krav til rapportering til Kommissionen for så vidt angår frekvens og kompleksitet.

Det må forventes, at det vil være nødvendigt at ændre fiskeriudviklingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved lov nr. 604 af 14. juni 2011, for at kunne anvende EHFF i Danmark.

Høring

Forslaget har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri). Der er indkommet følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening har foreløbig bemærket, at forordningen skal regulere de overordnede forhold, mens detailstyringen skal være op til de enkelte medlemsstater. Fonden skal støtte tværnationalt samarbejde, forbedre fisker og forsker samarbejdet, udvikle fiskeri og fiskerfartøjer samt sikre, at støtte til lokale aktionsgrupper prioriteres til fiskerirelaterede produkter. Foreningen har understreget vigtigheden af, at der fortsat bliver mulighed for at give tilskud til innovation og udvikling af både fiskeri og fiskerfartøjer, herunder at det fortsat vil være muligt at få støtte til modernisering af fiskerfartøjer. Derudover ønsker foreningen, at det også fremover skal være muligt finansielt at hjælpe yngre fiskere i gang i fiskeriet. Foreningen vurderer, at den ordning, der findes i dag, ikke er tilstrækkelig og skal forbedres, så generationsskifter kan fremmes i erhvervsfiskeriet og yngre fiskere kan få hjælp til at etablere sig. Foreningen har endvidere understreget, at inddragelse af traditionelle myndighedsaktiviteter som dataindsamling og kontroludgifter ikke må medføre en udfasning af de traditionelle ordninger til udvikling af fiskeriafhængige samfund. Foreningen anfører, at producentorganisationernes midler bør kunne anvendes som offentlig medfinansiering.

Ved møde i § 5-udvalget (fiskeri) den 1. juli 2013 bemærkede Danmarks Fiskeriforening følgende:

Danmarks Fiskeriforening udtrykte bekymring for, hvordan man sikrer finansieringskilder fra 1. januar 2014, da EHFF ikke forventes at ville være trådt i kraft allerede da. Foreningen lagde vægt på at undgå, at medlemsstaterne kan vælge at bruge alle midlerne under fonden alene på kontrol og data.

Verdensnaturfonden (WWF) mener, at forslaget indeholder mange positive elementer til at sikre en bæredygtig udvikling af fiskeriet. WWF fremfører, at fiskeristøtten bør være underlagt miljømæssig bæredygtighed og sikre mod overfiskeri og påvirkning af havets økosystemer, samt sikre en bæredygtig udvikling for lokalområder. I det opstillede EHFF-forslag finder WWF det vigtigt, at de foreslåede regler om konditionalitet opretholdes og styrkes så meget som muligt. WWF fremhæver dog sin bekymring for, at mulige tiltag såsom nybygning, modernisering og udskiftning af fartøjer og motorer, kan opretholde eventuel overkapacitet og overfiskeri, og lægger vægt på, at dette forhindres. Der bør være vægt på fangstmetoder, der er skånsomme og selektive. Vedrørende den finansielle ramme mener WWF, at økonomisk støtte til kontrol og dataindsamling er for begrænset. Endelig mener WWF, at der skal være større sammenhæng mellem at fremme udvikling af akvakultur og inddragelse af miljømæssige og sociale hensyn.

Greenpeace understreger vigtigheden af, at fokus er på miljømæssig bæredygtighed.

Danish Seafood Association ønsker, at det fortsat skal være muligt at give tilskud til forarbejdningsvirksomheder, men at tilskudsmulighederne skal fokusere på innovation, arbejdsmiljø og energibesparelser.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen henholder sig til Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, idet regeringen i den samlede reform overordnet arbejder for at sikre et bæredygtigt fiskeri blandt andet gennem integrering af fiskeripolitikken i en bred havpolitisk sammenhæng baseret på en økosystemtilgang, herunder implementering af Havstrategidirektivets og Biodiversitetskonventionens mål, fjernelse af udsmid samt introduktion af et nyt forvaltningssystem i form af fangstkvoteforvaltning.

Regeringen er generelt positiv over for forslaget, idet regeringen arbejder for, at EHFF understøtter målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, herunder bidrager til opfyldelse og opretholdelse af god miljøtilstand i medfør af blandt andet Havstrategidirektivet, samt gunstig bevaringstilstand i Habitatdirektivet og til at skabe konsistens med den integrerede havpolitik og andre EU-politikker, idet forhandlingerne herom ikke må foregribe forhandlingerne om de fremtidige finansielle rammer.

Regeringen forholder sig positivt over for etableringen af ét finansielt instrument for finansiering af fiskeripolitik, idet man dog ønsker at få belyst konsekvenserne af, at instrumentet også omfatter finansieringen af EU's integrerede havpolitik.

Regeringen finder, at kriterierne for fordelingen af midler blandt medlemsstaterne bør sikre en afbalanceret løsning uden særlig fokus på specifikke flådesegmenter.

Regeringen finder, at støtten til private investeringer bør begrænses og midlerne i højere grad anvendes til aktiviteter, der sikrer den marine biodiversitet, skaber grøn omstilling, innovative aktiviteter, forbedrer datagrundlaget for fiskeripolitikken og den videnskabelige rådgivning herunder regionalt samarbejde i forbindelse hermed, samt bidrage til håndteringen af kontroludfordringer i medlemsstaterne. Samtidig skal EHFF bidrage til løsningen af nye udfordringer for medlemsstaterne i en eventuel regionaliseret tilgang til forvaltningen og bidrage til en bæredygtig udvikling af fiskeriområder (lokale aktionsgrupper).

Regeringen vil arbejde for at styrke disse elementer i forslaget og for, at EHFF kan anvendes til at finansiere udgifterne til en mere bæredygtig forvaltning af fiskeripolitikken.

Vedrørende EU's integrerede havpolitik finder regeringen det vigtigt, at midlerne balanceres i forhold til det hidtidige udgiftsniveau, og at forslaget kun omfatter tiltag, der har reel merværdi, og som ikke kan løses fyldestgørende og bedre på nationalt niveau. Tillige er det vigtigt, at der ikke afsættes midler til parallelle løsninger på EU og nationalt plan, men at nationale data og eksisterende løsninger i videst muligt omfang genanvendes.

Regeringen vil arbejde for en forenkling af forslaget.

Regeringen vil ikke modsætte sig, at det i et samlet kompromis om reformen af den fælles fiskeripolitik kan være nødvendigt, at ophugning fortsat kan være et instrument – blandt flere – som kan anvendes ved dokumenteret overkapacitet i et fiskeri.

Regeringen finder, at der ved anvendelse af henholdsvis gennemførelsesretsakter og/eller delegerede retsakter må foretages en konkret vurdering ud fra bestemmelsens karakter og væsentlighed, idet vurderingen bør ske på basis af en horisontal tilgang til problemstillingen.

Regeringen kan støtte den delvise generelle indstilling, der blev opnået på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Under drøftelsen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 opnåedes en delvis generel indstilling i Rådet som beskrevet ovenfor under ”formål og indhold”. Belgien, Tyskland, Malta og Litauen kunne ikke støtte den generelle indstilling.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 25. januar 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 28. januar 2013, jf. samlenotat oversendt den 17. januar 2013. Sagen har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. oktober 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012, jf. samlenotat oversendt den 9. oktober 2012, den 21. september 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 24. – 25. september 2012, jf. samlenotat oversendt den 13. september 2012 og den 8. juni 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 12. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 11. maj 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14.-15. maj 2012, jf. samlenotat oversendt den 3. maj 2012.

Forslaget har ligeledes været forelagt Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 19.-20. marts 2012, jf. samlenotat oversendt den 8. marts 2012 samt den 9. december 2011 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15.-16. december 2011, jf. samlenotat oversendt den 1. december 2011.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. januar 2012.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

7. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet vedrørende høring om fiskerimulighederne for 2014

KOM (2013) 319

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen fremlægger i sin meddelelse retningslinjer for fastsættelsen af fiskerimuligheder for 2014. Hensigten med meddelelsen er en tidlig drøftelse af principper forud for fremlæggelsen af forslag til de årlige forordninger om fiskerimuligheder. Af meddelelsen fremgår blandt andet en status for ressourcerne og en tidsplan for fremlæggelsen af forslagene om fiskerimuligheder for 2014.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2013) 319 af 30. maj 2013 fremsendt meddelelse fra Kommissionen til Rådet vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2014. Meddelelsen er modtaget i en dansk sprogudgave den 4. juni 2013.

Meddelelsen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2013 med henblik på præsentation og udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

Formål og indhold

Kommissionen har fremlagt sin årlige meddelelse vedrørende de politiske retningslinjer for fastsættelse af fiskerimulighederne for 2014 (TAC⁹/kvoteforordninger). Kommissionen ønsker at høre medlemsstaternes og interessenters holdninger til den i meddelelsen beskrevne strategi.

Udover retningslinjerne indeholder meddelelsen blandt andet også en status for fiskebestandene, en økonomisk analyse, information om forvaltningsplaner og fiskeriindsats samt tidsplan for forslag om fiskerimuligheder for 2014.

Status for fiskebestandene

Kommissionen anfører, at fiskebestandene er i markant bedring, om end en række bestande fortsat er overfiskede. Det bemærkes, at "overfiskeri" defineres i forhold til målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). Overfiskeri i denne forstand indebærer dermed ikke nødvendigvis, at en bestand er i fare for kollaps eller udryddelse. Ydermere er der eksempler på, at bestande under langsigtede forvaltningsplaner befiskes i henhold til de fastsatte mål i planen, som dog ligger under de videnskabeligt vurderede MSY-mål (eksempelvis torsk i den vestlige Østersø). Antallet af overfiskede bestande i Atlanterhavet og tilstødende have er faldet fra 32 ud af 34 bestande i 2004 til 16 ud af 41 bestande i 2013. Det vil sige et fald fra 94 % til 39 %.

⁹ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder

Kommissionen oplyser også, at Det Internationale Havudforskningsråd (ICES) siden 2012 har anvendt en ny rådgivningstilgang for bestande, hvor der kun foreligger ufuldstændige oplysninger, som gør brug af samtlige foreliggende oplysninger til at drage slutninger om bestandstilstanden. Den nye rådgivning indeholder, i den udstrækning det er muligt, en kvantificeret anbefaling. Kommissionen peger på, at selvom den videnskabelige viden om fiskebestandene bliver bedre, er der fortsat brug for en indsats med henblik på, at alle bestande bliver omfattet af en analytisk bestandsvurdering, herunder vurdering af overfiskeri i henhold til Fmsy¹⁰.

Af forhold, der vækker fortsat bekymring, nævner Kommissionen blandt andet de forgæves bestræbelser på at opnå en fælles aftale i kyststatsregi om forvaltning af makrel i Nordatlanten. Det har resulteret i en samlet TAC for makrel, som er fastsat af EU, Norge, Færøerne og Island, der for 2013 er 36 % højere end den videnskabelige rådgivning (eksklusiv russiske fangster), og dermed en gentagelse af situationen i 2012. Fiskeriet efter makrel ligger således langt uden for et bæredygtigt niveau, og bestanden vil ifølge Kommissionen gå tilbage i de kommende år, såfremt det ikke er muligt at indgå en aftale.

Kommissionen nævner også, at der fortsat er grund til stor bekymring, når det gælder torsk i Nordsøen, hvor bestandens biomasse trods øget bestandsstørrelse og reduktioner i fiskeridødeligheden er tæt på at være kritisk og under halvdelen af forsigtighedsniveauet. Trods mindre udsmid (udgør nu kun ca. 25 % af landingerne) er fiskeridødeligheden langt over MSY-niveauet og over de niveauer, der skulle gælde ifølge den langsigtede forvaltningsplan, og der er derfor ifølge Kommissionen behov for en større indsats. I Kattegat er torskebestanden stærkt reduceret, og der er efter Kommissionens opfattelse behov for yderligere foranstaltninger, som for eksempel områdelukninger, for at beskytte bestanden.

Kommissionen henviser i meddelelsen til, at Storbritannien, Tyskland, Nederlandene, Sverige og Danmark har afgivet en erklæring om fortsat at prioritere at reducere fiskeridødeligheden for torskebestandene, og at medlemsstaterne ville adressere problemet.

Endelig bemærker Kommissionen, at der i 2013 er indført regler om nye og mere selektive redskaber som en del af aftalen med Norge om indførelse af forbud mod udsmid i Skagerrak.

Kommissionen fremhæver drøftelserne om TAC-niveauer i Østersøen for 2013 som et godt eksempel på et regionalt samarbejde, idet disse forud for vedtagelsen blev drøftet i et regionalt forum bestående af medlemsstaterne og andre interessenter fra Østersølandene ("BALTFISH"). Medlemsstaterne blev enige om en yderst ansvarlig aftale om fastsættelse af TAC'erne for 2013 i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, hvilket Kommissionen støttede. Ligeledes fremhæves det, at medlemsstaterne i Østersøen er enige om indførelse af forbud mod udsmid i Østersøen.

Økonomisk analyse

EU's fiskeriflåde som helhed udviste i 2011 tegn på positiv rentabilitet, som hovedsageligt skyldes højere markedspriser. De økonomiske resultater er dog dårlige i mange flådekategorier, navnlig i de demersale sektorer. Årsagerne er primært, at fangstraterne er lavere, som følge af den vedvarende

¹⁰ Dvs. den befiskningsgrad, som vil medføre den højest gennemsnitlige fangst på lang sigt.

ringe tilstand, som mange vigtige bestande befinder sig i, og at fangstomkostningerne har været højere end forventet, navnlig brændstofforbruget.

Værdien af landinger steg med 7,5 % og den landede mængde faldt med 7,6 %. Brændstofpriserne er dog fortsat steget i 2011. Samlet var der en stigning i nettooverskuddet på ca. 40 %, men ca. 45 % af flåden er stadig tabsgivende, en lille stigning i forhold til 2010.

Politiske retningslinjer

Landingsforpligtelse (forbud mod udsmid)

Det forventes, at grundforordningen i reformen af den fælles fiskeripolitik vedtages formelt i efteråret 2013. I henhold til denne vil en landingsforpligtelse gradvist blive indført fra 2015-2019.

Kommissionen anfører, at den i løbet af 2013 vil bede ICES, STECF (Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for fiskeri) og GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) om at forberede sig på at foretage en vurdering af, hvor store mængder af disse bestande, der smides ud, så der kan foretages en justering af fiskerimulighederne, hvis det er nødvendigt. Disse justeringer kan, afhængigt af udsmidets hidtidige omfang, føre til forhøjelser af TAC'erne.

Kommissionen vil i forbindelse med udarbejdelsen af sine fremtidige forslag til fiskerimuligheder for bestande omfattet af landingsforpligtelsen tage hensyn til konsekvenserne af udsmid for fastsættelsen af TAC'er, idet skøn over udsmid kommer til at indgå i den videnskabelige rådgivning. Kommissionen bemærker, at sådanne justeringer ikke må være til hinder for realiseringen af den fælles fiskeripolitikens bevarelsesmål, og navnlig målet om at udnytte bestandene efter MSY-princippet og holde dem på dette niveau i fremtiden.

Fiskeriindsats

Regulering af fiskeriindsatsen¹¹ har været gennemført som et parallelt spor til forvaltning via begrænsning i fangstmulighederne (TAC) med henblik på at reducere udsmid og ulovligt fiskeri. En gennemgang af indsatsforvaltningsordningerne har vist en generel tendens til faldende fiskeriindsats særligt i den vestlige del af Østersøen, Nordsøen og Kattegat, foruden Det Irske Hav og vest for Skotland, samt i mindre grad i den vestlige del af Den Engelske Kanal.

Forvaltningsplaner

Kommissionen anfører i meddelelsen, at gennemførelsen af langsigtede planer har ydet et afgørende bidrag til den forbedring af fiskebestandenes tilstand, der er sket siden ca. 2005, og at de gældende planer fortsat bør gennemføres på grundlag af videnskabelig rådgivning for at opnå størst mulig stabilitet for fiskerisektoren og realisere målet om sunde fiskebestande. Kommissionen forbereder at erstatte en række af de nuværende forvaltningsplaner, der dækker individuelle bestande med planer, der dækker flere bestande ("flerartsplaner"). Disse nye planer vil blandt andet inddrage de biologiske interaktioner (rov-bytte forhold) samt tekniske samspilsvirkninger (for eksempel hvordan fangst-sammensætningen afhænger af forskel i redskaber og flåder). Det første forslag af denne art vil være for en række bestande i Østersøen. Der arbejdes ligeledes på en plan for Nordsøen. Endvidere forventes

¹¹ Dvs. begrænsning for, hvor lang tid et fiskefartøj må opholde sig på havet.

tes det, at forvaltningsplanerne løbende vil blive tilpasset med henblik på at tilpasse målene til de mere restriktive MSY-mål.

Principper for fastsættelse af TAC'er

På grundlag af ovennævnte vil Kommissionen fremlægge forslag til fastsættelsen af TAC'er for 2014 med anvendelse af følgende principper nævnt i prioriteret rækkefølge:

- I de tilfælde, hvor TAC'erne eller fiskeriindsatsen reguleres ved hjælp af langsigtede planer, skal disse følges (som tidligere år). Som noget nyt nævnes her også planer udarbejdet af de Regionale Rådgivende Råd (RAC'erne) og godkendt af ICES og STECF.
- Hvis der er indgået aftale om TAC'er eller andre foranstaltninger med tredjelande, skal disse efterleves (som tidligere år).
- Når der foreligger en videnskabelig rådgivning baseret på omfattende data og kvantitative analyser og prognoser, der hviler på MSY-princippet, bør denne lægges direkte til grund for fastsættelsen af TAC'er og fiskeriindsats med henblik på senest i 2015 at opnå en MSY-befiskningsgrad. I de tilfælde, hvor den videnskabelige rådgivning indebærer, at TAC'erne kan fastsættes på et niveau, der gør det muligt med en mindre eller slet ingen forhøjelse af TAC'en at opnå en MSY-befiskningsgrad før 2015, vil Kommissionen fremsætte et sådant forslag.
- Bygger den videnskabelige rådgivning på en kvalitativ analyse af de tilgængelige oplysninger ("Data Limited Stocks"), også hvis den er ufuldstændig eller indeholder ekspertvurderinger, bør den lægges til grund for fastsættelsen af TAC'erne (den nye rådgivningstilgang).
- I de tilfælde, hvor ingen videnskabelig rådgivning foreligger, vil forsigtighedstilgangen blive anvendt på en systematisk, forudsigelig og gennemsigtig måde.

Tidsplan for forslag til fiskerimuligheder 2014

TAC'erne for dybhavsbestande blev vedtaget for en to-årig periode i 2012 og er således allerede fastlagt. Forslaget om fiskerimuligheder for Østersøen i 2014 forventes fremlagt medio september 2013 med henblik på vedtagelse på rådsmødet i oktober 2013. Forslag om fiskerimuligheder for Sortehavet forventes fremlagt i november 2013 med henblik på vedtagelse i december 2013.

Kommissionen har de sidste to år delt forslaget om øvrige fiskerimuligheder i to forordninger. Kommissionen vil i år gå tilbage til én samlet forordning, som forventes fremsat i oktober 2013 med henblik på vedtagelse i december 2013. I meddelelsen har Kommissionen også nævnt, at man i løbet af året "på et egnet tidspunkt" vil fremlægge forslag for arter med kort livscyklus (ansjos, tobis og sperling mv.).

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Meddelelsen har endvidere ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser, men anvendelse af retningslinjerne i sammenhæng med den videnskabelige rådgivning vil have betydning for fastsættelsen af de årlige fiskerimuligheder. Uden kendskab til den samlede videnskabelige rådgivning er det ikke muligt at vurdere konsekvenserne heraf.

Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt. Der er indkommet følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening havde noteret sig de generelt lyse udsigter for bestandene ifølge oplysningerne i meddelelsen, men mente dog, at også torskebestanden i Nordsøen/Skagerrak var i bedring. Med hensyn til at opnå MSY, mente foreningen, at MSY skulle nås i 2015 hvor muligt og ellers gradvist frem til 2020. For så vidt angår forvaltningsplanen for torsk i Nordsøen så man frem til en afklaring af, om der ville blive en fastholdelse af fiskeriindsatsen på 2013-niveau, eller om man ville reducere denne med henvisning til den hidtidige forvaltningsplan. Endelig gjorde foreningen opmærksom på skismaet i, at den økonomiske analyse var baseret på 2011-tal, mens bestandsoplysningerne inkluderede 2012-tal. De økonomiske tal burde også have været for 2012 for at give et mere retvisende, opdateret billede af situationen.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for fastlæggelsen af generelle principper for vedtagelsen af fiskerimuligheder og støtter det overordnede mål om at nå MSY for bestandene i overensstemmelse med reformen af den fælles fiskeripolitik og med henblik herpå, at udnyttelsen skal være i overensstemmelse med MSY i 2015 for så mange bestande som muligt, hvor det er muligt, og på en progressiv trinvis måde senest i 2020. Regeringen lægger vægt på, at der fastlægges langsigtede planer for forvaltningen af bestandene, og at det sker med inddragelse af medlemsstaterne.

Regeringen understreger vigtigheden af, at TAC'er tilpasses, når en ny forvaltningsmodel med landingsforpligtelse indføres.

Regeringen støtter endvidere arbejdet med forbedring af den videnskabelige rådgivning. Man hilser det velkomment, at ICES siden 2012 har anvendt en ny tilgang til bestande, hvor der endnu mangler en videnskabelig rådgivning eller der er manglende bestandsoplysninger, idet den indebærer en mere specifik tilgang til disse bestande end tidligere.

Regeringen arbejder for, at der bliver mulighed for videreførelse af projekter med fangstkvoter og fuld dokumentation i 2014, indtil et forbud mod udsmid træder i kraft for de respektive områder.

Regeringen forholder sig positivt til Kommissionens hensigt om i løbet af året at fremlægge forslag om TAC for de såkaldte kortlivede arter (ansjos, tobis og sperling mv.), da det er vigtigt, at der for disse arter fastsættes en TAC i en hurtig proces efter fremlæggelsen af den videnskabelige rådgivning, som muliggør en optimal og bæredygtig anvendelse af fiskerimulighederne.

Endelig støtter regeringen, at forordningen om de generelle fiskerimuligheder igen samles i én forordning.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne generelt vil støtte fastlæggelsen af generelle principper for fastsættelse af fiskerimuligheder. Ligesom medlemsstaterne generelt vil støtte målet om MSY, omend der forventeligt vil være delte holdninger til, hvorvidt ambitionsniveauet skal være 2015 eller 2020. End-

videre forudses medlemsstaterne at hilse metoden for rådgivning om bestande uden absolut bestandsvurdering velkommen, idet medlemsstaterne samtidig forventes at fremhæve behovet for en konkret vurdering.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

8. Henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Cookøerne KOM (2013) 406

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har fremsendt udkast til forhandlingsmandat med henblik på at indlede forhandlinger om en ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol. Der har ikke tidligere været en fiskeripartnerskabsaftale med Cookøerne.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2013) 406 fremsendt henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Cookøerne.

Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandling på Den Europæiske Unions vegne om en ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol til fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Cookøerne fremsættes med hjemmel i TEUF artikel 218, stk. 3 og 4 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden inddragelse af Europa-Parlamentet.

Henstillingen forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Henstillingen er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I henhold til forhandlingsmandatet bemyndiges Kommissionen af Rådet til at indlede og føre forhandlinger om en ny fiskeripartnerskabsaftale med dertil hørende protokol med Cookøerne. Forhandlingerne skal gennemføres i konsultation med Rådet og i overensstemmelse med et sæt forhandlingsdirektiver. EU har ikke tidligere haft en fiskeripartnerskabsaftale med Cookøerne.

Kommissionen anfører i udkastet til forhandlingsdirektiver, at formålet med forhandlingerne er at indgå en fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol, som tager hensyn til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene, som er i

overensstemmelse med Rådets konklusioner af 19. marts 2012 om Kommissionens meddelelse af 13. juli 2011 om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik, og som er i overensstemmelse med EU-fiskerflådens fiskerimuligheder og behov.

Det fremgår af udkastet til forhandlingsmandat, at fiskeripartnerskabsaftalen og tilhørende protokol skal forhandles efter de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19. marts 2012.

Med henblik på at fremme et bæredygtigt og ansvarligt fiskeri, foreslår Kommissionen følgende forhandlingsmål:

- Der skal sikres adgang til Cookøernes fiskezone og de nødvendige fiskeritilladelser til EU-fartøjer, som fisker i den pågældende zone.
- Der skal tages behørigt hensyn til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning med henblik på at sikre og fremme et miljømæssigt bæredygtigt fiskeri, udelukkende målrettet ”overskudsressourcer”, under hensyntagen til den lokale flåde, der udnytter disse ressourcer, samtidig med, at der tages særligt hensyn til, at de pågældende bestande er stærkt vandrende.
- Der bør etableres en sektorpolitisk dialog for at fremme indførelsen af en ansvarlig fiskeripolitik i tråd med landets udviklingsmål, især for så vidt angår administration, fiskerikontrol og -overvågning og videnskabelig rådgivning.
- Der skal inkluderes en klausul om konsekvenserne i tilfælde af en tilsidesættelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper.
- Aftalen skal indeholde en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at kun EU-fartøjer, som har tilladelse hertil i overensstemmelse med aftalens og fiskeriprotokollens bestemmelser, kan fiske i Cookøernes farvande.

Fiskeriprotokollen skal særligt definere:

- fiskerimulighederne
- den finansielle kompensation og betingelserne for betalinger og
- mekanismerne med henblik på implementering af sektorstøtten.

EU har i forvejen fiskeripartnerskabsaftaler i området med Kiribati, Salomonøerne og Mikronesien – dog er der alene en gældende fiskeriprotokol med Kiribati. En ny aftale med Cook-øerne vil således kunne indgå i et netværk af tunaftaler i området.

Status for fiskebestandene i området

Både Cookøerne og EU er medlemmer af Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC), der har til formål at bevare og forvalte fiskebestandene i Stillehavet.

Ifølge de foreliggende oplysninger vedrørende de relevante tunfiskebestande og stærkt vandrende arter er udnyttelsen af bugstribet bonit moderat og overfiskeri finder ikke sted. Bugstribet bonit er hovedarten for EU-notfiskefartøjerne i det vestlige og centrale Stillehav.

For gulfinnet tun gælder, at bestanden ikke er overfisket, men at der har været en stadig nedgang i bestandene, der indebærer, at bestandene vurderes at være fuldt udnyttede, og at WCPFC anbefaler, at der bør ske en reduktion i fiskeridødeligheden.

For storøjet tun gælder, at bestandene ikke er overfisket, men at der er en risiko for, at de nuværende fangstniveauer ikke er bæredygtige. WCPFC anbefaler derfor, at der sker en reduktion i fiskeridødeligheden for storøjet tun.

For sværdfisk vurderes bestanden ikke at være overfisket. Dog er der ikke tilstrækkelig viden om bestanden af sværdfisk i det pågældende område. Der er planlagt en bestandsvurdering i 2013.

Vedrørende Cookøerne og fiskeri i øvrigt

Der foreligger oplysninger om, at der er 19 fartøjer under Cookøernes flag, der fisker tun og stærkt vandrende arter i området, hvoraf kun to fartøjer er hjemmehørende på øerne. Desuden er der et betydeligt fiskeri af fartøjer fra USA, Kina og fra det nærliggende ø-rige Vanuatu.

Det er endvidere oplyst for Rådet, at der ikke på nuværende tidspunkt er EU-fartøjer, der fisker i Cookøernes farvande, men at en flåde af fire spanske og et portugisisk fartøj forventes at have interesse i at fiske i Cookøernes farvande.

Det er vurderet, at en ny fiskeripartnerskabsaftale med Cookøerne vil kunne sikre juridisk stabile fiskerimuligheder i en længere periode for EU-flåden i området. Desuden er det vurderet, at betingelserne i en eventuel aftale vil være med til at sikre bæredygtigheden i fiskeriet, herunder at der kun fiskes på et overskud, og at udvikling af fiskerisektoren på Cookøerne støttes. Imidlertid har risikoen for en eventuel manglende fuld udnyttelse af en eventuel ny aftale også været nævnt.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget til henstilling om at indlede forhandlinger. Forslag til endelig indgåelse af nye protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Forslaget om indledning af forhandling om en ny protokol har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser, men en eventuel indgåelse af en ny protokol vil kunne forventes at have en, yderst begrænset, indvirkning på EU-budgettet. Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, og bidrager derfor proportionalt med finansieringen til en eventuel fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol.

Høring

§5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt. Der er ikke indkommet bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

For så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at den nye aftale skal opfylde de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19. marts 2012.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at forslaget kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

9. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter,

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og

Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter

KOM (2013) 466, KOM (2013) 465 og KOM (2013) 464

Nyt notat.

Resumé

EU og Gabon har forhandlet om indgåelse af en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Gabon. Teksten til den nye protokol, som fastsætter fiskerimulighederne og den finansielle modydelse, blev parferet den 24. april 2013, og vedrører en periode på tre år fra datoen for den midlertidige anvendelse, som er datoen for undertegnelsen af den nye protokol. Den finansielle modydelse fra EU til Gabon er fastsat til 1.350.000 € (ca. 10,1 mio. kr.) pr. år.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2013) 466, KOM (2013) 465 samt KOM (2013) 464 af 27. juni 2013 fremsendt forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter. Forslagene er endnu ikke modtaget i en dansk sprogudgave.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 i sammenhæng med henholdsvis artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 6, litra a og stk. 7, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Forslaget til Rådets afgørelse om endelig indgåelse af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen kan dog først vedtages efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Forslagene forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU og Gabon har forhandlet om indgåelse af en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Gabon. Teksten til den nye protokol, som fastsætter fiskerimulighederne og den finansielle modydelse, blev parferet den 24. april 2013, og vedrører en periode på tre år fra datoen for den midlertidige anvendelse, som er datoen for undertegnelsen af den nye protokol. Aftalen er en del af EU's netværk af fiskeripartnerskabsaftaler om tun og andre stærkt vandrende arter.

Den nye protokols samlede finansielle modydelse er fastsat til i alt 1.350.000 € pr. år (ca. 10,1 mio. kr.) og bygger på:

- a) en årlig referencemængde på 20.000 tons tun for i alt 35 fartøjer, svarende til 900.000 € (ca. 6,7 mio. kr.) om året, og

b) en yderligere bevilling, som EU betaler til støtte for Gabons fiskeri- og havpolitik, svarende til 450.000 €(ca. 3,4 mio. kr.) om året.

Frankrig og Spanien har fiskeriinteresser inden for protokollen.

Protokollen har til hensigt at skabe fiskerimuligheder for EU-fartøjerne i Gabons farvande inden for grænserne af det disponible overskud, i overensstemmelse med den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og anbefalinger fra Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).

Protokollen skal styrke samarbejdet mellem EU og Gabon med henblik på at skabe en partnerskabsramme for udvikling af en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne, herunder behovet for at bekæmpe ulovligt fiskeri i Gabons fiskerizone i begge parter interesse og gennemførelse af den nationale fiskeristrategi.

Den nye protokols samlede finansielle modydelse er forhøjet med 490.000 €(ca. 3,7 mio. kr.) årligt fra i alt 860.000 €(ca. 6,4 mio. kr.) årligt i den hidtidige protokol til 1.350.000 €(ca. 10,1 mio. kr.) årligt. Den årlige referencemængde er ændret fra 11.000 tons tun i den hidtidige protokol til nu 20.000 tons. Det skal bemærkes, at et væsentligt større beløb end hidtil er øremærket til støtte til gennemførelse af Den Gabonesiske Republiks fiskeri- og havpolitik (fra 145.000 €(ca. 1,1 mio. kr.) årligt til nu 450.000 €(ca. 3,4 mio. kr.) årligt).

Med hensyn til fiskerimuligheder giver fiskeriprotokollen EU tilladelse til fiskeri efter tun og andre stærkt vandrende arter til 27 notfartøjer med frysekapacitet til tunfiskeri (mod 24 i den hidtidige fiskeriprotokol) og 8 stangfartøjer (mod 16 langlinefartøjer i den hidtidige fiskeriprotokol).

Fiskerimulighederne vil kunne justeres op eller ned ud fra de årlige evalueringer af bestandenes tilstand, hvilket medfører en passende justering af den finansielle modydelse.

Parterne forpligter sig til at fremme samarbejdet om et ansvarligt fiskeri i området, blandt andet gennem ICCAT, som både EU og Gabon er medlemmer af, og alle andre berørte subregionale eller internationale organisationer. Begge parter forpligter sig til at respektere henstillinger fra ICCAT.

Fiskeriprotokollen med Gabon indgås inden for de generelle rammer for EU's fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande. På baggrund heraf indeholder protokollen blandt andet bestemmelser om, at protokollen kan suspenderes i tilfælde af brud på menneskerettighederne, eller såfremt der sker væsentlige ændringer i de politiske retningslinjer, som har ført til indgåelsen af protokollen. Den finansielle modydelse kan ligeledes suspenderes, blandt andet såfremt de opnåede resultater med sektorstøtten ikke stemmer overens med budgetprogrammeringen. Dertil kommer, at der indgår en eksklusivitetsklausul, der sikrer, at EU-fartøjer udelukkende kan fiske i Gabons farvande under den indgåede fiskeripartnerskabsaftale og protokol. Endelig indføres der en afkobling af det finansielle bidrag til sektorstøtte fra betalinger for fiskeriadgangsrettigheder. En afkobling indebærer, at sektorstøtten ikke

længere er koblet sammen med omfanget af adgangsrettigheden (det vil sige betalingen for fiskerimulighederne).¹²

Evalueringsrapport vedrørende fiskeripartnerskabsaftalen

Der er udarbejdet en evalueringsrapport vedrørende fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Gabon. Evalueringsrapporten er oversendt til Folketinget den 25. juli 2012.

Evalueringsrapporten konkluderer, at gennemsnitligt 20 notfartøjer og 10 langlinefiskere årligt har benyttet sig af fiskerimulighederne i aftalen igennem aftalens løbetid. Samlet set har de europæiske fartøjer udnyttet ca. 80 % af fiskerimulighederne i forhold til de mængder, som aftalen indeholder set over hele perioden. Omsætningen fra de europæiske fartøjer i Gabons eksklusive økonomiske zone vurderes til at være ca. 8.2 mio. € årligt (ca. 61,5 mio. kr.). Og der er derfor tale om en værdifuld aftale for de europæiske fartøjer.

Evalueringsrapporten angiver, at der er en meget dårlig infrastruktur i forhold til fiskeri i Gabons havneanlæg og forarbejdningssektor. Det medfører, at investeringsklimaet i forhold til fiskeri ikke er særligt attraktivt, og at den afledte værdi for Gabon af fiskeripartnerskabsaftalen ikke har været særlig stor. Bedst har samarbejdet under fiskeripartnerskabsaftalen fungeret i forhold til udviklingen af kontrol- og overvågningsindsatsen inden for fiskeriet.

Da aftalen alene omfatter tun og stærkt vandrende arter, der fiskes uden for kontinentalsoklen, har de europæiske fiskefartøjer ingen indflydelse på det kystnære fiskeri i Gabon. Fiskeriet efter tun er reguleret efter aftalerne i ICCAT, som Gabon og EU er kontraherende part i. Gabon er ligeledes deltager i Den Regionale Fiskeri Kommission for Guinea Golfen (COREP) sammen med seks andre kyststater.

Evalueringsrapporten angiver, at de seneste evalueringer i ICCAT-regi fastslår, at bestandene af tropiske tunarter og sværdfisk i Atlanterhavet er tæt på MSY-niveau.

ICCAT vurderer endvidere, at de tre tunarter, der primært fiskes efter i Gabons farvande (bugstribet bonit, gulfinnet tun og storøjet tun), er tæt ved fuld udnyttelse i konventionsområdet.

Udtalelser

Forslag til endelig indgåelse af nye protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningen på EU-budgettet. Forslaget lægger op til, at aftalen forventes at medføre en samlet udgift på EU's budget på 1.350.000 € (ca. 10,1 mio. kr.) pr. år i finansiel modydelse. Den finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne inden for aftalens ramme.

¹² Den hidtidige mere automatiske fastsættelse af det finansielle bidrag til sektorstøtten tog ikke hensyn til partnerlandenes mulighed for faktisk at anvende midlerne til de aftalte formål. Når sektorstøtten afkobles adgangsrettigheden, vil der være større mulighed for i dialog med partnerlandet at tilpasse sektorstøtten til behovene i det enkelte land.

Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved aftalen på 27.000 € (ca. 201.150 kr.) pr. år ved en årlig budgetudgift for EU på 1.350.000 € (ca. 10,1 mio. kr.).

Høring

§5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt. Der er ikke indkommet bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

For så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivtetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at den nye fiskeriprotokol opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19. marts 2012.

Da linefiskeri kan medføre visse bifangster af sårbare arter (for eksempel hajer) lægger regeringen vægt på, at adgangen til linefiskeri forsvinder i den nye protokol (sammenholdt med den hidtidige protokol) til fordel for fiskeri med stang.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at forslagene kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslagene har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.